

کتابچه راهنمای رانندگان

Transport for NSW

Road User Handbook
Farsi

مقدمه

این کتابچه کاربر جاده، مقررات اصلی جاده را که شما نیاز دارید در مورد رانندگی قانونی و ایمن در جاده‌های NSW بدانید، پوشش می‌دهد. خواندن آن برای هر کسی که برای گواهینامه رانندگی درخواست می‌کند یا رانندگی یاد می‌گیرد، ضروری است.

این کتابچه به زبان ساده و قابل فهم نوشته شده است، بنابراین، آن نسخه دقیقی از قانون جاده نیست. برای دسترسی به مجموعه معتبر و کامل مقررات جاده، به legislation.nsw.gov.au مراجعه کنید.

این کتابچه به شما کمک خواهد کرد تا مسئولیت های قانونی تان در جاده ها را درک کنید و نحوه رانندگی ایمن را بیاموزید. این کتابچه همچنین قصد دارد شما را برای Driver Knowledge Test (DKT) و همچنین آزمون‌های دیگر برای صدور گواهینامه آماده کند.

در این کتابچه، از کلمات "حتما باید" (must) یا "حتما نباید" (must not) برای مقرراتی استفاده می‌شود که شما باید از آنها پیروی کنید. موقع توضیح دادن در مورد رانندگی ایمن و کم خطر از کلمات "باید" (should) یا "نباید" (should not) استفاده می‌شود.

این کتابچه به صورت دوره ای بازنگری و به روز می‌شود. برای دریافت آخرین نسخه و خواندن آن به زبان های محلی به nsw.gov.au مراجعه کنید.

همچنین برای کتابچه های مربوط به دوچرخه سواران، رانندگان وسیله نقلیه سنگین و موتورسواران به nsw.gov.au مراجعه کنید.

اگر شما نیاز به شرکت در DKT (آزمون دانش راننده) یا Hazard Perception Test (آزمون ادراک خطر) HPT به زبان دیگری دارید، یک خدمات مترجم شفاهی رایگان در دسترس است. برای تعیین یک مترجم شفاهی با شماره **13 22 13** تماس بگیرید.

منبع آماری موجود در این کتابچه از کتاب حمل و نقل برای نیوساوت ولز 2014-2018 تهیه شده است، مگر اینکه خلاف آن ذکر شده باشد.

به یاد داشته باشید، همه ما مسئولیت داریم که از جاده های مان بصورت اشتراکی و ایمن استفاده کنیم و مراقب یکدیگر باشیم.

71	استفاده مشترک از جاده با سایر رانندگان
71	عابرین پیاده
75	دوچرخه سواران
77	موتورسواران
79	اسب سواران
80	کامیون ها و اتوبوس ها

82	توقف کردن، راه دادن و پیچیدن
82	علائم و لاین های توقف
84	تابلوها و لاین های حق تقدم
85	چراغ های راهنمایی
91	میدان ها
98	تقاطع ها
106	پیچیدن به چپ و راست دور کامل (U-turns) و دور سه فرمانه (three-point turns)
112	راهنما زدن
114	گذرگاه های (خطوط) عابر پیاده
116	گذرگاه های (ریل) راه آهن (Railway level crossings)
120	پل ها و جاده های باریک
122	خیابان های یک طرفه

124	سبقت گرفتن و وارد یک لاین شدن (merging)
124	سبقت گرفتن
132	ورود به لاین و تعویض لاین
134	بزرگراه ها و آزادراه ها

1	مقدمه
---	-------

6	گواهینامه ها
7	دریافت گواهینامه رانندگی
15	انواع گواهینامه
19	محدودیت های گواهینامه
24	شرایط خاص پزشکی و معلولیت
25	گواهینامه های بین ایالتی و خارجی
28	رانندگی بدون گواهینامه
28	فرد ناظر راننده مبتدی

30	رفتار ایمن در رانندگی
32	محدودیت های سرعت
39	محدودیت های مربوط به مصرف الکل
43	مواد مخدر و داروها
46	کمربندهای ایمنی
49	صندلی ماشین کودک
54	تلفن های همراه
57	صفحه نمایش های دیجیتال و جی پی اس ها
58	خستگی
62	Hooning (مزاحمت خیابانی با رانندگی غیرمسئولانه) و مسابقه دادن در خیابان
63	رانندگی سهل انگارانه یا خطرناک
64	فاصله ایمن برای توقف
69	تصادفات رایج در NSW

185	ایمنی و انطباق در وسیله نقلیه
185	ثبت وسیله نقلیه
187	شماره پلاک ها
189	قابلیت تردد (Roadworthiness)
190	ویژگی های ایمنی وسیله نقلیه
192	یدک کشی
193	نحوه نشستن در رانندگی
194	وسيله نقلیه و محیط زیست
194	رانندگی زیست محیطی

195	مجازات ها
195	جریمه
196	امتیازات منفی
197	از دست دادن گواهینامه
198	قفل های الکل
199	دوره های آموزش رانندگی
199	توقیف وسیله نقلیه
200	زندان
200	برگه های عوارض

140	لاین ها، خطوط و خط کشی های جاده
140	خطوط و خط کشی جاده ها
148	لاین های فرعی (Slip lanes)
149	لاین های گردش میانی (Median turning lanes)
149	لاین های دوچرخه
151	لاین های اتوبوس
152	راههای تراموا و لاین های تراموا
153	لاین های کامیون
154	لاین های ترانزیت
155	مسیرهای مشترک
155	در سمت چپ یا راست بمانید

156	پارک کردن
156	پارک ممنوع
160	پارک محدود
165	راه های پارک کردن

167	هشدار ها و خطرات جاده
167	تابلوه های هشدار دهنده
171	تعمیر جاده
173	حیات وحش و دام ها
174	تصادفات
177	خرابی ماشین
179	وسایل نقلیه پلیس و اورژانس
179	دسته های تشییع جنازه
180	رانندگی در شرایط نامناسب
181	حواس پرتی در رانندگی
182	چراغ ها و بوق ها

دریافت گواهینامه رانندگی

شما باید برای دریافت گواهینامه رانندگی کامل (بدون محدودیت) (C)، از سه مرحله عبور کنید:

- **Learner licence (گواهینامه راننده مبتدی) (Ls)**
- **Provisional P1 licence (red Ps) (گواهینامه موقت P1 (قرمز))**
- **Provisional P2 licence (green Ps) (گواهینامه موقت P2 (سبز))**

در طول مسیر، شما باید در سه آزمون قبول شوید:

- **Driver Knowledge Test (آزمون دانش راننده DKT)**
- **Hazard Perception Test (آزمون ادراک خطر HPT)**
- **Driving Test (آزمون رانندگی).**

برای هر گواهینامه و آزمون هزینه ای وجود دارد.

این مراحل صدور گواهینامه، طرح صدور تدریجی گواهینامه (GLS) نامیده می شود و هدف آن کمک به شما برای تبدیل شدن به راننده ای ایمن و کم خطر است. اگر شما زیر 25 سال سن داشته باشید حداقل 4 سال طول می کشد تا یک full licence (گواهینامه کامل) دریافت کنید و اگر بالای 25 سال داشته باشید، اینکار حداقل 3 سال طول می کشد.

قبل از اینکه اینکار را شروع کنید، باید:

- 16 سال یا بیشتر داشته باشید
- آدرس محل سکونت تان در NSW باشد
- قادر به ارائه مدرک شناسایی باشید
- از نظر پزشکی برای رانندگی مشکلی نداشته باشید و قادر به قبولی در آزمون سنجش بینایی باشید.

گواهینامه ها

گرفتن گواهینامه رانندگی مراحل دارد. در NSW، اینکار با گرفتن learner licence (گواهینامه رانندگان مبتدی) شروع می شود. یادگیری شما در طول 3 یا 4 سال ادامه می یابد تا به شما برای کسب تجربه و تبدیل شدن به یک راننده ایمن و ماهر کمک کند.

گواهینامه رانندگی به شما امتیازاتی می دهد اما مسئولیت هم به همراه دارد. این تعهدی بین شما و جامعه NSW است تا جاده ها برای استفاده همه ایمن باشد.

برای دریافت گواهینامه رانندگی یک فرآیند مشخص و هزینه های معینی وجود دارد. شما باید این فرایند را صادقانه طی کنید و به کسی رشوه ندهید یا در طی این مسیر تقلب نکنید.

وقتی که گواهینامه خود را دریافت کردید، از آن سوء استفاده یا استفاده نادرست نکنید. اگر این کار را انجام دهید، خطر صدور جریمه سنگین برای شما وجود دارد. شما ممکن است گواهینامه و امکان رانندگی را از دست بدهید.

مرحله برای گرفتن گواهینامه رانندگی

<p>1. Driver Knowledge Test (آزمون دانش راننده)</p> <ul style="list-style-type: none"> • حداقل سن برای این مرحله 16 سال است 	
<p>2. Learner Licence (گواهینامه راننده مبتدی Ls)</p> <ul style="list-style-type: none"> • حداقل 12 ماه* • معتبر برای 5 سال • دفترچه ثبت رانندگی (Log book) (120 ساعت*) 	
<p>3. Hazard Perception Test (آزمون ادراک خطر)</p> <ul style="list-style-type: none"> • حداقل 10 ماه با یک learner licence (گواهینامه راننده مبتدی)* • معتبر برای 15 ماه 	
<p>4. Driving Test (آزمون رانندگی)</p> <ul style="list-style-type: none"> • حداقل سن برای این مرحله 17 سال است 	
<p>5. Provisional P1 Licence (گواهینامه موقت پی 1)</p> <ul style="list-style-type: none"> • حداقل 12 ماه • معتبر برای 18 ماه 	
<p>6. Provisional P2 Licence (گواهینامه موقت پی 2)</p> <ul style="list-style-type: none"> • حداقل 24 ماه** • معتبر برای 36 ماه 	
<p>7. Full Licence (گواهینامه کامل)</p> <ul style="list-style-type: none"> • معتبر برای 12 ماه، 36 ماه، 5 یا 10 سال*** 	

* فقط برای افراد زیر 25 سال اعمال می شود.

** رانندگان P2 که به دلیل رانندگی غیر ایمن گواهینامه شان تعلیق می شود، باید به ازای هر تعلیقی که دریافت می کنند، 6 ماه بیشتر با همان گواهینامه رانندگی کنند.

*** 10 سال برای دارندگان full licence (گواهینامه کامل) 21 تا 44 ساله اعمال می شود.

مرحله 1: Driver Knowledge Test (DKT) (آزمون دانش راننده)

اولین گام در گرفتن DKT است. این آزمون اغلب "آزمون رانندگان مبتدی" نامیده می شود چون فرد باید برای دریافت learner licence (گواهینامه مبتدی) در آن قبول شود.

DKT یک آزمون کامپیوتری در مورد مقررات جاده ها و ایمنی جاده است. شما باید به 45 سوال که به صورت تصادفی از بین 600 سوال انتخاب می شوند، پاسخ دهید. برای قبولی، باید موارد زیر را به درستی پاسخ دهید:

- 12 سوال از 15 سوال دانش عمومی
- 29 سوال از 30 سوال ایمنی جاده (شامل تابلوهای راهنمایی و رانندگی).

آماده شدن برای DKT

همه اطلاعاتی را که برای قبولی در DKT باید بدانید، در این کتابچه آمده است. آن را مطالعه کنید تا بهترین فرصت برای قبولی در آزمون را به شما بدهد.

شما همچنین می توانید:

- در NSW Practice Test (آزمون آنلاین NSW) در nsw.gov.au شرکت کنید
- برنامه NSW Practice Tests از App Store یا Google Play دانلود کنید
- سوالات DKT را در nsw.gov.au بخوانید
- اگر یک فرد بومی یا محروم هستید، از Driver Licensing Access Program (برنامه دسترسی به گواهینامه رانندگی) کمک بگیرید.

شما باید DKT را صادقانه بگذرانید. اگر تقلب کنید، نمی توانید برای 6 هفته دوباره در آزمون شرکت کنید و باید دوباره هزینه آن را پرداخت کنید.

رزرو کردن برای DKT

در service.nsw.gov.au برای آزمون خود رزرو انجام دهید و هزینه آنرا پردازید.

وقتی رزرو می کنید، می توانید انتخاب کنید که در کدام مرکز می خواهید در آزمون شرکت کنید.

اگر در DKT قبول شوید

شما در روزی که در آزمون شرکت می کنید، گواهینامه موقت (راننده مبتدی) learner می گیرید. اصل learner licence (گواهینامه راننده مبتدی) برای شما پست می شود. شما همچنین می توانید برای گواهینامه رانندگی دیجیتالی در service.nsw.gov.au درخواست دهید.

گواهینامه دیجیتالی اختیاری است و جایگزین کارت اصلی نمی شود.

اگر در DKT مردود شوید

در صورت امکان، شما می‌توانید آزمون را مجدداً در همان روز انجام دهید، یا برای انجام آن در زمان دیگری رزرو انجام دهید. هر بار که دوباره در آزمون شرکت می‌کنید باید هزینه آن را بپردازید.

مرحله 2: Learner licence (Ls) (گواهینامه راننده مبتدی)

- وقتی که شما در DKT قبول شدید و learner licence (گواهینامه راننده مبتدی) را دریافت کردید، می‌توانید تمرین رانندگی را شروع کنید (با یک فرد ناظر که گواهینامه کامل رانندگی استرالیا را دارد).
- اگر شما بالای 25 سال دارید، به محض اینکه احساس آمادگی کردید، می‌توانید به مرحله 3 بروید. شما نیازی به ثبت ساعات رانندگی ندارید.
- اگر شما کمتر از 25 سال داشته باشید، باید ثبت ساعات رانندگی را شروع کنید.
- learner licence (گواهینامه راننده) شما برای 5 سال معتبر است، بنابراین می‌توانید تا زمانی که نیاز دارید تمرین کنید. در صورت نیاز، می‌توانید با شرکت در آزمون DKT و پرداخت مجدد هزینه آزمون و گواهینامه، آن را برای 5 سال دیگر تمدید کنید.

ثبت ساعات رانندگی

شما قبل از اینکه بتوانید در Driving Test (آزمون رانندگی) شرکت کنید، باید حداقل 120 ساعت رانندگی، از جمله 20 ساعت رانندگی در شب، را ثبت کنید.

شما می‌توانید برای دریافت کمک و کسب تجربه و ثبت ساعات رانندگی:

- دوره رانندگان ایمن (Safer Drivers Course) را بگذرانید. اینکار به شما برای ادراک خطر و کسب مهارت‌های رانندگی ایمن کمک می‌کند. وقتی که شما این دوره را تکمیل کردید، 20 ساعت امتیاز در دفترچه ثبت خود دریافت می‌کنید.
- کلاس‌های آموزش رانندگی سازمان یافته‌ای بصورت "3" برای "1" را با یک مربی رانندگی مجاز داشته باشید. به ازای هر 1 ساعت آموزش، مربی رانندگی 3 ساعت تجربه رانندگی را در دفترچه تان ثبت می‌کند.
- اگر شما یک فرد بومی یا محروم هستید، می‌توانید از برنامه دسترسی به صدور گواهینامه رانندگی (Driver Licensing Access Program) پشتیبانی دریافت کنید.

محدودیت‌های learner licence (گواهینامه رانندگان مبتدی)

محدودیت‌هایی برای این نوع گواهینامه وجود دارد که شما باید آنها را رعایت کنید. مثال‌ها شامل موارد زیر است: همیشه شخصی را همراه داشته باشید که گواهینامه رانندگی کامل استرالیا را دارد تا هنگام یادگیری رانندگی بر کار شما نظارت کند، میزان الکل خون شما باید صفر باشد و پلاک‌های L روی ماشین شما نصب شده باشد. این محدودیت‌ها برای ایمن ماندن شما در حین کسب مهارت‌های رانندگی می‌باشند.

مرحله 3: Hazard Perception Test (HPT) (آزمون ادراک خطر)

HPT یک آزمون رایانه‌ای است که توانایی شما در تشخیص و واکنش به خطرات جاده‌ای را می‌سنجد. این آزمون از کلیپ‌های فیلم برای موقعیت‌های واقعی رانندگی استفاده می‌کند. شما با لمس صفحه نمایش پاسخ خود را انتخاب می‌کنید، به عنوان مثال، انتخاب سرعت کم یا دور زدن.

اگر شما بیشتر از 25 سال دارید، می‌توانید به محض اینکه learner licence (گواهینامه رانندگان مبتدی) را دریافت و احساس آمادگی کردید، در این آزمون شرکت کنید.

اگر شما زیر 25 سال دارید، قبل از اینکه بتوانید در آزمون شرکت کنید، باید حداقل به مدت 10 ماه learner licence (گواهینامه رانندگان مبتدی) داشته باشید.

آماده شدن برای HPT

برای مطالعه بیشتر در مورد Hazard Perception Test (آزمون ادراک خطر) و کتابچه ادراک خطر به nsw.gov.au مراجعه کنید.

رزرو کردن برای HPT

برای این آزمون در service.nsw.gov.au رزرو انجام دهید و هزینه آنرا بپردازید.

وقتی رزرو می‌کنید، می‌توانید انتخاب کنید که در کدام مرکز خدماتی می‌خواهید در آزمون شرکت کنید.

اگر در HPT قبول شوید

گام بعدی آمادگی برای Driving Test (آزمون رانندگی) Provisional P1 Licence (گواهینامه موقت پی 1) می‌باشد.

اگر در HPT مردود شوید

در صورت امکان، شما می‌توانید آزمون را مجدداً در همان روز انجام دهید، یا برای انجام آن در زمان دیگری رزرو کنید. هر بار که دوباره امتحان می‌دهید باید هزینه آن را نیز بپردازید.

مرحله 4: Driving Test (آزمون رانندگی)

برای دریافت provisional P1 licence (گواهینامه موقت پی 1)، شما باید در Driving Test (آزمون رانندگی) قبول شوید. اگر در مدت 15 ماه پس از قبولی در HPT نتوانید در Driving Test (آزمون رانندگی) قبول شوید، قبل از اینکه بتوانید در Driving Test (آزمون رانندگی) شرکت کنید، باید مجدداً در آزمون HPT شرکت کنید.

Driving Test (آزمون رانندگی) یک آزمون عملی و در جاده می باشد که شما با حضور یک فرد آزمون گیرنده NSW در آن شرکت می کنید. این آزمون مهارت های رانندگی، تصمیم گیری ها و نحوه استفاده مشترک از جاده از سوی شما را ارزیابی می کند.

برای انجام آزمون، شما باید ماشین مناسبی داشته باشید. این ماشین باید ثبت شده باشد، برای استفاده در جاده ایمن و قابل رانندگی باشد.

اگر شما بیش از 25 سال داشته باشید، می توانید به محض قبولی در HPT، Driving Test (آزمون رانندگی) را برای خود رزرو کنید.

اگر شما زیر 25 سال داشته باشید، باید مشمول موارد زیر نیز باشید:

- حداقل بمدت 12 ماه learner licence (گواهینامه رانندگان مبتدی) داشته باشید
- حداقل 120 ساعت رانندگی تحت نظارت، از جمله 20 ساعت رانندگی در شب را ثبت کرده باشید.

آماده شدن برای Driving Test (آزمون رانندگی)

قبل از شرکت در آزمون مطمئن شوید که آماده رانندگی هستید و اعتماد بنفس برای قبول شدن را دارید. راهنمای Driving Test (آزمون رانندگی) را در nsw.gov.au بخوانید تا به شما در آمادگی برای اینکار کمک کند.

رزرو کردن Driving Test (آزمون رانندگی)

آزمون خود را در service.nsw.gov.au رزرو کنید و هزینه آنرا بپردازید

وقتی رزرو می کنید، می توانید انتخاب کنید که در کدام مرکز خدماتی در آزمون شرکت کنید.

اگر در Driving Test (آزمون رانندگی) قبول شوید

شما می توانید برای گواهینامه P1 موقت خود درخواست دهید.

اگر در Driving Test (آزمون رانندگی) مردود شوید

اگر در Driving Test (آزمون رانندگی) مردود شوید، می توانید پس از 7 روز دوباره در آن شرکت کنید. باید دوباره هزینه آزمون را پرداخت کنید.

مرحله 5: Provisional P1 licence (red Ps) (گواهینامه موقت P1) (قرمز)

وقتی که در Driving Test (آزمون رانندگی) قبول شدید، می توانید برای گواهینامه موقت P1 خود درخواست دهید.

وقتی که گواهینامه P1 تان را دریافت کردید، دیگر نیازی به نگهداری دفترچه ثبت یا به همراه داشتن یک ناظر در ماشین خود ندارید. همانطور که شما به تنهایی رانندگی می کنید، به یادگیری خود ادامه می دهید، مهارت های رانندگی تان را تقویت می کنید و اعتماد به نفس کسب می کنید.

محدودیت های گواهینامه P1

محدودیت هایی برای این گواهینامه وجود دارد که باید رعایت کنید. مثالها عبارتند از حداکثر سرعتی که می توانید رانندگی کنید، وسایل نقلیه ای که می توانید با آنها رانندگی کنید و تعداد مسافرینی که می توانید سوار کنید. این محدودیتها برای کمک به حفظ ایمنی شما در حین کسب مهارت های رانندگی می باشند.

اعتبار گواهینامه P1 چقدر است

تا زمانی که شما محدودیت های گواهینامه P1 را رعایت کنید، این گواهینامه برای 18 ماه اعتبار دارد. اگر بخواهید، می توانید آن را (با پرداخت هزینه) برای 18 ماه دیگر تمدید کنید.

چه زمانی می توانید برای Provisional P2 licence (گواهینامه موقت پی 2) اقدام کنید

در صورت آمادگی، می توانید پس از 12 ماه برای provisional P2 licence (گواهینامه موقت پی 2) اقدام کنید.

اگر گواهینامه P1 شما به حالت تعلیق درآمده باشد، 12 ماه با احتساب طول مدت تعلیق، به عنوان مثال 3 ماه تمدید خواهد شد.

اگر گواهینامه P1 شما رد صلاحیت شود، پس از پایان دوره رد صلاحیت، شما باید برای گواهینامه P1 دوباره درخواست دهید. با این کار دوره گواهینامه P1 دوباره شروع خواهد شد و شما می توانید پس از 12 ماه برای provisional P2 licence (گواهینامه موقت پی 2) اقدام کنید.

انواع گواهینامه

این کتابچه در مورد نحوه دریافت گواهینامه خودرو (C) می باشد. وسایل نقلیه ای که می توانید با گواهینامه C برانید، در زیر آمده است.

اگر شما provisional P1 licence (گواهینامه موقت پی 1) یا provisional P2 licence (گواهینامه موقت پی 2) دارید، محدودیت هایی برای وسایل نقلیه ای که می توانید برانید، وجود دارد.

وسایل نقلیه دیگر مانند موتورسیکلت و وسایل نقلیه سنگین به گواهینامه های متفاوتی نیاز دارند. قبل از دریافت این گواهینامه ها - به جز گواهینامه های موتور سوار (Rider) (R)، باید گواهینامه C داشته باشید شما همچنین باید آزمون ها، ارزیابی مهارت ها و معاینات های پزشکی انجام دهید.

گواهینامه ماشین (C)

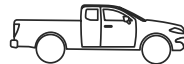
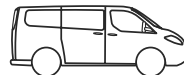
رانندگان دارای گواهینامه C می توانند وسایل نقلیه زیر را برانند:

- وسیله نقلیه تا 4.5 تن وزن ناخالص (GVM)
- که ظرفیت برای حداکثر 12 بزرگسال از جمله راننده را داشته باشد

این شامل وسایل نقلیه زیر می شود:

- کامیونت (van) وانت ها و بعضی از کامیون های سبک
- تراکتورها و ابزارآلاتی مانند گیره های جاده ای
- سه چرخه های موتوری ساخته شده از قطعات ماشین (car-based motor tricycles).

رانندگان دارای گواهینامه C نباید مسافران زیر 16 سال را در سه چرخه موتوری حمل کنند.

مرحله 6: Provisional P2 licence (green Ps) (گواهینامه موقت P2 (P سبز)

وقتی که گواهینامه P1 موقت تان را برای حداقل 12 ماه داشته باشید، می توانید برای provisional P2 licence (گواهینامه موقت پی 2) در service.nsw.gov.au درخواست دهید.

محدودیت های P2 licence (گواهینامه پی 2)

هنوز محدودیت هایی برای این نوع گواهینامه وجود دارد که باید از آنها پیروی کنید. بعضی از آنها مشابه با محدودیت های P1 licence (گواهینامه پی 1) هستند، اما بعضی دیگر متفاوت اند، مثلا چند نفر مسافر می توانید سوار کنید و چه چیزی را می توانید یدک (بوکسل) بکشید.

P2 licence (گواهینامه موقت پی 2) چقدر معتبر است

تا زمانی که محدودیت های provisional P2 licence (گواهینامه موقت پی 2) را رعایت کنید، این گواهینامه برای 36 ماه اعتبار دارد. اگر بخواهید، می توانید آن را (با پرداخت هزینه) برای 36 ماه دیگر تمدید کنید.

چه زمانی می توانید برای یک full licence (گواهینامه کامل) اقدام کنید

در صورت آمادگی، می توانید پس از 24 ماه برای full licence (گواهینامه کامل) اقدام کنید.

اگر provisional P2 licence (گواهینامه موقت پی 2) شما به حالت تعلیق درآمده است، 24 ماه با احتساب طول مدت تعلیق (به عنوان مثال 3 ماه) به اضافه 6 ماه دیگر تمدید می شود. این به شما زمان می دهد تا مهارت های رانندگی بصورت ایمن را کسب کنید و مطمئن شوید که برای full licence (گواهینامه کامل) آماده هستید.

اگر provisional P2 licence (گواهینامه موقت پی 2) شما رد صلاحیت شود، پس از پایان مدت رد صلاحیت، شما باید برای provisional P2 licence (گواهینامه موقت پی 2) دوباره درخواست دهید. با این کار دوره provisional P2 licence (گواهینامه موقت پی 2) دوباره شروع می شود و شما می توانید پس از 24 ماه برای یک full licence (گواهینامه کامل) اقدام کنید.

مرحله 7: Full licence (گواهینامه کامل) (بدون محدودیت)

وقتی که حداقل 24 ماه از مدت صدور provisional P2 licence (گواهینامه موقت پی 2) گذشته باشد، می توانید برای دریافت گواهینامه رانندگی کامل در service.nsw.gov.au درخواست دهید.

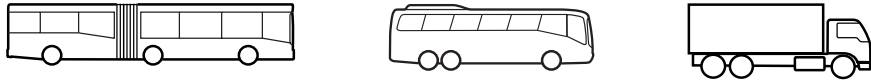
اگر شما بین 21 تا 44 سال سن داشته باشید، می توانید برای full licence (گواهینامه کامل) با اعتبار 3، 1 یا 5 سال یا 10 سال درخواست دهید.

گواهینامه رانندگی به شما احساس آزادی زیادی می دهد، اما اینکار با مسئولیت نیز همراه است. رانندگی یکی از خطرناک ترین کارهایی است که ما روزانه انجام می دهیم. اطمینان حاصل کنید که مهارت های رانندگی خود را حفظ کرده و از مقررات جاده ای پیروی می کنید.

گواهینامه وسایل نقلیه تک کابین سنگین (HR) (Heavy Rigid)

رانندگان دارای گواهینامه HR می توانند وسایل نقلیه LR، C، MR و همچنین وسایل نقلیه تک کابین و اتوبوس های دو کابینه یا بیشتر (articulated) با مشخصات زیر را برانند:

- 3 محور (اکسل) یا بیشتر و بیش از 8 تن (GVM)
- یک تریلر یدک (بوکسل) تا 9 تن (GVM)

گواهینامه ترکیبی سنگین (HC) (Heavy Combination)

رانندگان دارای گواهینامه HC می توانند وسایل نقلیه LR، C، MR و HR و همچنین وسایل نقلیه زیر را برانند:

- خودروهایی (prime movers) که شبه تریلرهای (semi-trailers) تکی (به اضافه هر converter dolly بدون بار) به آنها وصل شده باشد.
- وسایل نقلیه تک کابین که یک تریلر بیش از 9 تن را یدک (بوکسل) می کشند (GVM) (به اضافه هر converter dolly بدون بار).

گواهینامه موتور سوار (R)

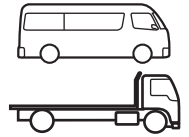
موتورسواران با گواهینامه R می توانند هر نوع موتور سیکلت، اسکوتر یا سه چرخه موتوری را برانند.

گواهینامه وسایل نقلیه تک کابین سبک (LR) (Light Rigid)

رانندگان دارای گواهینامه LR می توانند وسایل نقلیه C و همچنین وسایل نقلیه زیر را برانند:

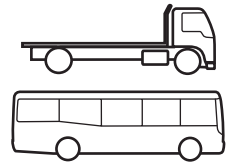
- وسایل نقلیه با بیش از 4.5 تن (GVM) اما کمتر از 8 تن (GVM) - به عنوان مثال، کامیون های باری کوچک
- که ظرفیت بیش از 12 بزرگسال (شامل راننده) و 8 تن (GVM) ندارند - به عنوان مثال، مینی بوس ها
- دارای یک تریلر یدک (بوکسل) تا 9 تن (GVM) هستند.

گواهینامه وسایل نقلیه تک کابین متوسط (MR)

رانندگان دارای گواهینامه MR می توانند وسایل نقلیه C و LR و همچنین وسایل نقلیه سنگین با مشخصات زیر را برانند:

- 2 محور (اکسل) و بیش از 8 تن (GVM) به عنوان مثال، اتوبوس
- یک تریلر یدک (بوکسل) تا 9 تن (GVM)

گواهینامه ترکیبی چندگانه (MC) (Multi Combination)

رانندگان دارای گواهینامه MC می توانند وسایل نقلیه C، LR، MR، HR و HC و همچنین وسایل نقلیه زیر را برانند:

- کامیون های B-double یا جاده ای
- کامیون با یدک کش low loader
- کامیون ترکیبی با تریلر low loader.

گواهینامه های دیگر

وقتی که گواهینامه C کامل خود را گرفتید، می توانید برای موارد زیر درخواست دهید:

- کد گواهینامه حمل و نقل مسافر (PT) (تاکسی، ماشین های اجاره ای شوفر دار و تاکسی های اینترنتی (رایدشر))
- گواهینامه مربی رانندگی
- گواهینامه راننده کامیون یدک (بوکسل) کش.

شما می توانید پس از دریافت گواهینامه برای نوع اتوبوسی که قصد دارید برانید، برای مجوز رانندگی اتوبوس درخواست دهید.

محدودیت های گواهینامه

وقتی که با گواهی های زیر رانندگی می کنید، محدودیت هایی وجود دارد که باید رعایت کنید:

- Learner licence (گواهینامه رانندگان مبتدی) (Ls)
- Provisional P1 licence (red Ps) (گواهینامه موقت P1 (قرمز))
- Provisional P2 licence (green Ps) (گواهینامه موقت P2 (سبز))

این محدودیت ها برای کمک به ایمنی شما در حین کسب مهارت های رانندگی هستند. آنها همچنین زمانی که در ایالت یا تریتوری دیگری رانندگی می کنید اعمال می شوند. اگر این محدودیت ها را رعایت نکنید، جریمه خواهید شد. شما همچنین ممکن است امتیازات منفی (demerit points) از پلیس دریافت کنید یا حتی گواهینامه تان را از دست بدهید.

اعمال می شود به

محدودیت

محدودیت الکل

Blood alcohol concentration (BAC) (غلظت الکل خون) باید صفر باشد.

این بدان معناست که وقتی رانندگی می کنید، نباید هیچ الکی در خون تان باشد.

حداکثر سرعت مجاز

شما می توانید حداکثر تا 90 کیلومتر در ساعت رانندگی کنید.

شما باید تمام محدودیت های سرعت زیر 90 کیلومتر در ساعت را رعایت کنید.

شما می توانید حداکثر تا 100 کیلومتر در ساعت رانندگی کنید.

شما باید تمام محدودیت های سرعت زیر 100 کیلومتر در ساعت را رعایت کنید.

محدودیت

اعمال می شود به

استفاده از تلفن همراه

شما نباید در حین رانندگی از تلفن همراه استفاده کنید، حتی زمانی که ماشین توقف کرده است، به عنوان مثال، در پشت چراغ توقف یا در ترافیک گیر کرده اید. این شامل موارد زیر می شود:

- ارسال پیامک
- تماس های تلفنی
- موسیقی
- ارسال ایمیل
- رسانه های اجتماعی
- استفاده از اینترنت
- نقشه ها
- عکاسی.

تنها موقعی که می توانید از تلفن تان استفاده کنید این است که:

- بخواهید گواهینامه رانندگی دیجیتال خود را در صورت دستور پلیس نشان دهید
- از برنامه های کیف پول (wallet) برای انجام تراکنش یا نشان دادن واچر (voucher) استفاده کنید، اما فقط در مناطقی مانند پارکینگ ماشین، جلوی گاراژ و در صورتیکه وسیله نقلیه متوقف شده باشد.

تعداد مسافران

شما فقط می توانید به تعدادی مسافر در ماشین خود حمل کنید که کمربند ایمنی و صندلی ماشین کودک مناسب و تایید شده در آن نصب شده باشد.

اگر شما پس از رد صلاحیت بخواهید دوباره رانندگی کنید بمدت 12 ماه می توانید فقط یک مسافر حمل کنید.

اگر سن شما زیر 25 سال باشد، بین ساعت 11 شب تا 5 صبح، فقط یکی از مسافران شما می تواند زیر 21 سال سن داشته باشد. ممکن است در این خصوص معافیت هایی اعمال شود.

محدودیت

اعمال می شود به

ماشین های با کارایی بالا

شما نباید ماشینهای با کارایی بالا برانید، مانند ماشین هایی که مشخصات زیر را دارند:

- نسبت توان به وزن ماشین بیشتر از 130 کیلووات بر هر تن باشد
- اصلاحات قابل توجهی در موتور ماشین ایجاد شده باشد
- به عنوان یک وسیله نقلیه ممنوعه با کارایی بالا فهرست شده باشد.

برای مشاهده فهرست کامل ماشینهای ممنوعه با کارایی بالا به nsw.gov.au مراجعه کنید.

هیچ محدودیتی برای یادگیری رانندگی با ماشینهای با کارایی بالا وجود ندارد.

نمایش دادن پلاک های L یا P

شما باید به وضوح پلاک ها را در جلو و پشت یا سقف بیرونی وسیله نقلیه ای که در حال رانندگی آن هستید، نمایش دهید.

رانندگان مبتدی باید پلاک L را نمایش دهند.

راننده های P1 باید پلاک قرمز P را نمایش دهند.

راننده های P2 باید پلاک سبز P را نمایش دهند.

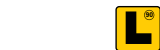
کل حرف (L یا P) باید قابل مشاهده باشد.

پلاک های تان را با گیره یا نگهدارنده محکم کنید تا نیافتند. این تضمین می کند که آنها کثیف نمی شوند و همیشه قابل رویت هستند.

محدودیت های مکانی

وقتی که شما در سیدنی هستید نباید در محدوده پارک پاراماتا، پارک سنتنیال یا پارک مور رانندگی کنید.

هیچ محدودیت مکانی وجود ندارد

محدودیت

اعمال می
شود به

نظارت شدن

شما باید توسط شخصی با گواهینامه رانندگی کامل (بدون محدودیت) استرالیایی (نه گواهینامه رانندگان مبتدی، گواهینامه موقت یا گواهینامه خارجی) تحت نظارت باشید. وی باید کنار شما بنشیند.

شما نیازی به نظارت ندارید.

استثنا در این خصوص در صورتی است که شما Driving Test (آزمون رانندگی) تان را با یک ماشین اتوماتیک قبول شده اید و می خواهید یک ماشین دنده ای برانید.

شما نیازی به نظارت ندارید.

نظارت بر رانندگان مبتدی

شما نباید یک راننده مبتدی learner را نظارت کنید یا تعلیم دهید.

یدک (بوکسل) گشی یک تریلر

شما نباید تریلر یا هر وسیله نقلیه دیگری را یدک (بوکسل) بکشید.

شما می توانید تریلرهای سبکی را که در موقع خالی بودن تا 250 کیلوگرم وزن دارند، یدک (بوکسل) بکشید.

یک پلاک P قرمز باید در پشت تریلر نصب شده باشد.

مقررات یدک (بوکسل) full licence (گواهینامه کامل) اعمال می شود.

یک پلاک سبز رنگ P باید در پشت تریلر نصب شده باشد.

محدودیت

اعمال می
شود به

ماشین های دنده ای یا اتوماتیک

شما می توانید رانندگی را با ماشینهای اتوماتیک یا دنده ای یاد بگیرید.

اگر شما Driving Test (آزمون رانندگی) تان را با ماشین دنده ای گذرانده اید، می توانید با ماشین دنده ای یا اتوماتیک رانندگی کنید.

اگر شما Driving Test (آزمون رانندگی) تان را با ماشین اتوماتیک گذرانده اید، فقط می توانید با ماشین اتوماتیک رانندگی کنید، مگر اینکه تحت نظارت شخصی دارای گواهینامه رانندگی کامل استرالیایی ماشین دنده ای خود را برانید هیچ محدودیتی وجود ندارد: شما می توانید با یک ماشین اتوماتیک یا دنده ای رانندگی کنید.

کامیون ها و وسایل نقلیه سنگین

شما نباید وسایل نقلیه ای را که نیاز به گواهینامه دیگری دارند، مانند کامیون ها و سایر وسایل نقلیه سنگین، برانید، یا با آنها رانندگی یاد بگیرید.

شما می توانید رانندگی با وسایل نقلیه زیر را که به گواهینامه رده دیگری نیاز دارند، یاد بگیرید:

- ماشینهای تک کابین سبک (LR) یا تک کابین متوسط (MR)، به محض دریافت provisional P2 licence (گواهینامه موقت پی 2) تان.
- وسایل نقلیه تک کابین سنگین سخت (HR) پس از 1 سال.

سه چرخه های موتوری

شما نباید سه چرخه های موتوری ساخته شده از ماشین را برانید.

شرایط خاص پزشکی و معلولیت

وقتی که شما برای گواهینامه رانندگی درخواست می دهید، باید بیان کنید که آیا شرایط خاص پزشکی یا معلولیتی دارید که احتمال دارد بر رانندگی شما تأثیر بگذارد یا خیر. همچنین شما باید در آزمون سنجش بینایی قبول شوید.

شرایط خاص پزشکی

برای بعضی از شرایط خاص پزشکی، مانند صرع یا شرایط قلبی عروقی، شما به ارزیابی‌های پزشکی منظم نیاز خواهید داشت تا اطمینان حاصل شود برای رانندگی مشکلی ندارید.

اگر پس از دریافت گواهینامه مشکل پزشکی پیدا کردید، باید به Transport for NSW اطلاع دهید. این بدین دلیل است که رانندگی با وجود مشکل پزشکی می تواند شما و سایر رانندگان را در معرض خطر قرار دهد. عدم پیروی از دستورالعمل های پزشکی می تواند منجر به از دست دادن گواهینامه شود.

افراد دارای معلولیت

معلولیت می تواند تأثیر جزئی یا جدی بر توانایی رانندگی شما داشته باشد. اگر Transport for NSW تشخیص دهد که یک معلولیت تأثیری جدی بر رانندگی شما دارد، باید در یک آزمون شرکت کنید. این آزمون برای نشان دادن توانایی شما در رانندگی است و اینکه آیا شما به وسایل کمکی رانندگی یا تغییردر وسیله نقلیه خود نیاز دارید یا خیر. ممکن است محدودیت هایی برای رانندگی تان در نظر گرفته شود، به عنوان مثال، فقط رانندگی با وسایل نقلیه اتوماتیک.

افزایش سن

با افزایش سن تغییرات در سلامتی ممکن است بر توانایی فرد در رانندگی تأثیر بگذارد. شما از سن 75 سالگی، باید برای حفظ گواهینامه رانندگی خود هر سال یک ارزیابی پزشکی و سنجش بینایی انجام دهید. از 85 سالگی، شما باید همچنین هر 2 سال یک بار امتحان عملی رانندگی انجام دهید. یا اگر دیگر نیازی به گواهینامه نامحدود ندارید، می توانید گواهینامه تغییر یافته (یعنی محلی) را بدون نیازبه انجام امتحان عملی رانندگی انتخاب کنید.

گواهینامه های بین ایالتی و خارجی

اگر شما گواهینامه رانندگی بین ایالتی یا خارجی دارید، می توانید از آن برای رانندگی در NSW استفاده کنید. شرایط و مدت زمان استفاده از آن به شرایط شما بستگی دارد.

اگر شما این گواهینامه ها را دارید:

- **Learner Licence (گواهینامه رانندگان مبتدی)** - شما همچنان باید شرایط گواهینامه بین ایالتی یا خارجی فعلی تان و محدودیت های Learner Licence (گواهینامه رانندگان مبتدی) NSW را رعایت کنید.
- **گواهینامه موقت** - شما همچنان باید شرایط گواهینامه بین ایالتی یا خارجی فعلی تان را رعایت کنید.
- **گواهینامه کامل بین ایالتی** - شما باید ظرف 3 ماه پس از زندگی در NSW آنرا به گواهینامه NSW تغییر دهید.
- **گواهینامه کامل خارجی، با ویزای اقامت دائم استرالیا** - شما باید ظرف 3 ماه پس از زندگی در NSW آنرا به گواهینامه NSW تغییر دهید.
- **گواهینامه کامل خارجی، با ویزای اقامت موقت استرالیا که صاحب گواهینامه در 1 ژوئیه 2023 یا بعد از آن وارد استرالیا شده است** - شما باید ظرف 6 ماه پس از زندگی در NSW گواهینامه خود را به گواهینامه NSW تغییر دهید.
- **گواهینامه کامل خارجی، با ویزای اقامت موقت استرالیا که صاحب گواهینامه قبل از 1 ژوئیه 2023 وارد استرالیا شده است** - شما می توانید با استفاده از گواهینامه خارجی خود رانندگی کنید. برای اطلاعات در مورد نحوه تغییر گواهینامه رانندگان مبتدی، گواهینامه موقت یا کامل خارجی خود، به nsw.gov.au مراجعه کنید.

گواهینامه های بین ایالتی و نیوزلند

شما تا 3 ماه می توانید با استفاده از گواهینامه رانندگی بین ایالتی یا گواهینامه نیوزیلند در NSW رانندگی کنید، در صورتی که:

- گواهینامه شما تعلیق یا رد صلاحیت نشده باشد
- گواهینامه شما گواهینامه صحیح برای وسیله نقلیه ای باشد که رانندگی می کنید
- از مقررات راهنمایی و رانندگی NSW پیروی کنید
- حق رانندگی شما در NSW لغو نشده باشد.

شما باید برای ادامه رانندگی در NSW پس از 3 ماه، گواهینامه تان را به گواهینامه NSW تبدیل کنید. شما باید این کار را در عرض 3 ماه انجام دهید.

گواهینامه های خارجی (به جز نیوزلند)

شما می‌توانید با استفاده از گواهینامه رانندگی خارجی خود در NSW رانندگی کنید، اگر:

- گواهینامه شما تعلیق یا رد صلاحیت نشده باشد.
- گواهینامه شما گواهینامه ای مناسب برای وسیله نقلیه ای باشد که رانندگی می‌کنید.
- حق رانندگی شما در NSW لغو نشده باشد.
- شما یک ویزای اقامت دائم استرالیا دارید که کمتر از 3 ماه پیش صادر شده است.
- شما یک ویزای اقامت موقت استرالیا دارید و قبل از 1 ژوئیه 2023 وارد شده اید.
- شما یک ویزای اقامت موقت استرالیا دارید و در 1 ژوئیه 2023 یا بعد از آن وارد شده اید و تا 6 ماه در NSW زندگی کرده اید. شما باید قبل از پایان 6 ماه گواهینامه تان را به گواهینامه NSW تبدیل کنید.

اگر گواهینامه شما به انگلیسی نیست، هنگام رانندگی باید گواهینامه رانندگی بین المللی یا ترجمه گواهینامه تان را همراه داشته باشید.

وقتی که شما گواهینامه NSW دارید، گواهینامه بین ایالتی یا خارجی شما نامعتبر است. این بدان دلیل است که شما در استرالیا فقط می‌توانید یک گواهینامه رانندگی داشته باشید.

مجازات ها

اگر شما یک گواهینامه خارجی دارید و با ویزای موقت استرالیا در NSW زندگی می‌کنید، حق رانندگی شما در مواقع زیر لغو خواهد شد:

- شما در 1 ژوئیه 2023 یا بعد از آن به NSW وارد شده اید و به مدت 6 ماه یا بیشتر در NSW زندگی کرده اید و گواهینامه تان را به گواهینامه رانندگی NSW تغییر نداده اید
- گواهینامه شما در استرالیا یا کشور دیگری تعلیق یا رد صلاحیت شده است
- شما از حد مجاز نمره منفی گواهینامه معادل تان فراتر رفته اید
- شما مرتکب بعضی از جرایم رانندگی مرتبط با سرعت زیاد، مصرف الکل یا مواد مخدر شده اید.

تبدیل کردن گواهینامه

وقتی که شما گواهینامه بین ایالتی یا خارجی تان را تبدیل می‌کنید، این گواهینامه به یک گواهینامه معادل NSW تبدیل می‌شود.

گواهینامه بین ایالتی یا خارجی	گواهینامه معادل NSW
Learner licence (گواهینامه رانندگان مبتدی)	Learner licence (گواهینامه رانندگان مبتدی)
Learner licence (گواهینامه رانندگان مبتدی)	شما ممکن است واجد شرایط شرکت در Hazard Perception Test (آزمون ادراک خطر) و Driving Test (آزمون رانندگی) بدون گرفتن learner licence (گواهینامه رانندگان مبتدی) NSW باشید.
Learner licence (گواهینامه رانندگان مبتدی)	Provisional P1 licence (گواهینامه موقت پی 1)*
Learner licence (گواهینامه رانندگان مبتدی)	Provisional P2 licence (گواهینامه موقت پی 2)*
Learner licence (گواهینامه رانندگان مبتدی)	Full licence (گواهینامه کامل) (بدون محدودیت)*

* با توجه به اینکه گواهینامه خارجی شما در کدام کشور صادر شده است، ممکن است لازم باشد در Driver Knowledge Test (آزمون دانش راننده) و Driving Test (آزمون رانندگی) شرکت کنید.

رانندگی بدون گواهینامه

شما هنگام رانندگی همیشه باید گواهینامه تان را همراه داشته باشید.

پلیس می تواند در هر زمانی از شما بخواهد که گواهینامه تان را ارائه کنید. اگر از گواهینامه رانندگی دیجیتال استفاده می کنید، مطمئن شوید که گوشی شما شارژ دارد و صفحه آن ترک نخورده است.

شما ممکن است برای رانندگی بدون گواهینامه یا امتناع از نشان دادن آن در صورت درخواست (پلیس)، جریمه شوید.

گواهینامه شما باید این شرایط را داشته باشد:

- معتبر باشد (منقضى، تعلیق یا رد صلاحیت نشده باشد)
- رده گواهینامه برای نوع وسیله نقلیه ای باشد که در حال رانندگی آن هستید.
- یک گواهینامه صادره شده در NSW، مگر اینکه گواهینامه شما با شرایط و الزامات فعلی مربوط به گواهینامه های بین ایالتی و خارجی مطابقت داشته باشد.

مجازات های رانندگی بدون گواهینامه صحیح و معتبر شامل جریمه های سنگین و زندان می شود و در صورت تکرار تخلفات در عرض 5 سال یا کمتر افزایش می یابد.

شما نباید اجازه دهید کسی بدون گواهینامه وسیله نقلیه شما را براند.

فرد ناظر راننده مبتدی

یک راننده مبتدی (learner) باید همیشه با فرد ناظری که روی صندلی کنار وی نشسته است، رانندگی کند.

اگر راننده مبتدی بدون ناظر رانندگی کند، ممکن است بلافاصله از رانندگی تعلیق شود.

الزامات برای فرد ناظر

گواهینامه

یک ناظر باید گواهینامه رانندگی استرالیایی کامل (بدون محدودیت) داشته باشد. این بدان معناست که راننده ای که دارای learner licence (گواهینامه راننده مبتدی)، provisional P1 licence (گواهینامه موقت پی 1) یا provisional P2 licence (گواهینامه موقت پی 2) یا گواهینامه خارجی است، نباید بر یک راننده (مبتدی) learner نظارت کند.

اگر ناظر گواهینامه استرالیایی کامل نداشته باشد، ممکن است هم ناظر و هم راننده (مبتدی) learner جریمه شوند.

الکل و مواد مخدر

هنگام نظارت بر یک راننده مبتدی، فرد ناظر باید:

- Blood alcohol concentration (BAC) (غلظت الکل خون) کمتر از 0.05 داشته باشد
- داروهای غیرقانونی مصرف نکرده باشد یا تحت تأثیر هیچ دارویی نباشد.

پلیس می تواند از شخص ناظر درگیر در تصادف تست تنفس بگیرد.

اگر فرد ناظر پس از تصادف در بیمارستان بستری شود متخصصین پزشکی می توانند آزمایش خون و ادرار نیز روی وی انجام دهند.

پلیس همچنین می تواند ناظری را که نشانه هایی از تأثیر مواد مخدر از جمله داروهای تجویزی را از خود نشان می دهد، تست کند.

مجازات های شدید برای مصرف الکل و مواد مخدر که برای رانندگان اعمال می شود برای ناظران نیز اعمال می شود.

اول ایمنی

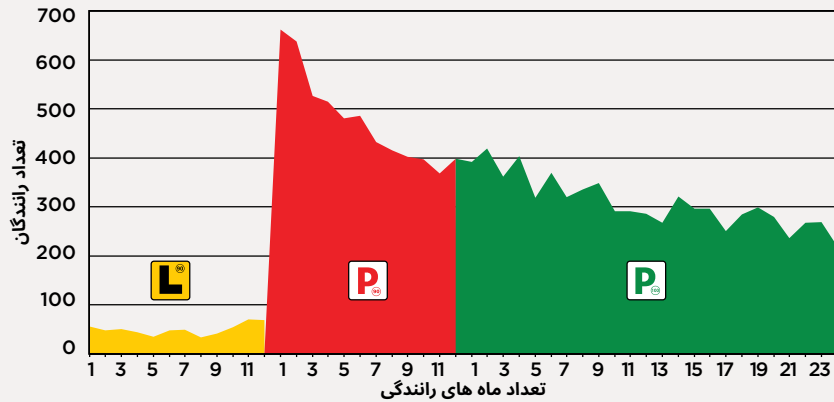
وقتی شما در حال آموزش رانندگی هستید، ناظر شما هم الگو و هم مربی شما است. وی باید از شما حمایت کند و به شما کمک کند تا به یک راننده ایمن و ماهر تبدیل شوید.

وقتی شما شروع به یادگیری رانندگی می کنید، باید مهارت های ساده ای مانند راندن خودروهو سرعت گرفتن و ترمز کردن را تمرین کنید. بهتر است این موارد را در جاده های خلوت در طول روز یاد بگیرید. وقتی که بر آنها مسلط شدید، می توانید در جاده های شلوغ تر و در شرایط چالش برانگیزتر به انجام وظایف دشوارتر بروید. وقتی شروع به تمرین در شب می کنید، در جاده هایی که خوب می شناسید، رانندگی کنید.

رفتار ایمن در رانندگی

رانندگان مبتدی، رانندگان P1 و P2 در تصادفات دارای تلفات

داده های مربوط به تصادفات NSW نشان می دهد که رانندگان موقت P1 بیشترین احتمال درگیر شدن در یک تصادف را دارند. این نمودار تعداد رانندگان مبتدی و رانندگان موقت درگیر در تصادف هایی که تلفات داشته اند و ماه های مربوط به تجربه رانندگی آنها را نشان می دهد.

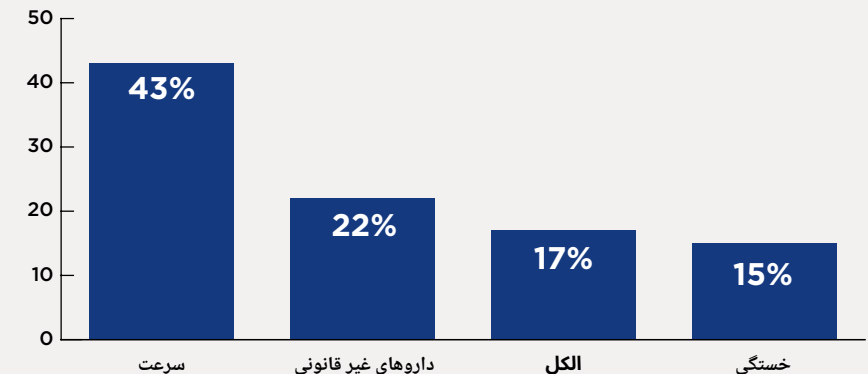
سالانه حدود 350 نفر در جاده های NSW کشته می شوند. 22000 نفر دیگر نیز مجروح می شوند.

عوامل رفتاری اصلی که منجر به مرگ و میر در جاده ها می شوند، عبارتند از:

- سرعت زیاد
- رانندگی در حال مستی
- رانندگی تحت تاثیر مواد مخدر
- خستگی
- نیستن کمربند ایمنی.

نمودار زیر عوامل اصلی رفتاری رانندگان/موتور سواران جوان (17 تا 25 ساله) درگیر در تصادفات مرگبار را نشان می دهد.

رانندگان / موتور سواران جوان درگیر در تصادفات مرگبار

در تصادفات مرگبار مربوط به رانندگان/موتور سواران جوان 17 تا 25 ساله:

- 43 درصد سرعت غیرمجاز داشتند
- 22 درصد مربوط به وجود مواد مخدر غیرقانونی بودند
- 17 درصد الکل مصرف کرده بودند
- 15 درصد خستگی داشتند.

محدودیت های گواهینامه

شما نباید سریعتر از حداکثر سرعت مجاز قید شده در گواهینامه رانندگی کنید، حتی وقتی که تابلوی محدودیت سرعت، سرعت بالاتری را نشان میدهد.

گواهینامه رانندگی	حداکثر سرعت
رانندگان مبتدی	90 کیلومتر در ساعت
P1 موقت	90 کیلومتر در ساعت
P2 موقت	100 کیلومتر در ساعت
وسایل نقلیه سنگین بیش از 4.5 تن (GVM). این شامل رده های گواهینامه LR، MR، HR، HC، MC است.	100 کیلومتر در ساعت

ردیاب ها (radar detectors) و دستگاه های اخلاص راداری (jammers)

داشتن ردیاب یا اخلاص راداری در وسیله نقلیه غیرقانونی است.

ردیاب یا اخلاص راداری وسیله ای است که کارایی دستگاه های اندازه گیری سرعت را تحت تاثیر قرار داده و یا کاهش می دهد.

مجازات ها

مجازات ها برای سرعت غیر مجاز عبارتند از:

- جریمه
- امتیاز منفی (demerit points) (شامل امتیاز منفی دوبرابری)
- از دست دادن گواهینامه
- ضبط وسیله نقلیه یا شماره پلاک تان.

هر چه سرعت شما بیشتر از حد مجاز باشد، و یا اگر در محدوده مدرسه سرعت غیر مجاز داشته باشید، این مجازات ها افزایش می یابد.

رانندگان (مبتدی) learner و موقت P1 با هر تخلف سرعت غیرمجاز تمامی امتیاز شان را از دست می دهند و گواهینامه شان تعلیق می شود.

برای اطمینان از اینکه جاده های ما برای همه رانندگان امن هستند، مهم است که رانندگان رفتارهای ایمن در رانندگی را درک کرده و تمرین کنند و مقررات راهنمایی و رانندگی را رعایت کنند.

شما می توانید احتمال وقوع یک تصادف را کاهش دهید اگر:

- محدودیت های سرعت را رعایت کنید و با توجه به شرایط رانندگی کنید
- بعد از نوشیدن الکل یا مصرف مواد مخدر رانندگی نکنید
- به اندازه کافی بخوابید و در موقعی که برای رانندگی خیلی خسته هستید، رانندگی نکنید
- مطمئن شوید که همه افراد داخل وسیله نقلیه تان کمربند ایمنی را بسته اند.

تصمیمات شما می تواند تفاوت بزرگی در ایمنی جاده ها ایجاد کند.

محدودیت های سرعت

سرعت غیرمجاز قاتل شماره یک در جاده های NSW است. به طور متوسط، اینکار عامل حدود 40 درصد از مرگ و میرها و 20 درصد از صدمات بدنی شدید در هر سال است.

مقررات

محدودیت های سرعت

در جاده هایی که **تابلوی محدودیت سرعت** وجود دارد، نباید سریعتر از حد مجاز رانندگی کنید.

در جاده هایی که **تابلوی محدودیت سرعت وجود ندارد**، نباید سریعتر از حد مجاز سرعت از پیش فرض شده رانندگی کنید:

- 50 کیلومتر در ساعت در "مناطق مسکونی" - مناطق دارای چراغ های خیابان و ساختمان های کنار جاده با فاصله کمتر از 100 متر از هم
- 100 کیلومتر در ساعت برای تمام جاده های دیگر.

تابلوهای محدودیت سرعت

تابلوهای محدودیت سرعت حداکثر سرعتی را که شما می‌توانید در شرایط خوب جاده ای رانندگی کنید، به شما نشان می‌دهد. در شرایط بد سرعت تان را کاهش دهید.

تابلوهای سرعت قانونی

تابلوهای محدودیت سرعت قانونی دارای زمینه سفید با محدودیت سرعت در یک دایره قرمز رنگ هستند. شما نباید سریعتر از سرعت مجاز نشان داده شده در تابلو رانندگی کنید.

شما نباید سریعتر از 50 کیلومتر در ساعت رانندگی کنید.

تابلوهای محدودیت سرعت متغیر

اینها تابلوهای الکترونیکی هستند که در تونل‌ها و در بزرگراه‌ها و پل‌ها قرار می‌گیرند که در آنها محدودیت سرعت بر اساس شرایط جاده تغییر می‌کند. شما نباید سریعتر از حد مجاز سرعت نشان داده شده در تابلو حرکت کنید.

مناطق ترافیک محلی

منطقه ترافیک محلی منطقه ای از خیابان‌های محلی با محدودیت سرعت 40 کیلومتر در ساعت است.

محدودیت سرعت کمتر به معنای ایمنی بیشتر برای همه رانندگان و آرامش و سکوت بیشتر برای مردم ساکن در آن منطقه است.

مناطق با تعداد عابران پیاده زیاد

مناطق با تعداد بالای عابر پیاده دارای محدودیت سرعت 30 کیلومتر در ساعت یا 40 کیلومتر در ساعت هستند.

این محدودیت سرعت پایین‌تر ایمنی را در مناطقی که عابران پیاده زیادی دارند، مانند مناطق تجاری مرکزی و مراکز خرید کوچک حومه شهر بهبود می‌بخشد.

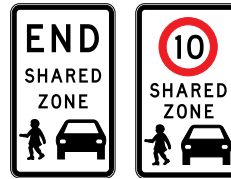

منطقه با تعداد عابر پیاده زیاد با سرعت 40 کیلومتر در ساعت.

منطقه مشترک

منطقه مشترک جایی است که عابران پیاده، دوچرخه‌ها و وسایل نقلیه دیگر می‌توانند بطور امن راه را با هم شریک شوند.

محدوده‌های مشترک دارای محدودیت سرعت 10 کیلومتر در ساعت هستند. شما نباید سریعتر از این محدودیت سرعت رانندگی کنید. همچنین شما باید به هر عابر پیاده در یک محدوده مشترک راه بدهید. این شامل کم کردن سرعت و توقف، در صورت لزوم، برای اجتناب از نزدیک شدن زیاد به آنها است.

محدوده مشترک به پایان می‌رسد.

محدوده مشترک

محدوده مدرسه

محدوده مدرسه ناحیه ای است در اطراف مدرسه بین تابلوی "محدوده مدرسه" و تابلوی "پایان محدوده مدرسه".

در روزهای مدرسه و در زمان‌هایی که روی تابلو نشان داده شده است، شما نباید سریعتر از حد مجاز در محدوده مدرسه رانندگی کنید. روزهای مدرسه توسط وزارت آموزش NSW اعلام می‌شود.

محدوده مدرسه به پایان می‌رسد، محدودیت سرعت در حال حاضر 60 کیلومتر در ساعت است.

هر مدرسه حداقل مجموعه ای از چراغ‌های چشمک زن دارد که در زمان محدوده مدرسه کار می‌کنند. "علائم مثلثی شکل" نیز روی سطح جاده نقاشی می‌شوند تا محدوده مدرسه را بیشتر نمایان کنند.

محدوده ایستگاه اتوبوس مدرسه

محدوده ایستگاه اتوبوس مدرسه محدوده ای است بین تابلوی "محدوده ایستگاه اتوبوس مدرسه" و تابلوی "پایان محدوده اتوبوس مدرسه". این محدوده جایی است که اتوبوس های مدرسه برای پیاده کردن یا سوار کردن بچه ها توقف می کنند.

اگر در محدوده ایستگاه اتوبوس مدرسه رانندگی می کنید و اتوبوسی با چراغ های چشمک زن در قسمت فوقانی اتوبوس مشاهده می کنید،، نباید از هیچ جهتی با سرعت بیش از 40 کیلومتر در ساعت از آن عبور کنید یا سبقت بگیرید.

در زمانی که چراغ اتوبوس چشمک می زند، محدودیت سرعت در محدوده ایستگاه اتوبوس مدرسه 40 کیلومتر در ساعت است.

اتوبوس ها با چراغ های چشمک زن

زمانی که شما در مسیری حرکت می کنید که اتوبوسی با تابلوی 40" وقتی چراغها چشمک می زنند" در پشت آن در همان مسیر حرکت می کند و چراغهای بالای اتوبوس چشمک می زنند، نباید با سرعت بیش از 40 کیلومتر در ساعت از آن سبقت بگیرید. این بدان دلیل است که راننده اتوبوس ممکن است کودکانی را که از جاده عبور می کنند، سوار یا پیاده کند.

چراغ های چشمک زن در بالای اتوبوس مدرسه.

تابلوهای محدودیت سرعت تعمیر جاده

تابلوهای تعمیر جاده شروع و پایان تعمیر جاده و محدودیت سرعت برای آن منطقه را به شما نشان می دهند. شما نباید سریعتر از حد مجاز سرعت نشان داده شده در تابلو حرکت کنید.

محدودیت سرعت برای تعمیرات جاده 40 کیلومتر در ساعت است.

مناطق بدون تابلوهای سرعت

محدودیت های سرعت از پیش فرض شده در جاده های بدون تابلوهای محدودیت سرعت یا جاده هایی با تابلوی پایان محدودیت سرعت اعمال می شود.

سرعت را با توجه به به شرایط جاده کاهش دهید.

محدودیت سرعت ایالتی 100 کیلومتر در ساعت است، با توجه به شرایط جاده رانندگی کنید.

تابلوی پایان محدودیت سرعت.

تابلوهای سرعت توصیه شده

تابلوهای سرعت توصیه شده تابلوهای قانونی نیستند. آنها حداکثر سرعت توصیه شده برای رانندگی ایمن در هنگام وجود خطر، مانند، پیچ ها و مانع ها را نشان می دهند.

سرعت توصیه شده برای وسایل نقلیه با شرایط متوسط و درجاده هایی با شرایط مناسب می باشد. اگر شرایط نامناسب است، باید با سرعت کمتری رانندگی کنید.

تابلوهای سرعت توصیه ای یک پس زمینه زرد دارند. تابلوی سرعت توصیه ای معمولاً همراه با یک علامت هشدار دهنده همراه است.

اول ایمنی

چیزی به نام سرعت امن وجود ندارد

رانندگی با سرعت بالا به معنای رانندگی بیش از حد مجاز یا با سرعت غیرایمن با توجه به شرایط جاده است.

برخی افراد سرعت بیش از 5 تا 10 کیلومتر در ساعت بالاتر از حد مجاز را سرعت "قابل قبول" می دانند. این یکفکر خطرناک است. پژوهش ها نشان داده است که حتی افزایش کوچک در سرعت می تواند منجر به احتمال تصادف بسیار بیشتری شود.

حتی اگر مسافران شما را تشویق کنند، از سرعت مجاز تجاوز نکنید.

سرعت زیاد خطر مرگ یا جراحت را افزایش می دهد

یک تفاوت کوچک در سرعت می تواند تفاوت زیادی در خطر مرگ یا آسیب شدید ایجاد کند. اگر ماشینی با سرعت 50 کیلومتر در ساعت با یک عابر پیاده برخورد کند، احتمال مرگ عابر دو برابر بیشتر از زمانی است که با سرعت 40 کیلومتر در ساعت حرکت می کند.

دوربین های کنترل سرعت، خطر و شدت تصادفات را کاهش می دهند

ثابت شده است که دوربین های کنترل سرعت رفتار رانندگان را تغییر داده و آسیب های جاده ای را کاهش می دهند.

چهار نوع دوربین سرعت در NSW وجود دارد:

- 1. دوربین های سرعت سیار در سراسر شبکه جاده ها** جابجا می شوند و می توانند سرعت را در هر مکان و هر زمان تشخیص دهند.
 - 2. دوربین های سرعت چراغ قرمز هم عبور از چراغ قرمز** و هم سرعت زیاد در چند لاین در تقاطع های پرخطر را ثبت می کنند.
 - 3. دوربین های سرعت ثابت در مکان های پرخطر مانند تونل ها** یا مناطقی با سابقه تصادفات شدید قرار می گیرند.
 - 4. دوربین های سرعت متوسط سرعت میانگین ماشینهای سنگین** را در مسافت های طولانی اندازه گیری می کنند.
- نقش خود را در ایمنی جامعه ایفا کنید. برای حفظ جان دیگران سرعت خود را کاهش دهید.

با توجه به به شرایط جاده رانندگی کنید

حتی اگر با سرعت مجاز یا کمتر از حد مجاز رانندگی می کنید، ممکن است با توجه به شرایط جاده مانند پیچ ها، باران، ترافیک سنگین یا رانندگی در شب، سرعت شما زیاد باشد.

محدودیت های مربوط به مصرف الکل

الکل بر رانندگی شما تأثیر می گذارد. اینکار ایمنی شما و مسافران و سایر رانندگان را به خطر می اندازد.

رانندگی در حالت مستی یکی از دلایل اصلی مرگ و میر در جاده های NSW است.

مقررات

Blood alcohol concentration (BAC) (غلظت الکل خون)

Blood alcohol concentration (BAC) (غلظت الکل خون) شما در موقع رانندگی باید کمتر از حد قانونی باشد.

محدودیت های قانونی به نوع گواهینامه رانندگی یا وسیله نقلیه شما بستگی دارد:

BAC	نوع گواهینامه رانندگی یا وسیله نقلیه
0	<ul style="list-style-type: none"> رانندگان مبتدی (L) موقت P1 موقت P2
زیر 0.05	<ul style="list-style-type: none"> Full licence (گواهینامه کامل) (بدون محدودیت) (C) یا (R) راننده دارای full licence (گواهینامه کامل) بین ایالتی یا خارجی
زیر 0.02	<ul style="list-style-type: none"> وسایل نقلیه مسافربری عمومی (برای مثال، اتوبوس، اتوبوس های تور، تاکسی، تاکسی های اینترنتی (راید شر) و اتومبیل های اجاره ای با شوفر) وسایل نقلیه سنگین با وزن ناخالص (GVM) بیش از 13.9 تن وسایل نقلیه با تریلر یا وزن ترکیبی ناخالص (GVM) بیش از 13.9 تن وسایل نقلیه حامل کالاهای خطرناک

برای شما غیرممکن است که BAC خود را تخمین بزنید، حتی اگر می دانید چقدر الکل مصرف کرده‌اید. اندازه و وزن، میزان خستگی و تغییر در اندازه سرو الکل همگی می توانند بر BAC شما تأثیر بگذارند.

تنها راه برای اطمینان از اینکه الکل خون شما زیر حد مجاز است این است که به هیچ وجه الکل ننوشید.

رانندگی تحت تأثیر الکل

شما نباید تحت تأثیر الکل رانندگی کنید.

اگر فکر می کنید ممکن است تحت تأثیر الکل باشید، رانندگی نکنید.

نوشیدن الکل در حین رانندگی

در حین رانندگی نباید در وسیله نقلیه تان الکل بنوشید، حتی اگر BAC شما کمتر از حد مجاز شما باشد.

Random breath tests (RBT) (تست الکل تصادفی)

شما نباید از انجام RBT توسط پلیس امتناع کنید.

پلیس می تواند شما را در هر زمان متوقف کرده و از شما بخواهد در دستگاه تست الکل فوت کرده یا در آن صحبت کنید تا BAC شما را تست کند. پلیس همچنین می تواند هر راننده‌ای را که در تصادف دخیل بوده است، تست الکل کند.

آزمایش های خون و ادرار

اگر بعد از تصادف از شما خواسته شود تا آزمایش خون یا ادرار انجام دهید، نباید از انجام اینکار خودداری کنید.

اگر در تصادفی درگیر هستید که مرگبار بوده است (یا احتمالاً مرگبار است)، پلیس می تواند شما را برای انجام آزمایش خون و ادرار دستگیر کند.

اگر پس از تصادف در بیمارستان بستری شوید، متخصصین پزشکی می توانند آزمایش خون و ادرار از شما برای پلیس بگیرند.

مجازات ها

برای رانندگی با مصرف الکل بیش از حد مجاز قانونی، یا امتناع از انجام آزمایش خون یا آزمایش تنفس مجازات های شدیدی وجود دارد.

مجازات ها می تواند شامل جریمه، از دست دادن گواهینامه، زندان یا یک قفل الکل در داخل وسیله نقلیه شما باشد. این مجازات ها بستگی به این دارد که سرعت شما چقدر از حد مجاز بیشتر بوده است و اینکه آیا این اولین تخلف شما است یا خیر.

اگر در حین رانندگی مشروبات الکلی بنوشید، ممکن است جریمه شده یا امتیاز منفی دریافت کنید.

اول ایمنی

الکل بر توانایی شما در رانندگی تأثیر می گذارد

حتی اگر احساس می کنید تحت تأثیر الکل قرار ندارید، تنها مقدار کم الکل می تواند بر واکنش، قضاوت و توانایی شما در رانندگی تأثیر بگذارد.

الکل افسرده کننده است و توانایی شما در رانندگی ایمن را کاهش می دهد چون:

- عملکرد مغز را کند می کند - شما نمی توانید به موقعیت ها بموقع پاسخ دهید، تصمیم بگیرید یا سریع واکنش نشان دهید
- توانایی شما در قضاوت سرعت (شما و دیگران) و رعایت فاصله شما از ماشین ها، افراد یا اشیاء دیگر را کاهش می دهد
- به شما اعتماد به نفس کاذب می دهد - ممکن است خطرات بیشتری را قبول کنید چون فکر می کنید رانندگی شما بهتر از آنچه واقعاً هست، می باشد
- انجام چند کار در یک زمان را سخت تر می کند - وقتی که روی فرمان تمرکز می کنید، ممکن است چیزهایی مانند چراغ های راهنمایی، ماشین ها و عابران پیاده را نبینید
- شما را خواب آلود می کند - ممکن است پشت فرمان خواب تان ببرد.

مواد مخدر و داروها

هر دارویی از جمله داروهای غیرقانونی، داروهای نسخه ای و بدون نسخه می تواند بر رانندگی شما تأثیر بگذارد و ایمنی مسافران یا سایر رانندگان را به خطر بیندازد. آنها همچنین می توانند رفتار شما را تغییر دهند و باعث شوند که کارهای خطرناکی را انجام دهید که معمولاً نمی کنید.

اگر فکر می کنید ممکن است داروهای غیرقانونی در بدن تان وجود دارد یا تحت تأثیر یک ماده مخدر یا داروی دیگری هستید، رانندگی نکنید.

مقررات

وجود مواد مخدر غیرقانونی

شما نباید بعد از مصرف مواد مخدر غیرقانونی در رانندگی کنید.

داروها پس از مصرف می توانند برای مدت طولانی در بدن شما باقی بمانند. پلیس می تواند روی هر راننده یا ناظری در نیو ساوت ولز از طریق تست مواد مخدر سیار (MDT) برای چهار داروی غیرقانونی رایج آزمایش انجام دهد:

- اکستاسی
- حشیش
- کوکائین
- مت آمفتامین (از جمله اسپید و آیس).

اگر فکر می کنید مواد مخدر غیرقانونی در بدن تان دارید، رانندگی نکنید.

رانندگی تحت تأثیر مواد مخدر یا دارو

شما نباید در شرایطی که تحت تأثیر دارو هستید رانندگی کنید، از جمله داروهای غیرقانونی، داروهای تجویزی و داروهای بدون نسخه.

اگر فکر می کنید ممکن است تحت تأثیر مواد مخدر یا دارو باشید، رانندگی نکنید.

الکل خطر تصادف را افزایش می دهد

هر چه میزان الکل خون شما بیشتر باشد، خطر تصادف بیشتر است.

حدود 50 درصد تصادف های مرگبار مربوط به مصرف الکل در پنجشنبه، جمعه و شنبه شبها است. تصادفات ناشی از رانندگی در حالت مستی معمولاً جدی تر هستند.

ایمن ترین کار این است که هیچ الکی ننوشید

ساده ترین راه برای رانندگی ایمن این است که اگر قصد رانندگی دارید به هیچ وجه مشروب ننوشید. بعد از یک شب مصرف زیاد الکل، ممکن است در بیشتر روز بعد الکل خون تان همچنان بیشتر از حد مجاز باشد. ممکن است بیش از 18 ساعت طول بکشد تا BAC شما به صفر برگردد.

هیچ راهی وجود ندارد که بتوانید سرعت از بین رفتن الکل در خون خود را افزایش دهید. قهوه سیاه، دوش گرفتن یا یک وعده غذایی بزرگ کارساز نیست. تنها چیزی که BAC شما را کاهش می دهد زمان است.

اگر قصد نوشیدن الکل دارید، مطمئن شوید که برای رفتن به خانه رانندگی نمی کنید.

تست مواد مخدر

شما نباید از تست مواد مخدر توسط پلیس امتناع کنید.

دو راه برای تست مواد مخدر حین رانندگی وجود دارد.

1. آزمایش بزاق (مایع دهان)

پلیس می تواند به صورت تصادفی هر راننده ای را متوقف کرده و برای بررسی وجود مواد مخدر در بزاق دهانش آزمایش کند. برای بررسی وجود داروهای غیرقانونی در بدن باید یک چوب آزمایش را روی زبان تان بمالید.

2. آزمایش خون و ادرار

پلیس همچنین می تواند رانندگانی را که نشانه هایی از بودن تحت تاثیر داروها از جمله داروهای تجویزی از خود نشان می دهند، را متوقف کرده و روی آنها آزمایش انجام دهد. پلیس یک تست هوشیاری نیز انجام می دهد - آزمایشی برای تعیین اینکه آیا شما تحت تاثیر مواد مخدر هستید یا نه. اگر در آزمایش مردود شوید، ممکن است پلیس شما را دستگیر کرده و به بیمارستان ببرد شوید تا نمونه هایی از خون و ادرار برای آزمایش مواد مخدر از شما گرفته شود.

اگر شما درگیر تصادفی بوده اید که مرگبار بوده است (یا احتمالاً مرگبار بوده است)، پلیس می تواند شما را برای انجام تست خون و ادرار دستگیر کند. اگر پس از تصادف در بیمارستان بستری شوید، متخصصین پزشکی می توانند آزمایش خون و ادرار را نیز روی شما انجام دهند.

آزمایش های خون و ادرار طیف وسیعی از مواد مخدر و داروهای را که می توانند سیستم بدن رانندگان را مختل کنند، پوشش می دهد.

مجازات ها

رانندگی با مواد مخدر یک جرم جدی است. اگر با وجود داروهای غیرقانونی در بدن تان رانندگی کنید، ممکن است جریمه شوید و گواهینامه تان را از دست بدهید.

اگر تحت تأثیر یک دارو، از جمله داروهای غیرقانونی و تجویزی، رانندگی کنید، مجازات ها سنگین تر است. شما ممکن است جریمه شوید، گواهینامه تان را از دست بدهید و حتی به زندان بروید.

اول ایمنی

داروهای غیرقانونی خطر تصادف شما را افزایش می دهند

رانندگی ایمن نیاز به قضاوت و تمرکز دارد. شما باید به سرعت به موقعیت های در حال تغییر در جاده واکنش نشان دهید. داروهای غیرقانونی باعث ایجاد تغییراتی در مغز می شوند که می تواند توانایی رانندگی شما را مختل کند و خطر تصادف را افزایش دهند.

محرك هایی مانند اکستازی، کوکائین یا متامفتامین می توانند باعث شوند که شما اعتماد به نفس کاذب در رانندگی داشته باشید. آنها همچنین می توانند باعث شوند شما رانندگی خطرناک با ریسک پذیری بیشتری انجام دهید.

هروئین و سایر مواد افیونی مانند مورفین، کدئین و متادون می توانند شما را خواب آلود کرده و باعث کند شدن واکنش شما شوند.

حشیش می تواند باعث کند شدن واکنش شما شود، درک شما از مسافت و زمان و توانایی شما در تصمیم گیری درست تغییر می یابد.

داروهای غیرقانونی دیگر نیز بر رانندگی شما تأثیر می گذارند. اگر مواد مخدر غیرقانونی مصرف کرده اید، رانندگی نکنید.

داروها می توانند بر توانایی شما در رانندگی تأثیر بگذارند

داروها می توانند بر توانایی شما در رانندگی ایمن تأثیر بگذارند. آنها می توانند باعث خواب آلودگی، تاری دید، ضعف در تمرکز، کند شدن زمان واکنش و تغییر در رفتار شوند.

بعضی از داروهای مسکن که می توانند بر رانندگی تأثیر بگذارند عبارتند از:

- داروهای مسکن
- داروهای فشار خون، تهوع، آلرژی، التهاب و عفونت های قارچی
- آرام بخش ها، بی حس کننده ها و قرص های خواب آور
- قرصهای رژیمی
- داروهای سرماخوردگی و آنفولانزا.

رانندگان همچنین مسئول اطمینان از موارد زیر هستند:

- هر مسافر در صندلی مخصوص به خودش که دارای کمربند ایمنی است، بنشیند (و نباید صندلی یا کمربند ایمنی اش را با مسافر دیگری به اشتراک بگذارد)
- هر مسافر کمربند ایمنی مناسب و تنظیم شده ای را بسته باشد یا در صندلی ماشین کودک مورد تایید و مناسب با سن و اندازه اش قرار داده شده باشد
- تعداد مسافر در وسیله نقلیه بیش از تعدادی که برای حمل مسافر طراحی شده است، نباشد
- هیچ کس در قسمتی از وسیله نقلیه که برای نشستن مسافران طراحی نشده است، قرار نداشته نباشد، به عنوان مثال، صندوق عقب، کف ماشین، پشت وانت یا در یک تریلر یا کاروان
- مسافران هیچ عضوی از بدن شان را خارج از وسیله نقلیه قرار ندهند.

همچنین مسئولیت مسافران بالای 16 سال این است که:

- روی صندلی خود بنشینند و کمربند ایمنی که به درستی محکم و تنظیم شده باشد، ببندند
- در قسمتی از وسیله نقلیه که برای نشستن مسافران طراحی نشده است، قرار نداشته باشند
- هیچ قسمتی از بدن آنها خارج از وسیله نقلیه نباشد.

معافیت‌ها

رانندگان دارای full licence (گواهینامه کامل وبدون محدودیت) نیازی به بستن کمربند ایمنی در موارد زیر ندارند:

- دنده عقب رفتن با ماشین
- راندن ماشین زباله یا وسیله نقلیه حمل کالا با سرعت کمتر از 25 کیلومتر در ساعت که باید بطور منظم از آن خارج شوند.

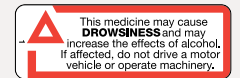
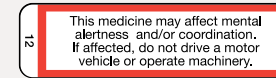
مسافرانی که با یک راننده دارای full licence (گواهینامه کامل) سفر می کنند، در موارد زیر لازم نیست کمربند ایمنی را ببندند:

- دریافت درمان پزشکی فوری و ضروری
- در یک ماشین زباله یا وسیله نقلیه حمل کالا با سرعت کمتر از 25 کیلومتر در ساعت که باید بطور منظم از آن خارج شوند.

همه رانندگان، از جمله رانندگان مبتدی، رانندگان موقت P1 و P2، و مسافران آنها ممکن است در صورت داشتن شرایط پزشکی و همراه داشتن گواهی پزشکی مناسب از بستن کمربند ایمنی معاف شوند.

مسافرانی که از بستن کمربند ایمنی معاف هستند، یا در ماشینی قرار دارند که کمربند ایمنی ندارد، در صورت امکان، باید در صندلی عقب بنشینند.

برچسب های روی دارو را بخوانید تا بفهمید که آیا داروی مربوطه می تواند بر رانندگی شما تأثیر بگذارد یا نه. اگر برچسب هشدار دهنده ای وجود دارد که توصیه می کند رانندگی نکنید، این توصیه را دنبال کنید.

مثال هایی از برچسب های هشدار دهنده روی داروها.
©انجمن داروسازی استرالیا. با مجوز 2020 تکثیر شده است.

بعضی از برچسب ها بیان می کنند که یک دارو ممکن است بر توانایی شما در رانندگی تأثیر بگذارد. اگر در این خصوص مطمئن نیستید، از پزشک یا داروساز تان راهنمایی بگیرید و تا زمانی که این کار را نکرده اید، رانندگی نکنید.

مواد مخدر و الکل را با هم مخلوط نکنید

در حالی که شما هرگز نباید در حال رانندگی الکل بنوشید یا مواد مخدر مصرف کنید، مصرف مواد در حین نوشیدن الکل یا ترکیب کردن مواد مخدر حتی خطرناک تر است. این شامل داروهای تجویزی و بدون نسخه هم می شود. اثرات غیر قابل پیش بینی هستند. اگر مواد مخدر را مخلوط کرده اید یا در حین نوشیدن الکل مواد مصرف کرده اید، هرگز رانندگی نکنید.

کمربندهای ایمنی

هر سال حدود 30 نفر در جاده های NSW به دلیل نبستن کمربند ایمنی کشته می شوند و 90 نفر به شدت مجروح می شوند. با بستن مناسب کمربند ایمنی می توان از این مرگ و میر و جراحات جلوگیری کرد.

مقررات

بستن کمربند ایمنی

رانندگان باید هنگام رانندگی از کمربند ایمنی استفاده کنند. هیچ قسمتی از بدن راننده نباید خارج از وسیله نقلیه باشد.

صندلی ماشین کودک

کودکان زیر 7 سال هنگام سفر با وسیله نقلیه باید از صندلی مناسب کودک که تایید شده باشد استفاده کنند. صندلی کودک یک صندلی مخصوص کودک رو به جلو یا عقب (که به آن صندلی ماشین کودک یا کپسول کودک نیز گفته می شود) یا صندلی بوستر است.

برای تأیید شدن، صندلی‌های کودک باید استاندارد استرالیا/نیوزیلند AS/NZS 1754 را داشته باشند.

مقررات

صندلی ماشین مناسب کودک

راننده مسئول ایمنی کودکان زیر 7 سال با استفاده از صندلی کودک تایید شده مناسب با سن و اندازه آنها می باشد.

- کودکان تا 6 ماهگی باید از صندلی ماشین کودک رو به عقب استفاده کنند.
- کودکان بین 6 ماه تا 4 سال باید از صندلی ماشین کودک رو به عقب یا صندلی ماشین کودک رو به جلو با مهار داخلی استفاده کنند.
- کودکان بین 4 تا 7 سال باید از صندلی ماشین کودک رو به جلو با مهار داخلی یا صندلی بوستر تایید شده استفاده کنند.

کودکان 7 سال به بالا که برای استفاده از کمربند ایمنی خیلی کوچک هستند، باید از صندلی بوستر یا کمربند ایمنی مخصوص استفاده کنند. حداقل قد توصیه شده برای استفاده از کمربند ایمنی 145 سانتی متر یا بیشتر است.

مجازات ها

اگر در حالی که کمربند ایمنی را نبسته اید رانندگی کنید، یا سرنشینان تان کمربند ایمنی خود را نبسته باشند، جریمه و امتیاز منفی دریافت خواهید کرد. امتیاز منفی دو برابری نیز اعمال می شود.

علاوه بر راننده، مسافران بالای 16 سال نیز به دلیل نبستن کمربند ایمنی جریمه خواهند شد. آنها همچنین ممکن است برای قرار دادن قسمتی از بدن خود در خارج از وسیله نقلیه جریمه دریافت کنند.

اول ایمنی

کمربند ایمنی جان انسان ها را نجات می دهد

اگر کمربند ایمنی را نبندید، احتمال کشته شدن یا آسیب جدی به شما در تصادفات بسیار زیاد است. کمربند ایمنی شانس زنده ماندن را دو برابر می کند و خطر صدمه در تصادف را کاهش می دهد.

در موقع تصادف، بستن کمربند ایمنی مؤثرترین راه برای جلوگیری از پرت شدن راننده و سرنشینان داخل وسیله نقلیه، پرت شدن به بیرون از وسیله نقلیه یا برخورد با یکدیگر است.

کمربند ایمنی تان را درست ببندید

برای اینکه کمربند ایمنی کار کند، باید آن را "پائین، صاف و محکم" تنظیم کنید:

- پایین - روی باسن شما قرار گیرد تا وزن بدن شما را به طور کامل حفظ کند
- صاف - بدون پیچ و تاب، چرخش یا چین خوردگی
- محکم - به طور منظم کمربند را محکم بکشید تا شل نباشد.

نصب کردن صندلی های ماشین کودک

صندلی های ماشین کودک باید بر طبق دستورالعمل سازنده و به درستی نصب شوند. این نصب شامل تنظیم صندلی بصورت محکم و وصل کردن آن به یک بست است که برای صندلی ماشین کودک طراحی شده است.

توصیه می شود که صندلی های ماشین کودک توسط یک Authorized Restraint Fitter (نصب کننده مجاز صندلی) یا در یک Authorized Restraint Fitting Station (ایستگاه نصب مجاز صندلی) نصب شود.

نصب کردن صندلی های بوستر

صندلی های حامی (بوستر) باید یا با کمر بند ایمنی استاندارد از نوع lap-and-sash یا صندلی ایمنی کودک تأیید شده مورد استفاده قرار گیرند. هرگز از صندلی حامی (بوستر) با کمر بند ایمنی به تنهایی استفاده نکنید.

صندلی های حامی (بوستر) با وزن بیشتر از 2 کیلوگرم باید به یک بست متصل شوند.

کودکان در صندلی جلو

کودکان زیر 4 سال:

- نباید روی صندلی جلوی وسیله نقلیه ای که دارای دو یا چند ردیف صندلی است، بنشینند
- آنها می توانند در صندلی جلوی وسیله نقلیه ای که فقط یک ردیف صندلی دارد بنشینند، اما باید از صندلی ماشین کودک تأیید شده و مناسب با سن و اندازه شان استفاده کنند.

کودکان بین 4 تا 7 سال نباید در صندلی جلوی وسیله نقلیه ای که دارای دو یا چند ردیف صندلی است بنشینند، مگر اینکه صندلی های موجود در ردیف عقب توسط کودکان زیر 7 سال دیگر گرفته شده باشد. آنها باید از یک صندلی ماشین کودک تأیید شده و مناسب با سن و جثه شان استفاده کنند.

6 ماه تا 4 سال

صندلی ماشین کودک رو به جلو یا عقب و تأیید شده.

تا 6 ماه

صندلی ماشین کودک رو به عقب و تأیید شده.

145 سانتی متر یا بلندتر

حداقل قد توصیه شده برای استفاده از کمر بند ایمنی بزرگسالان.

4 سال به بالا

صندلی ماشین کودک یا صندلی بوستر رو به جلو و تأیید شده.

معافیت‌ها

مسافرت با کامیون یدک کش

پس از تصادف یا خرابی وسیله نقلیه، کودک زیر 12 ماه می‌تواند در یک کامیون یدک کش سفر کند. اگر صندلی ماشین مناسب کودک در دسترس نباشد، وی می‌تواند در بغل مسافر دیگری بنشیند. اگر کامیون یدک کش دارای دو یا چند ردیف صندلی باشد، وی باید در صندلی عقب بنشیند.

مسافرت با تاکسی

موقع سفر با تاکسی:

- کودکان تا 6 ماهگی باید از صندلی ماشین کودک رو به عقب استفاده کنند
- کودکان بین 6 تا 12 ماهه باید از صندلی ماشین کودک رو به عقب یا صندلی کودک رو به جلو با تسمه داخلی (inbuilt harness) استفاده کنند
- کودکان بالای 12 ماه باید از صندلی حامی (بوستر) یا از کمربند ایمنی که به درستی تنظیم و بسته شده باشد، استفاده کنند.

مقررات برای کودکان در صندلی جلو در اینجا همچنان اعمال می‌شود. موقع رزرو کردن تاکسی، شما می‌توانید از تاکسی درخواست صندلی ماشین کودک یا صندلی حامی (بوستر) کنید، یا بخواهید از صندلی حامی خودتان استفاده کنید. همه تاکسی‌ها باید دارای یک بست (صندلی) برای کودکان باشند.

شرایط پزشکی و معلولیت

کودکان زیر 7 سال با شرایط پزشکی یا معلولیت می‌توانند از صندلی کودک جایگزینی که برای آنها طراحی شده است استفاده کنند. آنها باید یک گواهی از پزشک به همراه داشته باشند که تأیید کند آنها می‌توانند از این صندلی استفاده کنند.

مجازات‌ها

اگر با کودکان زیر 16 سال رانندگی می‌کنید که از صندلی کودک مناسب تأیید شده استفاده نمی‌کنند، ممکن است جریمه و امتیاز منفی (demerit points) دریافت کنید. امتیاز منفی دوبرابری نیز اعمال می‌شود.

اول ایمنی

کودکانی که در صندلی‌های ماشین کودک قرار دارند کمتر احتمال دارد که آسیب بینند یا کشته شوند

کودکی که در صندلی ماشین تایید شده مناسب برای سن و جثه اش قرار دارد، در مقایسه با کودکی که در چنین صندلی قرار ندارد، احتمال کمتری دارد در تصادف ماشین آسیب ببیند یا کشته شود.

Child Restraint Evaluation Program (برنامه ارزیابی صندلی کودک) صندلی‌های ماشین کودک را به طور مستقل آزمایش می‌کند و سطح محافظت از آنها را در موقع تصادف رتبه‌بندی می‌کند. برای کمک در انتخاب صندلی ماشین کودک امن به childcarseats.com.au مراجعه کنید.

شما نباید کمربند ایمنی را هم به دور خودتان و هم کودکی که روی پاهایتان نشسته است ببندید. اینکار می‌تواند کودک را به راحتی له کند.

شما نباید کودک را در آغوش تان در یک وسیله نقلیه حمل کنید. در موقع تصادف، کودک می‌تواند آسیب جدی ببیند، در وسیله نقلیه به اطراف پرت شود، یا از وسیله نقلیه به بیرون پرت شود.

تلفن های همراه

استفاده از تلفن همراه در در موقع رانندگی بر توجه و زمان پاسخگویی شما تأثیر می گذارد. این احتمال تصادف شما را افزایش می دهد.

مقررات سختگیرانه ای در مورد نحوه و زمانی که شما می توانید از تلفن همراه در حین رانندگی استفاده کنید، وجود دارد. این مقررات به این بستگی دارد که آیا شما یک (unrestricted) full licence (گواهینامه کامل بدون محدودیت) دارید یا یک learner licence (گواهینامه راننده مبتدی)، P1 provisional (پی 1 موقت) یا P2 provisional (پی 2 موقت) دارید.

مقررات

استفاده از تلفن همراه در موقع رانندگی

رانندگان Learner، P1 و P2

شما نباید در حین رانندگی از تلفن همراه استفاده کنید، حتی زمانی که توقف کرده اید، به عنوان مثال، در پشت چراغ توقف کرده اید یا در ترافیک گیر کرده اید. این شامل موارد زیر می شود:

- ارسال پیامک
- تماس های تلفنی
- موسیقی
- ارسال ایمیل
- رسانه های اجتماعی
- استفاده از اینترنت
- نقشه ها و ناوبری
- عکاسی.

این مسئله در مورد تلفن های همراهی که به صورت دستی، در گیره تلفن یا هندزفری، به عنوان مثال، از طریق بلوتوث استفاده می شوند، صدق می کند.

رانندگان با گواهینامه کامل

تنها دو راه برای استفاده از تلفن همراه در در موقع رانندگی وجود دارد:

1. **هندزفری** – شما فقط می توانید از هندزفری تلفن تان (بدون دست زدن به آن) برای موارد زیر استفاده کنید:

- تماس های صوتی برقرار یا دریافت کنید
- صدا، به عنوان مثال، موسیقی و پادکست پخش کنید.

2. **نگهدارنده (هولدر) تلفن** – شما فقط می توانید برای موارد زیر از تلفن تان استفاده کنید و آن را لمس کنید:

- تماس های صوتی برقرار یا دریافت کنید
- صدا، به عنوان مثال، موسیقی و پادکست پخش کنید
- به عنوان وسیله کمک راننده، مثلا، از نقشه ها و برنامه های ناوبری یا سیستم های اعزام استفاده کنید.

نگهدارنده های تلفن باید به صورت تجاری ساخته شده و روی وسیله نقلیه تان ثابت شده باشند و جلوی دید شما را نگیرند.

در موقع رانندگی برای هیچ کار دیگری نباید از تلفن همراه استفاده کنید. این شامل موارد زیر می شود:

- ارسال پیامک
- تماس های ویدیویی
- ارسال ایمیل
- رسانه های اجتماعی
- استفاده از اینترنت
- عکاسی.

در موقع رانندگی نباید تلفن همراه را در دست تان بگیرید. نباید آنرا روی پا ، بین شانه و گوش یا هر قسمت دیگری از بدن تان قرار دهید.

استفاده از تلفن همراه در موقعی که پارک کرده اید

همه رانندگان، از جمله رانندگان مبتدی ، P1 و P2، می توانند از تلفن همراه برای هر عملکردی در زمانی که خارج از لاین ترافیک پارک کرده اند، استفاده کنند. موتور ماشین لازم نیست خاموش باشد.

معافیت‌ها

همه رانندگان، از جمله رانندگان مبتدی، P1 و P2، می‌توانند از تلفن همراه برای موارد زیر استفاده کنند:

- گواهینامه رانندگی دیجیتال‌شان را در صورت دستور یک افسر پلیس نشان دهند
- از برنامه‌های کیف پول (wallet functions) برای انجام تراکنش یا نشان دادن واجر استفاده کنند، اما فقط در مناطقی مانند ورودی خودروی ساختمان (driveway)، یا خرید با ماشین (drive-through) و زمانی که وسیله نقلیه متوقف است.

مجازات‌ها

دوربین‌های تشخیص تلفن همراه استفاده غیرقانونی از تلفن همراه در وسایل نقلیه را در هر مکان و هر زمانی هدف قرار می‌دهند.

ممکن است برای استفاده غیرقانونی از تلفن همراه جریمه و امتیاز منفی دریافت کنید.

امتیاز منفی دوبرابری نیز اعمال می‌شود.

اگر گواهینامه مبتدی یا P1 دارید، از حد امتیاز منفی خود فراتر خواهید رفت و گواهینامه تان را از دست خواهید داد.

اول ایمنی

حواس پرتی باعث تصادف می‌شود

حواس پرتی در موقع رانندگی، مانند استفاده از تلفن همراه، خطر تصادف را افزایش می‌دهد. عدم تمرکز می‌تواند عواقب مخربی داشته باشد.

تحقیقات نشان می‌دهد که استفاده از تلفن همراه در حین رانندگی می‌تواند خطر تصادف همراه با تلفات را تا چهار برابر افزایش دهد. ارسال پیامک، استفاده از اینترنت و رسانه‌های اجتماعی می‌تواند توجه شما را از رانندگی برای مدت بیشتری دور کند و این خطر را افزایش دهد.

کاهش حواس پرتی به معنای کاهش خطر تصادف است. در نظر بگیرید که گوشی تان را در حالت بی صدا (silent) قرار دهید، آن را دور از دسترس نگه دارید یا حتی خاموش کنید. برای رسیدن به مقصدتان بصورت ایمن تمرکز داشته باشید.

صفحه نمایش‌های دیجیتال و جی‌پی‌اس‌ها

صفحه‌های نمایش دیجیتال که به عنوان دستگاه‌های نمایش تصویری نیز شناخته می‌شوند، شامل دستگاه‌هایی مانند تبلت و لپ‌تاپ و همچنین صفحه نمایش داشبورد می‌شوند.

مقررات

اگر شما می‌توانید صفحه دیجیتال روشن را ببینید، نباید با دیدن آن رانندگی کنید و اینکار می‌تواند حواس رانندگان دیگر را پرت کند، مگر اینکه از آن به عنوان کمک راننده استفاده کنید. در این حالت، آن باید در یک نگهدارنده ثابت در وسیله نقلیه وصل شود یا در خودرو تعبیه شده باشد.

وسایل کمکی راننده عبارتند از:

- دستگاه‌های ناوبری، به عنوان مثال، جی‌پی‌اس‌ها
- سیستم‌های اعزام
- صفحه‌های نمایش هنگام دنده عقب رفتن
- دوربین‌های مدار بسته امنیتی (CCTV)
- دستگاه‌های نظارت بر خودرو.

مسافران شما می‌توانند از صفحه‌های نمایش دیجیتال استفاده کنند، اما صفحه نمایش نباید:

- در موقع رانندگی عادی برای شما قابل مشاهده باشد
- حواس راننده دیگری را پرت کند.

مجازات‌ها

ممکن است شما برای استفاده غیرقانونی از صفحه نمایش دیجیتال در حین رانندگی جریمه و امتیاز منفی دریافت کنید.

خستگی

خستگی، مرگبار است. هر سال حدود 20 درصد از مرگ و میرهای جاده ای در NSW به خستگی مربوط است.

خستگی شامل احساس خواب آلودگی یا فرسودگی است. این روشی است که بدن تان به شما به وسیله آن به شما اعلام می کند که باید توقف و استراحت کنید یا بخوابید.

تصادفات مربوط به خستگی دو برابر بیشتر از سایر عوامل مرگبار هستند. رانندگانی که خواب هستند نمی توانند تمرکز کنند. خستگی راننده می تواند به اندازه رانندگی در حالت مستی خطرناک باشد. اینکار بر تمرکز و قضاوت شما تأثیر می گذارد و زمان واکنش شما را کاهش می دهد. تحقیقات نشان می دهد که بیدار بودن برای حدود 17 ساعت تأثیری مشابه با blood alcohol concentration غلظت الکل خون (BAC) 0.05 بر رانندگی شما دارد.

خستگی می تواند هر کسی را تحت تأثیر قرار دهد، صرف نظر از اینکه یک راننده چقدر با تجربه باشد. خستگی فقط در رانندگی های طولانی یا در موقع شب مشکل ساز نیست. آن می تواند شما را در سفرهای کوتاهتر و روزمره مانند رفتن به سر کار در موقع صبح یا رانندگی به خانه بعد از یک روز طولانی تحت تأثیر قرار دهد.

گروههایی که در معرض خطر بیشتری برای رانندگی در حال خستگی هستند عبارتند از: کارگران شیفت کار، کسانی که شغل شان رانندگی است، کارگران ماهر (تریدیز) که تمایل دارند کار را زودتر شروع کنند، دانش جویانی که تمایل دارند تا دیروقت بیدار بمانند، و تازه والدینی که کم خواب هستند. در حالی که هیچ مقررات جاده ای خاصی برای مدیریت کردن خستگی وجود ندارد، در موقع رانندگی، این مسئولیت شما است که مطمئن شوید خودتان و دیگران را در معرض خطر قرار نمی دهید.

اول ایمنی

حداقل 8 ساعت بخوابید

مطمئن شوید که خواب شبانه خوبی دارید. یک فرد به طور متوسط هر شب به 8 ساعت خواب برای عملکرد طبیعی نیاز دارد. نوجوانان حتی به خواب بیشتری نیاز دارند. وقتی که شما کمتر از ساعتی که نیاز دارید، بخوابید، "بدهی خواب" خواهید داشت. تنها راه درمان بدهی خواب، خوابیدن است.

بعد از بیدار شدن، 30 دقیقه قبل از رانندگی صبر کنید. خطر بالایی از خستگی بلافاصله پس از بیدار شدن از خواب و زمانی که هنوز احساس خواب آلودگی می کنید، وجود دارد. این "اینرسی خواب" است و معمولاً بین 15 تا 30 دقیقه طول می کشد.

زمانی که شما معمولاً در آن زمان می خوابید، از رانندگی خودداری کنید

از رانندگی در شب که بدن شما به طور طبیعی تمایل دارد بخوابد، خودداری کنید.

خطر تصادف مرگبار ناشی از خستگی در اواخر شب و صبح زود چهار برابر بیشتر است.

بدانید که چه زمانی وقت استراحت است

با شناختن علائم هشدار دهنده اولیه، شما می توانید از تصادفات ناشی از خستگی جلوگیری کنید:

- خمیازه
- تمرکز ضعیف
- چشم های خسته یا همراه با سوزش
- بی قراری
- خواب آلودگی
- واکنش های کند
- کسالت
- احساس بیقراری
- چرخاندن کمتر و بیشتر فرمان برای تغییر جهت
- ندیدن علائم جاده
- داشتن مشکل برای ماندن در یک لاین.

اگر شما هر یک از این علائم را نشان بدهید، در مکانی امن پارک کنید و استراحت کنید یا چرت بزنید.

در صورت وجود، از استراحتگاه‌ها استفاده کنید

استراحتگاه‌ها (یا ایستگاه‌های استراحت) مکان‌هایی هستند که شما می‌توانید با ایمنی در آنها پارک کنید، از وسیله نقلیه خود خارج شوید و هوای تازه استنشاق کنید. آنها 24 ساعت شبانه روز و هر روز سال در دسترس هستند. شما نباید در مناطق استراحت کمپ بزنید، بنابراین، اگر به استراحت طولانی تری نیاز دارید، یک محل کمپینگ، هتل یا متل پیدا کنید.

شما به یک منطقه استراحت نزدیک می‌شوید.

شما همچنین می‌توانید در یکی از جاهای زیر استراحت کوتاهی کنید:

- پمپ بنزین
- پارک
- شهرهای کوچک
- محل‌های استراحت راننده (Driver Reviver).

محل‌های استراحت راننده Driver Reviver در ایام اوج مسافرت‌های تعطیلی در NSW کار می‌کنند. آنها مکان‌هایی برای استراحت بعد از یک رانندگی طولانی و صرف یک فنجان چای یا قهوه رایگان به همراه و یک میان وعده هستند.

برای آگاهی از مکان‌ها و زمان‌های استفاده از مناطق استراحت و سایت‌های Driver Reviver، به نقشه مناطق استراحت NSW در roads-waterways.transport.nsw.gov.au مراجعه کنید.

چرت بزنید

خواب تنها راه غلبه بر خستگی است. به محض اینکه هر یک از علائم خستگی را تجربه می‌کنید، در مکانی امن پارک کنید و چرت بزنید (20 دقیقه موثرتر است).

منتظر یک ریز خواب (microsleep) نباشید - در آن زمان دیگر خیلی دیر شده است.

ریزخواب از دست دادن کوتاه و ناخواسته هوشیاری است. و زمانی اتفاق می‌افتد که شما سعی می‌کنید در حین انجام یک کار یکنواخت، مانند رانندگی، بیدار بمانید. آن می‌تواند از چند ثانیه تا چند دقیقه طول بکشد. علائم ریزخواب عبارتند از:

- حرکت بی اختیار سر
- افتادن سر به جلو
- بستن چشمان تان برای بیش از چند ثانیه.

یک ریزخواب 4 ثانیه ای با سرعت 100 کیلومتر در ساعت به معنی این است که شما بیش از 110 متر را با چشمان بسته رانندگی می‌کنید.

به طور منظم استراحت کنید

از قبل برنامه ریزی کردن بهترین راه برای جلوگیری از خستگی است. برنامه ریزی کنید که به طور منظم درز رانندگی استراحت کنید، حتی اگر احساس خستگی نمی‌کنید، و اگر می‌توانید رانندگی را با یکی از دوستان یا اعضای خانواده به صورت اشتراکی انجام دهید.

مراقب آنچه می‌خورید و می‌نوشید، باشید

کم آبی بدن می‌تواند باعث خستگی شود. بعضی از انواع غذاها و نوشیدنی‌ها آب را از بدن شما خارج می‌کنند. از مصرف الکل، غذاهای چرب، قهوه خیلی زیاد و نوشابه‌های گازدار شیرین خودداری کنید. به جای آنها مقدار زیادی آب بنوشید.

Hooning (مزاحمت خیابانی با رانندگی غیرمسئولانه) و مسابقه دادن در خیابان

Hooning و مسابقه دادن در خیابان غیرمسئولانه و خطرناک هستند. برای این رفتار مجازات های سنگینی در نظر گرفته شده است.

اگر شما در این فعالیت ها شرکت کنید، پلیس می تواند بلافاصله وسیله نقلیه و گواهینامه رانندگی شما را از شما بگیرد.

مقررات

شما نباید hooning یا مسابقات خیابانی را سازماندهی کنید، در آن شرکت کنید یا برای آن تبلیغ کنید (از جمله گرفتن عکس یا فیلم).

این شامل موارد زیر است:

- رانندگی به گونه ای که اصطحکاک بین وسیله نقلیه شما و جاده از بین برود ، به عنوان مثال، burnouts (رانندگی بصورتی که دود از چرخ های ماشین بلند شود) یا donuts (دور زدن همراه با گاز دادن ماشین)
- مسابقه گذاشتن با وسایل نقلیه دیگر
- مسابقه حداکثر سرعت یا تلاش برای شکستن رکورد سرعت.

مجازات ها

جریمه های hooning و مسابقات خیابانی عبارتند از:

- جریمه های کلان
- امتیازهای منفی
- از دست دادن گواهینامه
- توقیف (توقیف وسیله نقلیه یا پلاک ماشین)
- زندان.

ممکن است وسیله نقلیه شما تا 3 ماه توقیف شود و شما باید برای بازگرداندن آن هزینه نگهداری را بپردازید. برای تخلف دوم، ممکن است وسیله نقلیه تان فروخته شود.

رانندگی سهل انگارانه یا خطرناک

رانندگی سهل انگارانه یا خطرناک هر ساله باعث تصادفات زیادی در جاده های NSW می شود.

رانندگی سهل انگارانه یا خطرناک به معنای رانندگی بدون داشتن احتیاط و توجه است که بطور معقول از یک راننده انتظار می رود. اینکار شما، سایر رانندگان و مردم را در معرض خطر قرار می دهد و می تواند منجر به آسیب جدی یا مرگ شود.

مقررات

شما نباید با سهل انگاری یا با سرعت یا به نحوی که برای عموم خطرناک باشد، وسیله نقلیه تان را برانید.

مجازات ها

اگر با سهل انگاری رانندگی می کنید، ممکن است جریمه و امتیاز منفی دریافت کنید.

اگر با سرعت یا به روشی خطرناک رانندگی کنید، یا به دلیل سهل انگاری در رانندگی باعث مرگ یا جراحت شوید، مجازات ها عبارتند خواهند بود از:

- جریمه های کلان
- از دست دادن گواهینامه
- زندان.

فاصله ایمن برای توقف

حفظ فاصله ایمن بین وسیله نقلیه تان و وسیله نقلیه جلویی (یک فاصله سه ثانیه ای) برای رانندگی ایمن ضروری است. سرعت شما بر مسافتی که برای توقف ایمن نیاز دارید، تأثیر می گذارد. موقع سفر با سرعت های بالاتر، فاصله را افزایش دهید تا حداقل پنج ثانیه و زمان کافی برای واکنش و ترمز کردن داشته باشید.

مقررات

شما باید فاصله کافی بین خودتان و وسیله نقلیه ای که در جلو حرکت می کند، داشته باشید تا در صورت لزوم بتوانید با ایمنی توقف کنید تا از برخورد با آن وسیله نقلیه جلوگیری کنید.

اگر در حال رانندگی با وسیله نقلیه طولیل هستید (بیش از 7.5 متر، از جمله وسایل نقلیه یدککش)، باید حداقل 60 متر عقب تر از وسایل نقلیه طولانی رانندگی کنید، مگر اینکه شما:

- در یک جاده چند لاینی رانندگی کنید
- در یک منطقه مسکونی رانندگی کنید
- سبقت می گیرید.

مجازات ها

اگر شما خیلی نزدیک به وسیله نقلیه دیگری رانندگی کنید، ممکن است جریمه و امتیاز منفی دریافت کنید.

اول ایمنی

موقعیت یابی در جاده

موقعیت یابی در جاده به معنای حفظ فضای کافی در اطراف وسیله نقلیه تان برای پرهیز از خطرات است. به این امر، سپر (buffering) نیز گفته می شود.

اینکار می تواند به معنای ماندن در سمت چپ جاده در بالای یک تپه یا پیچ تند باشد تا وسایل نقلیه مقابل بتوانند با ایمنی از کنار شما عبور کنند. یا می تواند به این معنی باشد که شما به ماشین های پارک شده زیاد نزدیک نشوید تا بتوانید از برخورد احتمالی با درهای باز جلوگیری کنید.

همیشه قبل از تغییر دادن موقعیت تان در جاده، آینه های خود را چک کنید.

فضای اجتناب از تصادف

به عنوان یک راننده، شما باید سرعت و موقعیت تان را به گونه ای تنظیم کنید که فاصله ایمنی با وسایل نقلیه جلویی و کناری تان حفظ کنید. این فضای اجتناب از تصادف شما نامیده می شود.

اگر رانندگان فضای اجتناب از تصادف شان را حفظ کنند، می توان از بسیاری از تصادفاتی که هر روز در NSW رخ می دهد، جلوگیری کرد.

برای تعیین فضای اجتناب در جلوی وسیله نقلیه تان، باید دو عامل کلیدی را در نظر بگیرید - زمان واکنش و زمان پاسخ:

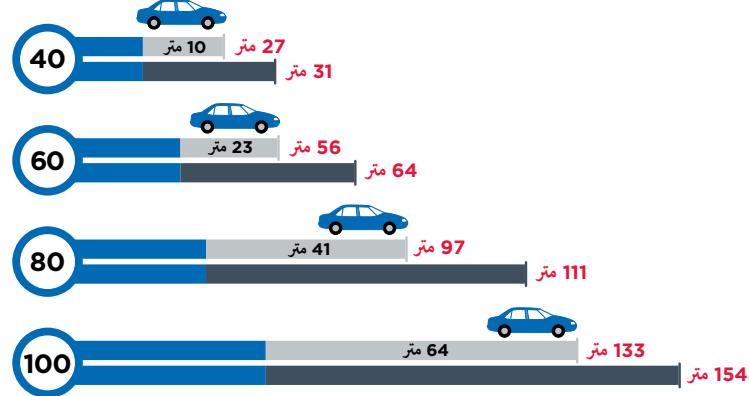
- **زمان واکنش** زمانی است که راننده برای دیدن و درک یک موقعیت، تصمیم گیری در مورد نحوه واکنش به آن، و بعد اقدام متناسب با آن، به آن نیاز دارد. راننده ای که سالم و هوشیار است و تحت تأثیر الکل، مواد مخدر یا خستگی قرار ندارد، به حدود 1.5 ثانیه زمان نیاز دارد تا به یک خطر واکنش نشان دهد. در سرعت های بالاتر، این زمان به حدود 2.5 ثانیه افزایش می یابد.
- **زمان پاسخ** زمانی است که راننده برای واکنش لازم دارد. بیشتر مردم حداقل به 1.5 ثانیه زمان نیاز دارند تا واکنش نشان دهند، مثلاً ترمز کنند.

سرعت رانندگی و فضای اجتناب از تصادف

فاصله 3 ثانیه ای بسته به سرعت شما و شرایط جاده تغییر می کند. هرچه سریعتر بروید و هوا مرطوب باشد، توقف و اجتناب از تصادف بیشتر طول می کشد.

مسافتی که یک ماشین طی می کند تا در جاده خیس یا خشک توقف کند

سرعت

■ فاصله واکنش
■ فاصله ترمز
■ فاصله توقف
■ جاده خشک
■ جاده خیس

این نمودار مسافت طی شده در موقعی که ترمز و توقف می کنید، را نشان می دهد، بسته به سرعتی که می روید و اینکه جاده خیس یا خشک است.

بیشتر رانندگان مسافت لازم برای توقف وسیله نقلیه شان را دست کم می گیرند. موقعی که فقط با سرعت 5 کیلومتر در ساعت بیش از حد مجاز رانندگی می کنید، حتی اگر به شدت ترمز کنید، به زمان خیلی بیشتری برای توقف نیاز دارید.

اگر احتمالی برای ورود وسیله نقلیه یا خطر دیگری به فضای اجتناب از تصادف شما وجود دارد، سرعت خود را کاهش دهید تا یک بافر (سپر) ایجاد کنید و در صورت لزوم آماده توقف شوید. مهم است که فضای اجتناب از تصادف تان را برای همه موقعیت های بالقوه خطرناک، از جمله نقطه های کور و مانع ها حفظ کنید.

در شرایط رانندگی خوب، اکثر مردم به یک فضای اجتناب از تصادف 3 ثانیه ای (که اغلب به آن شکاف 3 ثانیه ای گفته می شود) نیاز دارند تا واکنش نشان دهند و بطور ایمن به یک موقعیت پاسخ دهند و از تصادف جلوگیری کنند.

حداقل 3 ثانیه فاصله بین وسیله نقلیه خود تا وسیله نقلیه جلویی تان حفظ کنید.

در موقع رانندگی در شرایط نامناسب، مانند جاده های بدون آسفالت (خاکی یا شنی)، جاده های یخ زده یا خیس، یا در موقع شب، باید فضای اجتناب از تصادف تان را به 4 ثانیه یا بیشتر افزایش دهید.

شما می توانید با پرهیز از سبقت های خطرناک به وسایل نقلیه دیگر مانند کامیون ها و اتوبوس ها کمک کنید تا فضای اجتناب از تصادف شان را با شما حفظ کنند.

محاسبه فضای اجتناب از تصادف

برای محاسبه فضای اجتناب از تصادف در موقع رانندگی:

- یک شی یا تابلو را در سمت چپ جاده انتخاب کنید، به عنوان مثال، یک تیر برق، درخت یا تابلو.
- موقعی که پشت وسیله نقلیه مقابل شما از این شی رد می شود، 3 ثانیه بشمارید ("1 هزار و 2، 1 هزار و 3، 2 هزار و 3").
- اگر وسیله نقلیه شما پس از اینکه شمارش تان تمام شد، از شی عبور کند، این فضای اجتناب از تصادف کافی است.

اگر وسیله نقلیه شما قبل از پایان شمارش تان از شی عبور کند، خیلی نزدیک وسیله نقلیه جلویی هستید. سرعت خود را کم کنید و شمارش را تکرار کنید تا 3 ثانیه فاصله بین شما و وسیله نقلیه جلویی ایجاد شود.

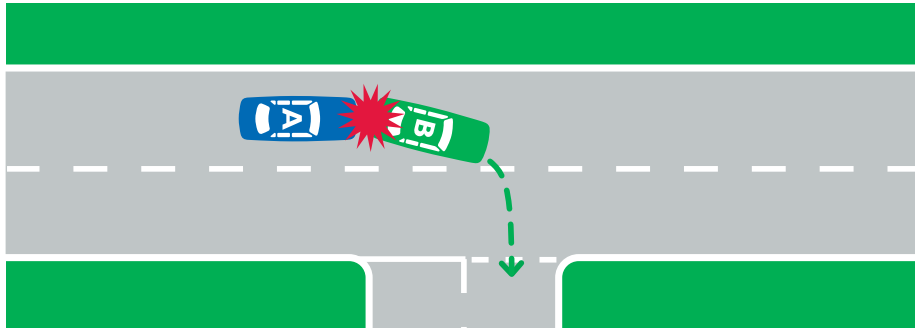

یک فاصله 3 ثانیه ای در پشت وسیله نقلیه جلویی تان نگه دارید.

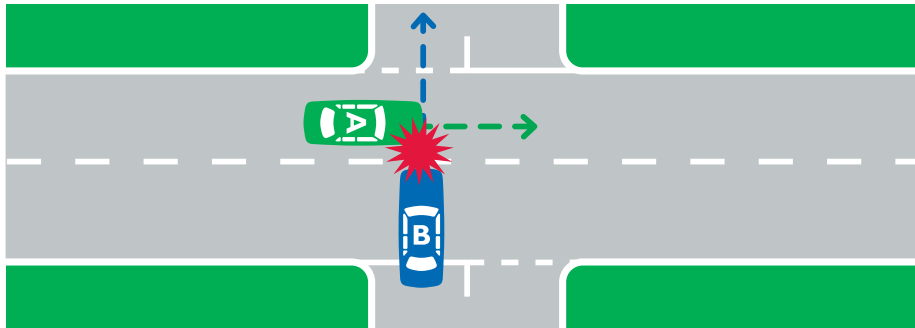
تصادفات رایج در NSW

تقریباً 80 درصد از تلفات تصادفات NSW (که در آنها یک نفر کشته یا مجروح می شود) به پنج نوع تصادف مربوط می شود:

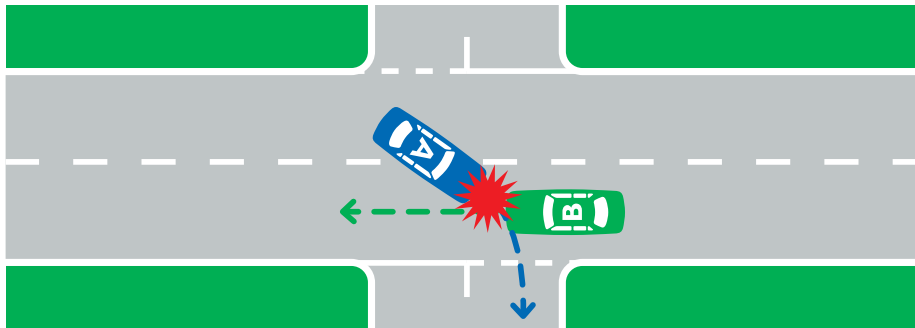
1. برخورد با عقب یک وسیله نقلیه دیگر (در عقب).

2. برخورد با یک وسیله نقلیه دیگر که از جهت مجاور (چپ یا راست) می آید.

3. برخورد با یک وسیله نقلیه دیگر که از جهت مخالف می آید.

اگر احتمال دارد چیزی وارد فضای اجتناب از تصادف شما شود، مانند دور زدن وسیله نقلیه دیگری از یک خیابان فرعی، مراقب باشید و سرعت تان را کاهش دهید.

تکنیک ترمز گیری

ترمزگیری صحیح در دو مرحله انجام می شود:

1. روی پدال ترمز فشار کمی بیاورید و مکث کنید (ترمزها را تنظیم کنید).
2. فشار ترمز لازم را به تدریج اعمال کنید (فشار دهید).

ترمز دو مرحله ای باعث ترمزگیری موثر می شود، احتمال لغزش را کاهش می دهد و به شما کنترل بهتری می دهد.

فشار دادن شدید یا بیش از حد بر روی ترمز ممکن است باعث لغزش و از دست دادن کنترل شود، به ویژه در جاده های خیس یا شنی.

اسکن کردن

اسکن کردن برای رانندگی ایمن ضروری است. اسکن کردن عبارت است از چرخاندن چشمان تان، بررسی یک جهت برای چند ثانیه و سپس حرکت دادن چشم به جهت دیگر.

موقع اسکن کردن به موارد نگاه کنید:

- به فاصله دور
- به سطح جاده
- به سمت چپ و راست تان
- مرتباً به آینه ها و صفحه نمایش ماشین.

استفاده مشترک از جاده با سایر رانندگان

هر کسی که از جاده ها برای رانندگی، موتورسواری یا پیاده روی استفاده می کند، مسئولیت دارد که جاده را با دیگران به اشتراک بگذارد.

آگاه باشید که با چه کسانی جاده را به اشتراک می گذارید و چگونه می توانید در اطراف آنها با احتیاط رانندگی کنید. زمان کافی برای توقف کردن ایمن برای عابران پیاده بگذارید. به وسایل نقلیه دیگر فضای کافی برای توقف و دور زدن بدهید. مراقب دوچرخه سوارها و موتورسیکلت سوارها باشید.

اگر کسی کاری انجام می دهد که شما انتظار ندارید یا پرخاشگری می کند، آرام بمانید. شما نباید به شیوه ای تهدیدآمیز یا پرخاشگرانه پاسخ دهید. این نوع رفتار که اغلب "خشم جاده" نامیده می شود، خطرناک و غیرقانونی است.

با احترام گذاشتن به سایر رانندگان، می توانید به ایمن تر کردن جاده ها برای همه کمک کنید.

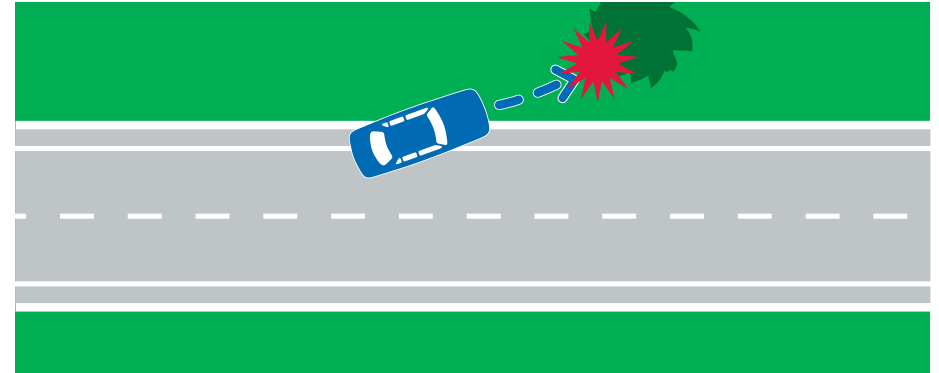
عابرین پیاده

عابرین پیاده شامل افرادی هستند که:

- راه می روند یا می دوند
- دوچرخه هل می دهند
- روی ویلچر هستند
- از اسکوتر یا ویلچر موتوردار استفاده می کنند
- از اسکیت بورد، اسکوتر پایی یا رولربلید (rollerblades) استفاده می کنند.

عابران پیاده استفاده کنندگان آسیب پذیر جاده ها هستند چون در صورت برخورد وسیله نقلیه با آنها هیچ حفاظتی ندارند. به عنوان یک راننده، این مسئولیت شماست که به حفظ امنیت آنها کمک کنید.

4. خارج شدن از جاده بصورت مستقیم و برخورد با یک شی یا وسیله نقلیه پارک شده.

5. خارج شدن از جاده در منحنی یا پیچ و برخورد با یک شی یا وسیله نقلیه پارک شده.

این تصادفات همچنین رایج ترین انواع تصادف برای رانندگان با گواهینامه موقت هستند. اگر مقررات جاده را رعایت کنید، می توانید از آنها اجتناب کنید و:

- سرعت و خستگی تان را مدیریت کنید
- فاصله توقف کردن ایمن را رعایت کنید
- در تقاطع ها و موقع سبقت گرفتن بیشتر مراقبت داشته باشید.

به عابران پیاده راه بدهید

به عنوان یک راننده، در جاهای زیر، باید به عابران پیاده راه بدهید:

- خط کشی های عابر پیاده و کودکان
- موقع دور زدن در تقاطع ها
- موقع دورکامل زدن (U-turn)
- در محدوده های مشترک
- موقع ورود یا خروج از ورودی خودروی ساختمان (drive way).

همیشه سرعت تان را کم کنید و آماده باشید که در صورت خطر برخورد با عابر پیاده توقف کنید، حتی اگر وی حق تقدم ندارد یا در حال عبور غیرقانونی (عبور از جاده به طور غیرقانونی) است.

مراقب عابران پیاده آسیب پذیر باشید

کودکان

کودکان مهارت های درک و واکنش در برابر خطر را کسب نکرده اند. آنها هنوز در حال یادگیری در مورد محل عبور ایمن هستند و قضاوت در مورد سرعت و مسافت وسایل نقلیه برایشان می تواند سخت باشد. این بدان معنی است که آنها می توانند در ترافیک به طور غیرقابل پیش بینی عمل کنند.

در نزدیکی مکان های زیر بیشتر مراقب باشید:

- محل بازی، راه رفتن یا دوچرخه سواری کودکان در نزدیکی حاشیه جاده
- مدارس، به ویژه زمانی که کودکان در حال ورود یا خروج هستند
- اتوبوس های مدرسه یا محدوده های اتوبوس مدرسه که در آن کودکان ممکن است سوار یا پیاده شوند.

افراد مسن

افراد مسن ممکن است کندتر از عابران پیاده دیگر باشند و شما را تا زمانی که خیلی نزدیک نشده اید، نبینند. سرعت تان را کم کنید و به آنها زمان بیشتری برای عبور بدهید.

افرادی که تحت تأثیر الکل یا مواد مخدر قرار دارند

افرادی که مشروبات الکلی نوشیده اند یا مواد مخدر مصرف کرده اند، یکی از رایج ترین گروه هایی هستند که در تصادفات جاده ای دخیل هستند.

الکل و مواد مخدر عملکرد مغز را کند می کنند، ریسک پذیری را افزایش می دهند و توانایی افراد را در قضاوت سرعت و مسافت کاهش می دهند. این همچنین در مورد عابران پیاده ای که مشروبات الکلی نوشیده اند یا مواد مخدر مصرف کرده اند و توانایی شان نسبت به عبور ایمن از جاده مختل شده است نیز صدق می کند.

در موقع رانندگی در نزدیکی باشگاه های مجاز، هتل ها، رستوران ها، جشنواره ها و رویدادهای دیگر بیشتر مراقب باشید.

سرعت تان را کم کنید و بیشتر مراقب باشید

نزدیک مراکز خرید و وسایل حمل و نقل

عابران پیاده ممکن است در اطراف مراکز خرید و مراکز حمل و نقل مانند ایستگاه های اتوبوس و تراموا مراقب نباشند. سرعت خود را کم کنید و مراقب باشید که هر کسی ممکن است داخل جاده بپرد.

مراقب عابران پیاده ای باشید که در بین وسایل نقلیه پارک شده راه می روند یا درهای ماشین را باز می کنند.

در موقع نبودن دید کافی و شرایط نامناسب

بیش از نیمی از تلفات عابران پیاده در تاریکی یا موقع غروب رخ می دهد.

موقعی که دید ضعیف است، به عنوان مثال، در باران یا مه، یا در موقع شب، طلوع یا غروب، سرعت خود را کاهش دهید و برای توقف آماده شوید. دیدن عابران پیاده سخت تر است و احتمال اینکه آنها عجله و ریسک کنند، نیز زیاد است.

وقتی عابران پیاده در سطح جاده راه می روند

عابران پیاده باید از مسیر پیاده روی، در صورت وجود یا چمن جلوی خانه ها (nature strip) برای پیاده روی استفاده کنند. اگر هیچکدام از اینها موجود نباشد، یا استفاده از آنها عملی نباشد، می توانند در سطح جاده راه بروند تا زمانی که آنها:

- در صورت عملی بودن، در جهت ترافیک راه بروند
- از سمت کناری جاده راه بروند
- در کنار بیش از یک نفر دیگر راه نروند، مگر اینکه بخواهند از کنار وی رد شوند.

افرادی که از اسکوترهای حرکتی یا ویلچرهای موتوردار استفاده می کنند، می توانند همین کار را انجام دهند.

مراقب افرادی باشید که از اسکیت بورد، اسکوتر پایی و رولربلید استفاده می کنند. آنها می توانند از جاده هایی با محدودیت سرعت تا 50 کیلومتر در ساعت و بدون لاین سفید جداکننده جاده استفاده کنند.

موقع دنده عقب رفتن

عابران پیاده، به ویژه کودکان، در موقع دنده عقب رفتن خودروها در معرض خطر بیشتری هستند. این بدان دلیل است که راننده نمی تواند آنها را خوب ببیند.

عابران پیاده، به ویژه کودکان، در موقع دنده عقب رفتن خودروها در معرض خطر بیشتری هستند. این بدان دلیل است که راننده نمی تواند آنها را خوب ببیند.

اسکوترهای شارژی و ویلچرهای موتور

افراد دارای معلولیت که نمی توانند راه بروند یا راه رفتن برایشان مشکل است، می توانند از اسکوترهای شارژی یا ویلچرهای موتوری استفاده کنند. آنها باید همان مقررات عابران پیاده را رعایت کنند. برای به اشتراک گذاشتن ایمن مسیر پیاده روی با عابران پیاده دیگر، وسایل نقلیه نباید سریعتر از 10 کیلومتر در ساعت حرکت کنند.

رانندگان باید مراقب اسکوترهای شارژی یا ویلچرهای موتوری باشند. موقع ورود یا خروج از ورودی خودروی ساختمان مراقب باشید، چون دیدن آنها مشکل است و سریعتر از سایر عابران حرکت می کنند.

اسکیت برد، اسکوتر پایی و رولربلید

افرادی که از اسکیت بورد، اسکوتر پایی و رولربلید استفاده می کنند، حقوق و وظایفی مشابه عابران پیاده دارند. آنها باید از همان مقررات جاده پیروی کنند، اما شامل مقررات خاصی نیز میشوند.

در مسیرهای پیاده رو، آنها باید در سمت چپ حرکت کنند و به عابران دیگر راه بدهند.

در مسیرهای دوچرخه و عابر پیاده، آنها باید از قسمت دوچرخه استفاده کنند و از سرراه دوچرخه ها کنار بکشند.

آنها می توانند از جاده استفاده کنند، اما فقط در طول روز، در صورتی که:

- محدودیت سرعت 50 کیلومتر در ساعت یا کمتر باشد
- جاده هیچ لاین سفید جداکننده ای ندارد یا یک خیابان یک طرفه و تک لاین نیست.

به عنوان یک راننده، وقتی می بینید افرادی از اسکیت بورد، اسکوتر پایی و رولربلید در جاده استفاده می کنند، باید مراقب باشید. اگر جاده ناهموار یا لغزنده باشد، آنها ممکن است ناپایدار باشند. در موقع ورود یا خروج از ورودی خودروی ساختمان مراقب باشید، چون دیدن آنها مشکل است و سریعتر از سایر عابران حرکت می کنند.

اسکیت بردها و اسکوترهای موتوری فقط باید در ملک شخصی استفاده شوند.

دوچرخه سواران

دوچرخه سواران حق استفاده از جاده را دارند و مانند سایر کاربران جاده دارای مسئولیت هستند. آنها به طور کلی از مقررات جاده ای مشابه با رانندگان پیروی می کنند، اما مقررات دیگری نیز وجود دارند که باید از آنها پیروی کنند، مانند استفاده از کلاه ایمنی تایید شده برای دوچرخه.

برای آگاهی از مقررات دیگر در مورد دوچرخه سواران و توصیه های ایمنی به nsw.gov.au برای دسترسی به کتابچه دوچرخه سواران مراجعه کنید.

دوچرخه سواران کاربران آسیب پذیری هستند و مانند افرادی که در وسایل نقلیه هستند از محافظت برخوردار نیستند و ممکن است در تصادف به شدت آسیب ببینند یا کشته شوند.

به عنوان یک راننده، این مسئولیت شماس است که به ایمن ماندن دوچرخه سواران کمک کنید.

مراقب باشید

دوچرخه ها نسبت به سایر وسایل نقلیه سخت تر دیده می شوند. همیشه مراقب آنها باشید، به خصوص در موقع طلوع و غروب آفتاب و در موقع شب.

دوچرخه سواران اغلب در منتهی الیه سمت چپ لاین چپ حرکت می کنند. به عنوان یک راننده، این مسئولیت شماس است که محیط اطراف تان را بررسی کنید. موقع عوض کردن لاین یا گردش به چپ بیشتر مراقب باشید و نقاط کور تان را برای وجود دوچرخه بررسی کنید.

توجه داشته باشید که دوچرخه سواران می توانند:

- در سمت چپ وسایل نقلیه سبقت بگیرند
- در سمت چپ لاینی که لبه جاده را مشخص می کند (لاین لبه) رکاب بزنند
- در لاین های اتوبوس، لاین های تراموا، لاین های ترانزیت و لاین های کامیون (اما نه در لاین های اتوبوس یا تراموا) رکاب بزنند
- در بزرگراه ها و آزادراه ها رکاب بزنند، مگر اینکه تابلویی نشان دهد که نباید این کار را بکنند.
- گاهی اوقات دوچرخه سواران می توانند به سرعت یک ماشین یا سریعتر از آن، به خصوص در ترافیک آهسته، حرکت کنند. هرگز سرعت آنها را دست کم نگیرید.

به دوچرخه سواران یک لاین کامل بدهید

دوچرخه سواران باید از لاین های دوچرخه (بخشی از جاده که مخصوص دوچرخه است) در جایی که وجود دارد، استفاده کنند. اگر لاینی وجود ندارد، یا استفاده از آن عملی نیست، آنها حق دارند در جاده ها رکاب بزنند. این شامل رکاب زدن در وسط یک لاین است.

گاهی اوقات ممکن است به دلیل لبه های ناهموار جاده یا سنگ ریزه، آنها به لاین کامل نیاز داشته باشند. آماده باشید تا سرعت تان را کم کنید و به آنها فضایی بدهید تا از حاشیه دور شوند.

دوچرخه سواران تا زمانی که در فاصله 1.5 متری از یکدیگر قرار دارند، می توانند دو نفر در کنار یکدیگر (در کنار هم) رکاب بزنند. دوچرخه سوار دیگری می تواند از آنها سبقت بگیرد.

موقع سبقت گرفتن فاصله تان را حفظ کنید

موقع سبقت گرفتن از دوچرخه، زمانی که محدودیت سرعت 60 کیلومتر در ساعت یا کمتر است، باید حداقل 1 متر بین خودتان و دوچرخه سوار فاصله داشته باشید، یا اگر سرعت تان بیش از 60 کیلومتر در ساعت است، 1.5 متر فاصله داشته باشید.

اگر رانندگان دیگر بوق می زنند تا به شما فشار بیاورند که از دوچرخه رد بشوید، آرام باشید. فقط زمانی عبور کنید که مطمئن باشید، امن است.

شما می توانید برای عبور از دوچرخه ها از لاین های سفید تکی و دوتایی عبور کنید، اما فقط در صورتی که دید واضحی از ماشین هایی که نزدیک می شوند، داشته باشید و انجام این کار امن باشد.

در تقاطع ها مراقب باشید

قبل از پیچیدن در تقاطع ها و میدان ها مراقب دوچرخه ها باشید.

دوچرخه سواران موقع گردش به راست در تقاطع ها می توانند چرخش کامل (180 درجه ای) (hook) را انجام دهند، مگر اینکه تابلویی نشان دهد که نباید این کار را بکنند. این بدان معناست که آنها از لاین چپ برای گردش به راست استفاده می کنند. دوچرخه سواران باید به وسایل نقلیه ای که از تقاطع خارج می شوند، راه بدهند. به عنوان یک راننده، باید مراقب باشید که با آنها برخورد نکنید.

در بعضی از تقاطع ها مکان هایی برای دوچرخه سواران وجود دارد که در موقع قرمز بودن چراغ راهنمایی در چراغ راهنمایی توقف کنند. به آنها، محل های توقف دوچرخه می گویند و تا زمانی که چراغ های راهنمایی قرمز هستند، وسایل نقلیه نباید وارد آن شوند.

قبل از باز کردن درها، اطراف را بررسی کنید

شما نباید در ماشین تان را به طرف مسیر دوچرخه باز کنید. قبل از پیاده شدن از وسیله نقلیه تان، آینه عقب و آینه های بغل تان را بررسی کنید.

موتورسواران

موتورسواران مانند سایر رانندگان در جاده ها دارای حقوق و وظایفی هستند. آنها به طور کلی از مقررات جاده ای مشابهی پیروی می کنند، اما مقررات دیگری هم دارند که باید از آنها پیروی کنند، مانند استفاده از کلاه ایمنی تایید شده برای موتورسیکلت.

برای آگاهی از مقررات دیگر در مورد موتور سواران و توصیه های ایمنی به nsw.gov.au برای دسترسی به کتابچه موتورسواران مراجعه کنید.

موتورسواران بسیار آسیب پذیرتر از افرادی هستند که در داخل ماشین هستند. آنها برای هر کیلومتری که طی می کنند، 25 برابر بیشتر احتمال دارد که در تصادفات جاده ای کشته شوند. دیدن آنها سخت تر است و موتورسیکلت بدنه ای مثل ماشین برای محافظت از آنها ندارد. موتورسیکلت ها همچنین پایداری کمتری دارند، زیرا فقط دو چرخ دارند.

موتورسواران در جاهای زیر بیشتر در معرض خطر هستند:

- در جاده های شهری شلوغ - در تقاطع ها و موقع عوض کردن لاین
- در جاده های خارج از شهر - به ویژه در اطراف پیچ ها.

به عنوان یک راننده، این مسئولیت شماست که به ایمنی موتورسواران کمک کنید.

مراقب باشید

همیشه مراقب موتورسیکلت‌ها باشید چون آنها کوچکتر از ماشین‌ها هستند و دیدن‌شان سخت‌تر است. موتورسیکلت‌ها می‌توانند پشت کامیون یا ماشین مخفی شوند.

آینه‌های بغل و آینه عقب و نقاط کور تان را با نگاه منظم از روی شانه تان بررسی کنید، به خصوص قبل از:

- وارد شدن به لاین‌ها یا عوض کردن لاین
- پیچیدن در تقاطع‌ها.

مراقب فیلترینگ لاین‌ها باشید

فیلترینگ لاین زمانی است که موتورسواران با سرعت کم در بین ترافیکی که در همان جهت در حال حرکت است، حرکت می‌کنند.

یک موتور سوار می‌تواند لاین‌ها را فیلتر کند اگر:

- گواهینامه کامل موتور سواری داشته باشد
- با سرعت کمتر از 30 کیلومتر در ساعت حرکت کند
- ترافیک متوقف شده باشد یا به کندی حرکت کند، و
- انجام این کار امن است.

موتور سواران نباید در کنار جدول یا وسایل نقلیه پارک شده یا در محدوده مدرسه لاین‌ها را فیلتر کنند.

موقع سبقت گرفتن فضای خالی بگذارید

در موقع سبقت گرفتن از موتورسیکلت، به اندازه سبقت گرفتن از خودرو، فضای خالی بگذارید.

در کنار هم رانندگی نکنید

از رانندگی در کنار و در یک مسیر با موتور سیکلت خودداری کنید. آنها حق دارند یک لاین را با عرض کامل برای رانندگی ایمن داشته باشند.

موتورسواران تا زمانی که در فاصله 1.5 متری از یکدیگر قرار داشته باشند، می‌توانند دو نفری در کنار یکدیگر (در کنار هم) برانند. موتورسوار دیگری می‌تواند از آنها سبقت بگیرد.

فاصله ایمن را رعایت کنید

با فاصله ای ایمن از موتورسیکلت‌ها رانندگی کنید. آنها ممکن است نیاز داشته باشند از خطراتی مانند اشیاء پرت شده بسوی آنها، لکه‌های نفتی و شرایط نامناسب جاده اجتناب کنند. آنها همچنین ممکن است به زمان اضافی برای توقف نیاز داشته باشند.

اسب سواران

اسب سواران و وسایل نقلیه ای که اسب آنها را حمل می‌کنند، حق دارند از جاده‌های ما استفاده کنند.

آنها مانند سایر رانندگان، موتورسواران و دوچرخه سواران دارای حقوق و وظایفی هستند. آنها از همان مقررات جاده‌ای پیروی می‌کنند، اما مقررات خاصی نیز دارند.

اسب سواران می‌توانند در هر جاده ای سواری کنند، مگر اینکه تابلویی نشان دهد که نباید این کار را بکنند. تا زمانی که در فاصله 1.5 متری از یکدیگر قرار داشته باشند، آنها می‌توانند دو نفری در کنار یکدیگر (در کنار هم) سواری کنند. بیش از دو اسب سوار می‌توانند در کنار هم سواری کنند، اما فقط در صورتی که یکی از آنها از دیگران سبقت می‌گیرد یا در حال راه بردن اسب‌ها هستند.

رانندگان باید توجه داشته باشند که اسب‌ها می‌توانند غیرقابل پیش‌بینی باشند. اگر از کنار اسبی رد می‌شوید، چه در حال سواری دادن باشد یا با لجام برده می‌شود، یا در حال کشیدن وسیله نقلیه است، باید:

- سرعت تان را کم کنید و فضای زیادی بگذارید
- اگر اسب سوار با اسب‌اش مشکل دارد، توقف کنید
- هرگز از بوق زدن یا گاز دادن استفاده نکنید.

کامیون ها و اتوبوس ها

کامیون ها و اتوبوس ها وسایل نقلیه سنگین هستند. تصادف با یک وسیله نقلیه سنگین به دلیل اندازه، وزن و طول آن احتمال بیشتری دارد باعث آسیب جدی یا مرگ شود.

همه کاربران از جاده باید مراقبت بیشتری داشته باشند و مراقب وسایل نقلیه سنگین باشند.

برای آگاهی از مقررات دیگر در مورد وسایل نقلیه سنگین و توصیه های ایمنی به nsw.gov.au برای دسترسی به کتابچه رانندگان وسایل نقلیه سنگین مراجعه کنید.

به آنها فضای زیادی برای توقف بدهید

وسایل نقلیه سنگین مانند کامیون ها و اتوبوس ها نمی توانند به سرعت توقف کنند.

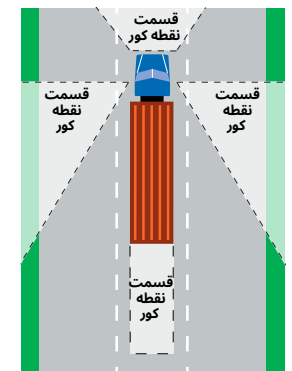
در ترافیک، رانندگان اتوبوس و کامیون سعی می کنند فاصله ایمن را با وسیله نقلیه جلویی حفظ کنند. جلوی کامیون یا اتوبوس نپیچید. به آنها فضای کافی برای توقف بصورت ایمن بدهید.

وقتی اتوبوس یا کامیونی در حال نزدیک شدن به چراغ راهنمایی است که در حال تغییر به رنگ قرمز است، جلوی آن نپیچید. آن ممکن است نتواند به موقع توقف نماید تا از تصادف جلوگیری کند.

مراقب نقاط کور کامیون و اتوبوس باشید

کامیون ها و اتوبوس ها به دلیل اندازه و طول شان نقاط کور بزرگتری نسبت به یک وسیله نقلیه معمولی دارند. این بدان معناست که راننده کامیون یا اتوبوس ممکن است نتواند وسیله نقلیه شما را ببیند. در موقع رانندگی در کنار یا پشت آنها مراقب باشید.

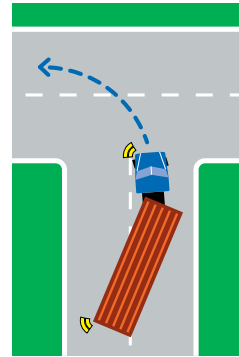
کامیون ها و اتوبوس ها نیز یک نقطه کور بزرگ در جلوی وسیله نقلیه شان دارند. این بدان معناست که راننده ممکن است همیشه عابران پیاده، دوچرخه یا موتورسیکلت در مقابل خودش را نبیند.

نقاط کور در جلو، کنار و پشت کامیون.

به آنها فضای کافی برای پیچیدن بدهید

ممکن است وسایل نقلیه سنگین موقع پیچیدن در تقاطع ها و میدان ها بیش از یک لاین را بگیرند. مطمئن شوید که به آنها فضای کافی می دهید. فرض نکنید که آنها می توانند کاملاً در مسیر خود بمانند.

یک وسیله نقلیه طویل می تواند از بیش از یک لاین برای گردش به چپ استفاده کند.

موقع پیچیدن یک وسیله نقلیه بزرگ و سنگین، وسیله نقلیه خودتان را در مسیر آن قرار ندهید - ممکن است له شوید. ایمن ترین کار این است که پشت سر آن بمانید و منتظر باشید تا آن وسیله نقلیه کامل بپیچد. مقرراتی نیز وجود دارد که باید رعایت شود. برای اطلاع از مقررات در مورد سبقت گرفتن از وسایل نقلیه طویل که علامت "از وسیله نقلیه در حال پیچیدن سبقت نگیرید" دارند به بخش سبقت گرفتن مراجعه کنید.

برای اتوبوس هایی که چراغ های چشمک زن دارند سرعت تان را کم کنید

اگر شما در پشت اتوبوسی که علامت "40" وقتی چراغها چشمک می زنند" دارد، حرکت می کنید، نباید با سرعت بیش از 40 کیلومتر در ساعت از آن سبقت بگیرید، در حالی که چراغهای بالای آن چشمک می زنند. دلیلش این است که آن اتوبوس در حال سوار کردن یا پیاده کردن کودکان است.

در مورد وسایل نقلیه طویل مراقبت بیشتری داشته باشید

آنها به آرامی حرکت می کنند، جای بیشتری را می گیرند (گاهی اوقات بیش از یک لاین) و توقف شان زمان بیشتری می گیرد.

وسایل نقلیه راهنما (Pilot vehicles) با چراغهای چشمک زن زرد و علامت "بار حجیم در جلو" ممکن است همراه با وسیله نقلیه طویلی رانندگی کنند. اگر وسیله نقلیه به طور غیرعادی بزرگ باشد، پلیس ممکن است آن را اسکورت کرده و ترافیک را هدایت کند.

موقع نزدیک شدن به یک وسیله نقلیه طویل:

- مراقب باشید و سرعت را کم کنید
- سمت چپ لاین وسط را نگه دارید
- در صورت لزوم برای حرکت به سمت چپ جاده آماده باشید.

توقف کردن، راه دادن و پیچیدن

اگر تابلوی "توقف" وجود دارد اما لاینی در یک تقاطع وجود ندارد، باید قبل و تا حد امکان نزدیک به تقاطع توقف کنید. در تمام مکان‌های دیگری که تابلوی "توقف" وجود دارد اما لاینی وجود ندارد، باید قبل از آن و تا حد امکان نزدیک به تابلو توقف کنید.

در مکان‌های دیگری که دارای علامت یا خط "توقف" هستند، شما باید توقف کنید و به هر وسیله نقلیه یا عابر پیاده در نزدیکی علامت یا خط راه دهید. این شامل راه دادن به عابر پیاده در مواردی است که شما:

- به یک جاده وارد یا خارج می شوید
- به چپ یا راست می پیچید
- یک دور کامل می زنید.

شما باید قبل از تابلوی "توقف" که توسط یک کنترلر ترافیک نگه داشته شده است، توقف کنید، به عنوان مثال، در جاده ها و گذرگاه های کودکان. شما باید در توقف کامل بمانید تا زمانی که کنترلر علامت دهد که می توانید بروید.

بعضی از تقاطع های دارای چراغ راهنمایی یک تابلوی "توقف" با سه نقطه سیاه دارند. اگر چراغها کار نکنند یا به رنگ زرد چشمک بزنند، باید همان مقرراتی را که برای تابلوی "توقف" وجود دارد، دنبال کنید.

وقتی چراغ راهنمایی کار نمی کند اینجا توقف کنید.

تابلوی "علامت توقف در جلو" به شما هشدار می دهد که در حال نزدیک شدن به تابلوی "توقف" هستید. باید سرعت تان را کم کنید و برای توقف آماده شوید.

تابلوی توقف در جلو. سرعت خود را کم کنید.

علائم، خط کشی‌های جاده، چراغ‌های راهنمایی و میدان‌ها به همه کمک می‌کنند که جاده با ایمنی به اشتراک گذاشته شود. آنها مشخص می‌کنند که چه کسی حق تقدم دارد.

علائمی که نشان می‌دهند چه زمانی باید توقف کنید، راه بدهید یا بپیچید، علائم نظارتی هستند و باید طبق قانون رعایت شوند.

در جایی که هیچ تابلو یا چراغ راهنمایی وجود ندارد، مقرراتی برای اینکه در موقعیت‌های مختلف حق تقدم چگونه است، وجود دارند.

علائم و لاین های توقف

تابلوهای "توقف" و خطوط "توقف" ترافیک را در تقاطع‌ها و مکان‌هایی که باید در جاده توقف کنید، کنترل می‌کنند.

تابلوی "توقف" یک علامت نظارتی است و باید طبق قانون رعایت شود.

موقعی که به تابلوی "توقف" و لاین "توقف" (تک لاین ممتد) نزدیک می‌شوید، باید کاملاً متوقف شوید. شما باید قبل از لاین، و تا حد امکان نزدیک به لاین توقف کنید.

شما باید در توقف کامل بمانید، تا زمانی که ادامه مسیر برای شما امن باشد.

شما باید در یک گذرگاه عابر پیاده با علامت یا خط "توقف" توقف کنید و به عابران پیاده ای که وارد گذرگاه می‌شوند یا عبور می‌کنند، راه بدهید.

شما باید در یک گذرگاه راه آهن با علامت یا خط "توقف" توقف کنید، و به قطار یا تراموایی که به گذرگاه نزدیک می‌شوند یا وارد آن می‌شوند، راه بدهید.

همچنین برای مقررات بیشتر در مورد علائم توقف و خطوط توقف، به "تقاطع‌ها"، "گذرگاه های عابر پیاده" و "گذرگاه های راه آهن" مراجعه کنید.

تابلوه‌ها و لاین‌های حق تقدم

برای کنترل ترافیک از تابلوه‌های "حق تقدم" و لاین‌های "حق تقدم" در تقاطع‌ها استفاده می‌شود.

تابلوی "حق تقدم" یک علامت نظارتی است و باید طبق قانون رعایت شود.

موقعی که به یک تابلوی "حق تقدم" یا لاین "حق تقدم" نزدیک می‌شوید، باید سرعت تان را کم کرده و برای توقف آماده شوید.

مقررات متفاوتی برای راه دادن در صورت وجود تابلوه‌های "حق تقدم" و لاین‌های "حق تقدم" در جاهای زیر وجود دارد:

- تقاطع‌ها
- پل‌ها و جاده‌های باریک
- گذرگاه‌های عابر پیاده.

در مکان‌های دیگری که دارای تابلو یا لاین "حق تقدم" هستند، باید به هر وسیله نقلیه یا عابر پیاده در نزدیکی تابلو یا لاین راه بدهید.

تابلوی "علامت حق تقدم در جلو" به شما هشدار می‌دهد که در حال نزدیک شدن به تابلوی "حق تقدم" هستید. باید سرعت تان را کم کنید و برای توقف آماده شوید.

علامت حق تقدم در جلو. سرعت خود را کم کنید.

چراغ‌های راهنمایی

چراغ‌های راهنمایی جریان ترافیک را تنظیم می‌کنند و تقاطع‌ها را برای رانندگان و عابران پیاده ایمن تر می‌کنند. شما همیشه باید از چراغ‌های راهنمایی اطاعت کنید، حتی زمانی که هیچ وسیله نقلیه دیگری در جاده وجود ندارد یا اواخر شب است.

توقف در چراغ راهنمایی

چراغ قرمز به این معنی است که شما باید توقف کنید. باید تا حد امکان در نزدیکی لاین "توقف" توقف کنید.

چراغ زرد (کهربایی) به این معنی است که باید توقف کنید. فقط در صورتی می‌توانید از چراغ زرد عبور کنید که نتوانید قبل از لاین "توقف" با ایمنی توقف کنید.

شما نباید بطور ناگهانی توقف کنید و برای عبور از چراغ زرد نباید سرعت تان را افزایش دهید.

چراغ سبز به این معنی است که در صورت ایمن بودن می‌توانید از تقاطع عبور کنید.

شما همچنین باید این مقررات را برای چراغ‌های راهنمایی موقت در جاده‌ها رعایت کنید.

چراغ های راهنمای گردش به چپ یا راست

بعضی از چراغ های راهنمایی دارای فلش هایی برای کنترل گردش به راست یا چپ هستند. فلش قرمز به این معنی است که شما نباید بپیچید. باید پشت لاین "توقف" توقف کنید تا فلش سبز یا ناپدید شود.

وقتی یک فلش قرمز سمت راست و یک چراغ سبز وجود دارد، شما نباید به راست بپیچید. شما می توانید مستقیم به جلو بروید یا به چپ بپیچید.

فلش سبز به این معنی است که می توانید در آن جهت بپیچید.

وقتی یک فلش سبز به سمت راست و یک چراغ قرمز وجود دارد، می توانید به سمت راست بپیچید. شما نباید مستقیم جلو بروید یا به چپ بپیچید.

فلش زرد (کهربایی) به این معنی است که باید توقف کنید. فقط در صورتی می توانید از چراغ زرد عبور کنید که نتوانید قبل از لاین "توقف" با ایمنی توقف کنید.

وقتی یک فلش زرد (کهربایی) چشمک می زند، به این معنی است که می توانید در آن جهت بپیچید. شما باید به عابران پیاده راه بدهید اگر آنها از جاده ای که به آن می پیچید عبور می کنند.

وقتی یک فلش زرد چشمک زن به سمت راست وجود دارد، تا زمانی که به عابران پیاده راه بدهید، می توانید به راست بپیچید.

همچنین برای مقررات مربوط به گردش در موقعی که هیچ سیگنالی وجود ندارد، به "گردش به چپ و راست" مراجعه کنید.

گردش به چپ در چراغ قرمز

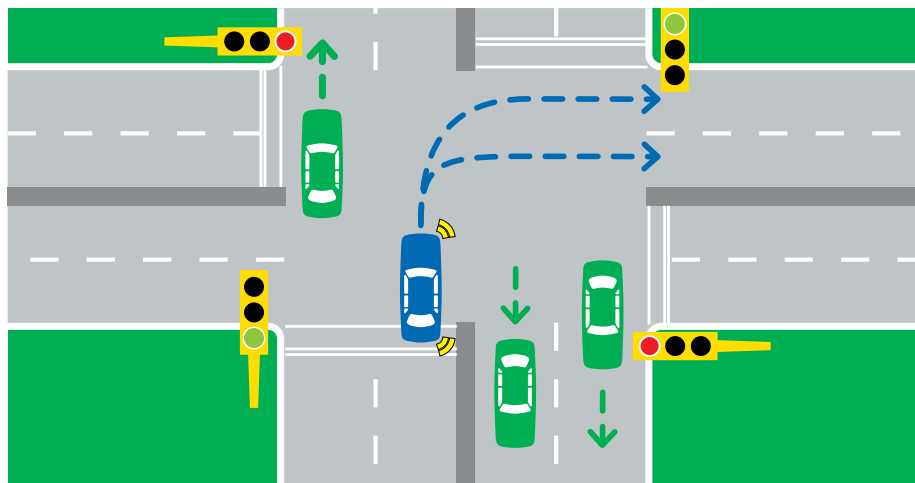
وقتی این علامت را در چراغ راهنمایی می بینید، باید پشت چراغ قرمز توقف کنید و وقتی آن علامت ناپدید می شود، به چپ بپیچید. موقع پیچیدن باید به ترافیکی که از سمت راست نزدیک می شود، راه بدهید.

بعد از توقف، شما می توانید در چراغ قرمز به سمت چپ بپیچید.

گردش به راست در چراغ راهنمایی

وقتی چراغ راهنمایی سبز است اما علامت فلش سمت راست وجود ندارد، صبر کنید تا عبور ماشین هایی که از جلو می آیند رد شده یا متوقف شوند و بعد بپیچید. اگر موقعی که در تقاطع هستید، چراغ زرد یا قرمز می شود، به محض اینکه امن شد، باید به سمت راست بپیچید. شما نباید در چراغ های راهنمایی دور کامل بزنید، مگر اینکه تابلوی "دور کامل مجاز است" وجود داشته باشد.

فقط زمانی که ماشین هایی که از جلو می آیند رد شدند، در چراغ های راهنمایی به راست بپیچید.

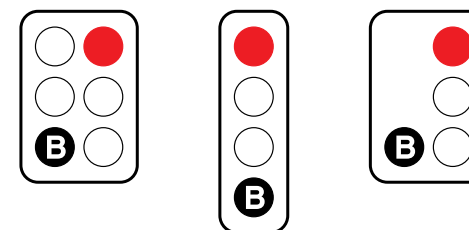
سیگنال ها برای سایر وسایل نقلیه

اتوبوس ها

بعضی از چراغ‌های راهنمایی دارای سیگنال "B" برای اتوبوس‌هایی هستند که در لاین اتوبوس یا لاین فقط برای اتوبوس حرکت می‌کنند. سیگنال "B" معمولاً سفید روی پس‌زمینه سیاه است (بعضی از چراغ‌های راهنمایی همچنین سیگنال "B" قرمز و زرد دارند).

موقعی که سیگنال "B" روشن می‌شود، فقط اتوبوس‌ها می‌توانند از تقاطع عبور کنند. این سیگنال کمی قبل از عوض شدن چراغ‌های راهنمایی معمولی روشن می‌شود.

وقتی سیگنال "B" قرمز یا زرد شد، اتوبوس‌ها باید در تقاطع توقف کنند.

"B" سفید به این معنی است که فقط اتوبوس‌ها می‌توانند از تقاطع عبور کنند.

تراموا (قطار سبک)

سیگنال قرمز "T" به این معنی است که تراموا باید در تقاطع توقف کند.

بعضی از چراغ‌های راهنمایی دارای سیگنال "T" برای تراموا هستند. سیگنال "T" معمولاً سفید در پس‌زمینه سیاه است.

موقعی که سیگنال "T" روشن می‌شود، فقط ترامواها می‌توانند از تقاطع عبور کنند.

وقتی سیگنال "T" قرمز یا زرد شد، تراموا باید متوقف شود یا آماده توقف شود.

دوچرخه سواران

چراغ سبز عبور دوچرخه.

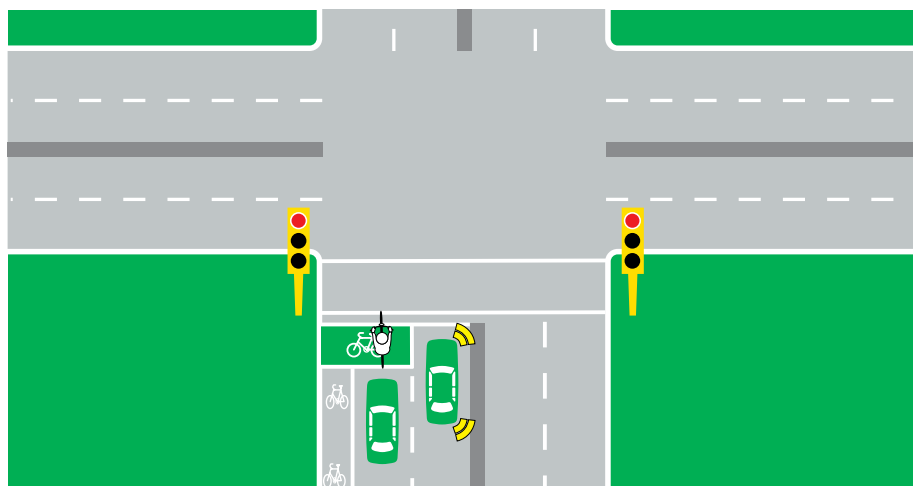

چراغ قرمز عبور دوچرخه.

بعضی از چراغ‌های راهنمایی دارای سیگنال‌های دوچرخه برای دوچرخه سواران هستند. این سیگنال‌ها در جایی استفاده می‌شوند که دوچرخه‌ها مجاز به عبور از گذرگاه عابر پیاده و همچنین از بعضی از تقاطع‌ها هستند.

وقتی نماد "دوچرخه" سبز می‌شود، دوچرخه سواران می‌توانند از گذرگاه یا تقاطع عبور کنند. وقتی نماد "دوچرخه" قرمز می‌شود، باید توقف کنند.

وسایل نقلیه نباید در قسمت مخصوص دوچرخه در چراغ راهنمایی (محل نگهداری دوچرخه) توقف کنند.

محل نگهداری دوچرخه در چراغ راهنمایی.

سیگنال های عابر پیاده

بیشتر چراغ های راهنمایی دارای قسمت هایی هستند که عابران پیاده می توانند از آنجا عبور کنند. نمادها یا چراغ های عابر پیاده قرمز و سبز به آنها زمان عبور را نشان می دهند. عابران پیاده باید این سیگنال ها را رعایت کنند.

بعضی از سیگنال ها دارای تایمرهای شمارش معکوس عابر پیاده هستند که نشان می دهند یک عابر پیاده چند ثانیه برای عبور از جاده وقت دارد.

وقتی در یک تقاطع می پیچید، باید به عابران پیاده ای راه بدهید که از جاده ای که می پیچید، عبور می کنند. حتی اگر نمادها یا چراغ های عابر پیاده به رنگ قرمز چشمک می زنند، شما باید به عابران پیاده که هنوز عبور می کنند، راه بدهید.

همچنین شما باید برای عبور عابران پیاده در چهار راه با چراغ راهنما کنید.

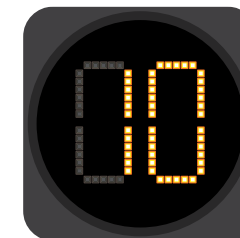
نماد سبز عابر پیاده. عابران پیاده می توانند شروع به عبور کنند.

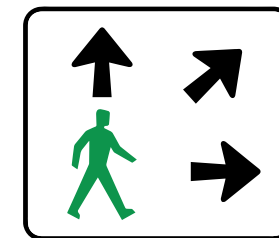
نماد قرمز چشمک زن عابر پیاده. عابران پیاده نباید شروع به عبور کنند، اما می توانند عبور را تمام کنند.

نماد قرمز عابر پیاده. عابران پیاده نباید شروع به عبور کنند.

تایمرهای شمارش معکوس عابر پیاده تعداد ثانیه ها تا موقع عوض شدن چراغ را نشان می دهند.

وقتی نماد سبز رنگ عابر پیاده نشان داده می شود، عابران پیاده می توانند در هر جهتی راه بروند.

دوربین های سرعت چراغ قرمز

دوربین های سرعت چراغ قرمز هم تخلقات چراغ قرمز و هم سرعت غیر مجاز را در تقاطع های پرخطر تشخیص می دهند.

اگر شما از لاین "توقف" عبور کنید یا بعد از قرمز شدن چراغ راهنمایی وارد تقاطع شوید، دوربین وسیله نقلیه شما را تشخیص می دهد.

همچنین اگر چراغ راهنمایی قرمز، کهربایی یا سبز باشد، و شما از سرعت مجاز بیشتر بروید، دوربین خودروی شما را در هر زمانی تشخیص می دهد.

میدان ها

میدان ها جریان ترافیک را در تقاطع ها مدیریت می کنند. آنها ترافیک را در یک جهت در اطراف یک دایره مرکزی هدایت می کنند. وسایل نقلیه می توانند به چپ یا راست بپیچند، مستقیم به جلو بروند یا یک دور کامل (U-Turn) انجام دهند.

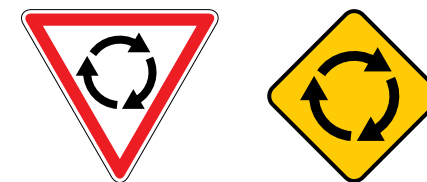
موقعی که شما به یک میدان نزدیک می شوید، باید سرعت خود را کم کنید یا توقف کنید و به همه وسایل نقلیه ای که در حال حاضر در میدان هستند، راه بدهید. این بدان معناست که به وسایل نقلیه ای که قبلاً در میدان سمت راست شما قرار دارند و وسایل نقلیه ای که از سمت چپ شما یا دقیقاً روبروی شما وارد میدان شده اند، راه بدهید.

برای اینکه سایر رانندگان بدانند که شما قصد انجام چه کاری را دارید، باید موقع پیچیدن در یک میدان راهنما بزنید. همانطور که می پیچید، به راهنما زدن ادامه دهید. وقتی خارج می شوید، در صورت امکان، باید راهنمای چپ را بزنید. به محض اینکه میدان را ترک کردید، راهنما زدن را متوقف کنید.

در میدان های چند لاینی، باید جهت فلش ها یا علائم موجود در جاده را دنبال کنید.

تابلوهای میدان

این تابلوها به شما هشدار می دهند که به یک میدان نزدیک می شوید.

به وسایل نقلیه در میدان راه بدهید.

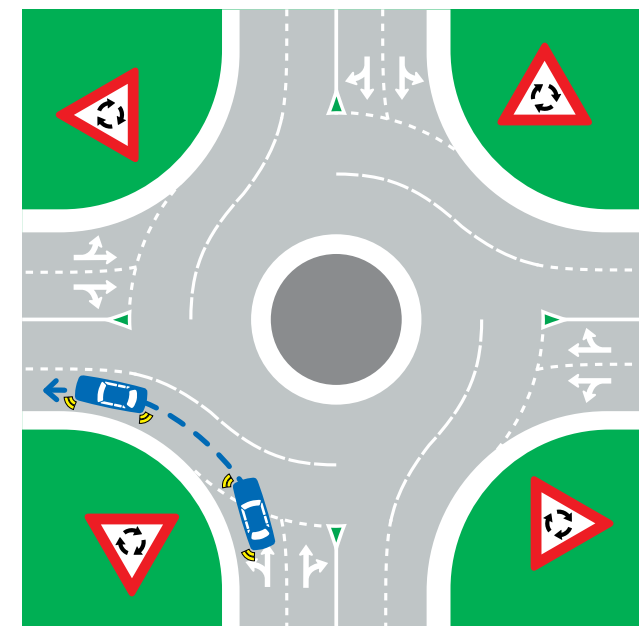
میدان در جلو.

گردش به چپ

در موقع نزدیک شدن، باید راهنمای چپ را بزنید و با استفاده از لاین چپ بپیچید، مگر اینکه فلش ها نشان دهند که می توانید از لاین های دیگر برای گردش به چپ استفاده کنید.

شما باید به تمام وسایل نقلیه ای که در حال حاضر در میدان هستند، راه بدهید.

همچنان که می پیچید باید به زدن راهنمای چپ ادامه دهید.

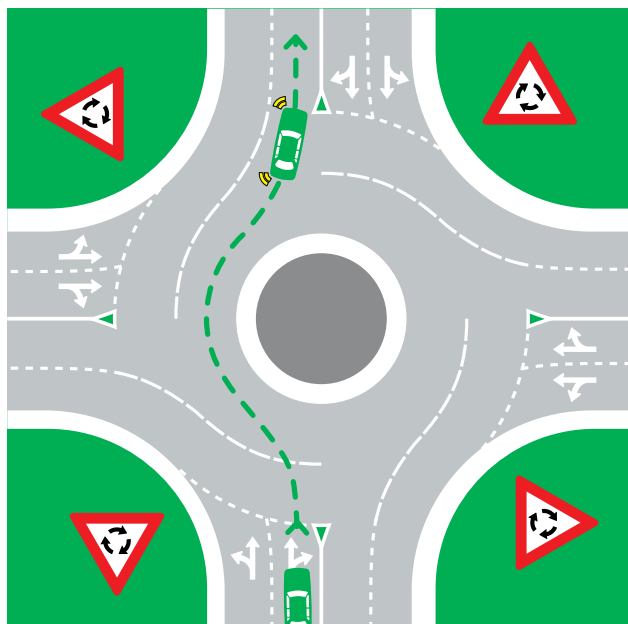
پیچیدن به چپ در یک میدان.

مستقیم رفتن

در موقع نزدیک شدن، می توانید از هر لاینی برای مستقیم رفتن استفاده کنید، مگر اینکه فلش ها نشان دهند که لاین فقط برای گردش به چپ یا راست است.

شما باید به تمام وسایل نقلیه ای که در حال حاضر در میدان هستند، راه بدهید.

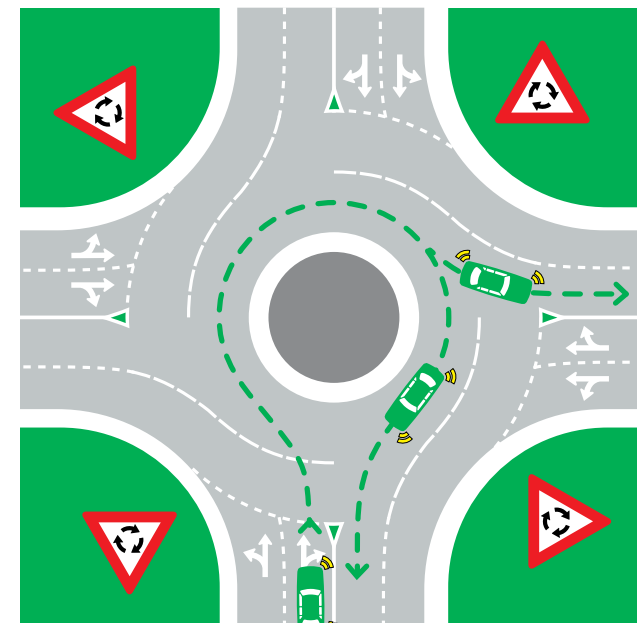
وقتی که خارج می شوید، در صورت امکان، باید راهنمای چپ بزنید.

مستقیم رفتن در یک میدان.

گردش به راست یا دور کامل (U-turn)

در موقع نزدیک شدن، باید راهنمای راست بزنید و با استفاده از لاین راست پیچید، مگر اینکه فلش‌ها نشان دهند که می‌توانید از لاین‌های دیگر برای گردش به راست استفاده کنید. شما باید به تمام وسایل نقلیه‌ای که در حال حاضر در میدان هستند، راه بدهید. همانطور که می‌پیچید باید به راهنمای راست زدن ادامه دهید. وقتی که خارج می‌شوید، اگر ممکن است، باید راهنمای چپ بزنید.

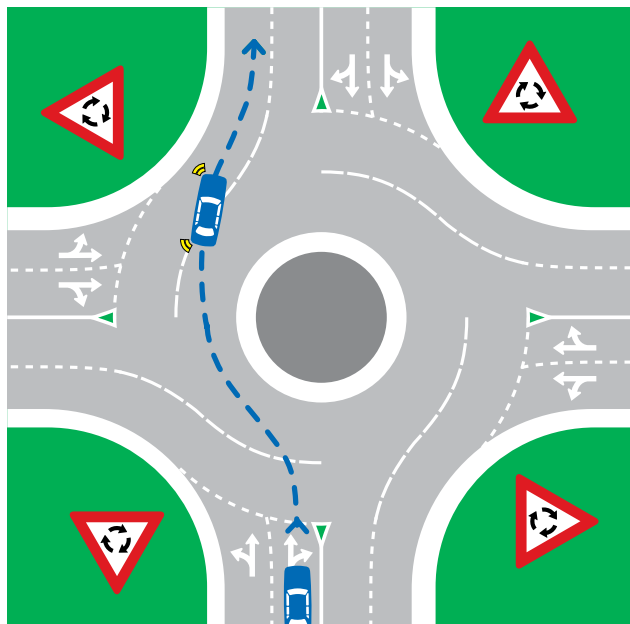

گردش به راست یا انجام دور کامل (U-turn) در یک میدان.

عوض کردن لاین

موقع نزدیک شدن به یک میدان، از قبل برنامه ریزی کنید تا زمانی که در میدان هستید از عوض کردن لاین خودداری کنید.

اگر نیاز به عوض کردن لاین دارید، باید راهنما بزنید و به هر وسیله نقلیه‌ای در لاینی که به آن وارد می‌شوید، راه بدهید.

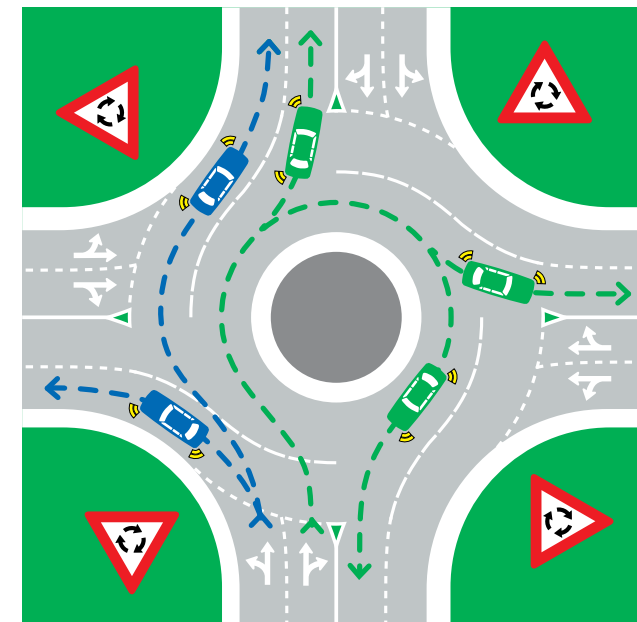
عوض کردن لاین در یک میدان چند لاینی

شما فقط می‌توانید لاین‌ها را در جایی عوض کنید که یک لاین سفید منقطع وجود دارد. اگر لاین ممتد باشد، نباید لاین عوض کنید.

خارج شدن

موقع خروج از یک میدان، اگر ممکن است، شما باید راهنمای چپ را بزنید. به محض اینکه از میدان خارج می شوید، باید راهنما زدن را متوقف کنید.

وقتی که در یک میدان تک لاینی کوچک بطور مستقیم حرکت می کنید، ممکن است عملی نباشد که در موقع خروج راهنمای چپ بزنید.

استفاده از یک میدان چند لاینی با فلش های مشخص شده در جاده.

عابرین پیاده و میدان ها

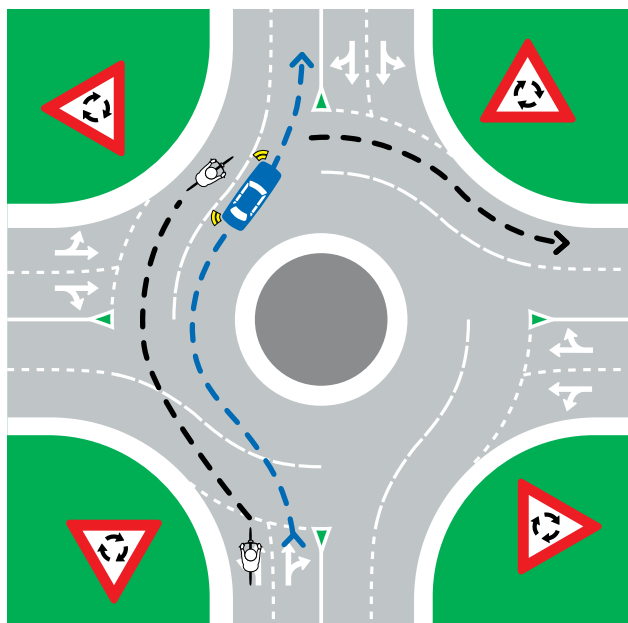
موقع گردش به چپ یا راست در یک میدان، شما مجبور نیستید به عابران پیاده راه بدهید، مگر اینکه خط عابر پیاده وجود داشته باشد. با این حال، همیشه باید مراقب باشید که از برخورد با عابر پیاده جلوگیری کنید.

دوچرخه ها و میدان ها

در یک میدان مراقب دوچرخه ها باشید. آنها حق دارند از یک لاین کامل استفاده کنند.

دوچرخه سواران باید مقرراتی مشابه با سایر رانندگان در میدان ها را رعایت کنند. با این حال، در یک میدان چند لاینی، آنها می توانند از لاین چپ برای گردش به راست استفاده کنند. موقع پیچیدن، باید به وسایل نقلیه ای که از میدان خارج می شوند راه بدهند.

مراقب دوچرخه هایی باشید که در لاین سمت چپ توقف کرده اند و به وسایل نقلیه ای که از میدان خارج می شوند، راه می دهند.

دوچرخه ای که در میدان از لاین چپ به راست می پیچد.

تقاطع‌ها

حدود نیمی از تصادفات در جاده های NSW در تقاطع‌ها اتفاق می افتد. شما باید با سرعتی به یک تقاطع نزدیک شوید که به شما امکان دهد توقف کنید و به وسایل نقلیه ای که در تقاطع هستند یا به آن نزدیک می شوند، راه بدهید.

مراقب موتورسواران باشید. بیش از نیمی از تصادفات موتورسیکلت با سایر وسایل نقلیه در تقاطع‌ها اتفاق می افتد.

مقررات مختلف ترافیک را کنترل می کنند و مشخص می کنند چه کسی در تقاطع‌ها حق تقدم دارد. مقررات به این بستگی دارد که آیا تقاطع دارای موارد زیر است یا خیر:

- تابلوهای "توقف"
- تابلوهای "حق تقدم"
- بدون تابلو یا لاین
- چراغ‌های راهنمایی
- یک میدان.

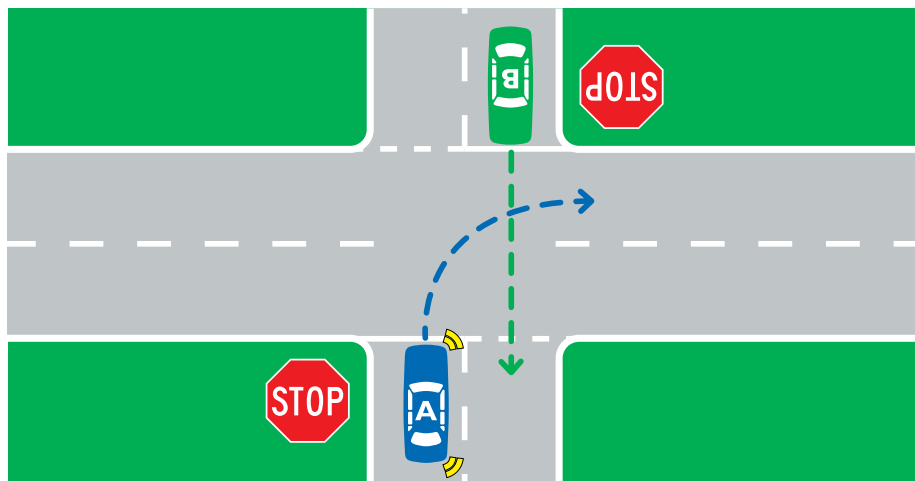
اگر پلیس یا یک کنترلر ترافیک را در یک تقاطع دیدید، باید علائم و دستورالعمل‌های آنها را دنبال کنید.

تابلو و لاین توقف در تقاطع‌ها

وقتی در پشت تابلوی "توقف" یا لاین "توقف" توقف می کنید، باید به وسایل نقلیه ای راه بدهید که در حال رانندگی در تقاطع، ورود یا نزدیک شدن به آن هستند به جز در موارد زیر:

- یک وسیله نقلیه که از روبه‌رو می آید و در تابلو یا لاین "توقف" قرار دارد و به راست می‌پیچد
- یک وسیله نقلیه که از روبه‌رو می آید و در تابلو یا لاین "حق تقدم" قرار دارد و به راست می‌پیچد
- یک وسیله نقلیه که با استفاده از لاین گردش به چپ می‌پیچد
- وسیله نقلیه ای که دور کامل (U-turn) انجام می دهد.

موقعی که در تابلو یا لاین "توقف" به چپ یا راست می‌پیچید، باید به عابران پیاده راه بدهید اگر آنها نیز از جاده‌ای که به آن وارد می شوید، عبور می‌کنند.

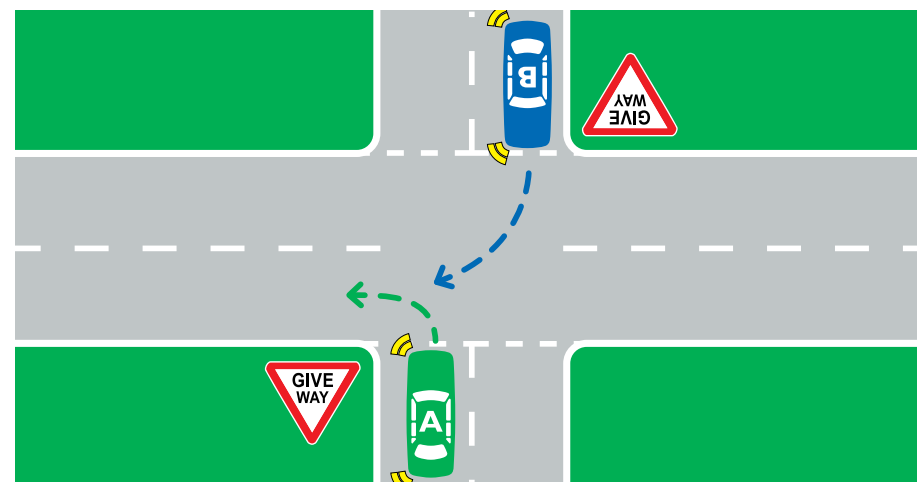
دو ماشین در دو طرف یک تقاطع در پشت تابلوی "توقف" قرار دارند. ماشینی که به راست می‌پیچد (ماشین A) باید به ماشینی که مستقیم می‌رود (ماشین B) راه بدهد.

تابلو و لاین حق تقدم در تقاطع ها

وقتی در پشت تابلوی "حق تقدم" یا لاین "حق تقدم" هستید، باید به وسایل نقلیه ای راه بدهید که در حال رانندگی در تقاطع، ورود یا نزدیک شدن به آن هستند به جز در موارد زیر:

- یک وسیله نقلیه که از روبرو می آید و در تابلو یا لاین "حق تقدم" قرار دارد و به راست می پیچد
- یک وسیله نقلیه که از روبرو می آید و در تابلو یا لاین "توقف" قرار دارد و به راست می پیچد
- یک وسیله نقلیه که با استفاده از لاین گردش به چپ می پیچد
- وسیله نقلیه ای که دور کامل (U-turn) انجام می دهد.

موقعی که شما در تابلو یا لاین "توقف" به چپ یا راست می پیچید، باید به عابران پیاده راه بدهید اگر آنها نیز از جاده ای که به آن وارد می شوید، عبور می کنند.

دو ماشین در دو طرف یک تقاطع در پشت تابلوی "حق تقدم" قرار دارند. ماشینی که به راست می پیچد (ماشین A) باید به ماشینی که به چپ می پیچد (ماشین B) راه بدهد.

مقررات حق تقدم در تقاطع های بدون تابلو

بعضی از تقاطع ها تابلو، چراغ راهنمایی و میدان ندارند. در این تقاطع ها، وقتی به مسیر وسیله نقلیه دیگری می پیچید، باید به آن وسیله نقلیه راه بدهید.

همچنین شما باید به عابران پیاده در صورتیکه از جاده ای که به آن می پیچید عبور می کنند، راه بدهید.

اگر راننده دیگری به شما راه نمی دهد، او یا خودتان را مجبور به قرار گرفتن در موقعیت خطرناک نکنید.

پیچیدن به راست در یک تقاطع

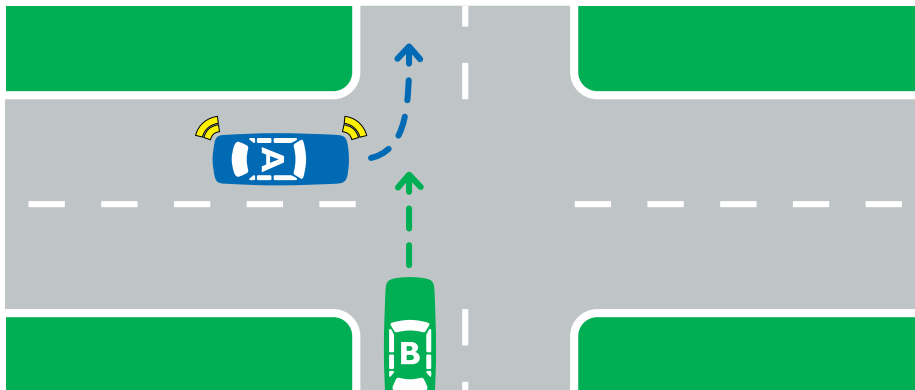
وقتی که شما در یک تقاطع بدون تابلو به راست می پیچید، باید به وسایل نقلیه زیر راه بدهید:

- وسیله نقلیه ای که از سمت راست نزدیک می شود
- وسیله نقلیه ای که از روبرو می آید و مستقیم می رود
- وسیله نقلیه ای که از روبرو می آید و به سمت چپ می پیچد
- عابران پیاده در حال عبور از جاده ای که شما به آن می پیچید.

وقتی شما و وسیله نقلیه دیگری در یک تقاطع به سمت راست می پیچید، هر دو وسیله نقلیه می توانند همزمان بپیچند و از جلوی یکدیگر عبور کنند.

پیچیدن به چپ در یک تقاطع

وقتی در یک تقاطع بدون تابلو به چپ می‌پیچید، باید به وسایل نقلیه سمت راست تان راه بدهید. همچنین باید به عابران پیاده در صورتیکه از جاده ای که به آن می‌پیچید، عبور می‌کنند، راه بدهید. همچنین برای مقررات مربوط به گردش به چپ در یک تقاطع با لاین فرعی، به "لاین فرعی" مراجعه کنید.

یک ماشین (ماشین A) در یک تقاطع به چپ می‌پیچد و ماشین دیگر (ماشین B) مستقیماً از سمت راست در تقاطع حرکت می‌کند. ماشین A باید به ماشین B راه بدهد.

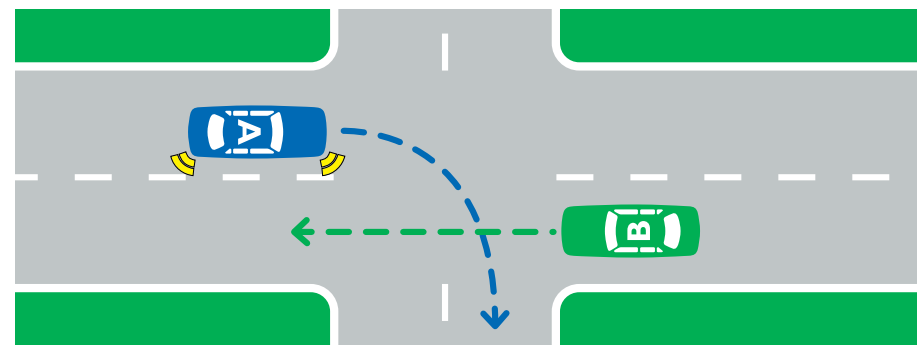
تقاطع های سه راهی (T-intersections)

اگر در جاده‌ای رانندگی می‌کنید که به یک تقاطع سه راهی (T) ختم می‌شود، باید به تمام وسایل نقلیه ای که در جاده ادامه دار (مستقیم) حرکت می‌کنند، راه بدهید، مگر اینکه تابلو خلاف آن را نشان دهد.

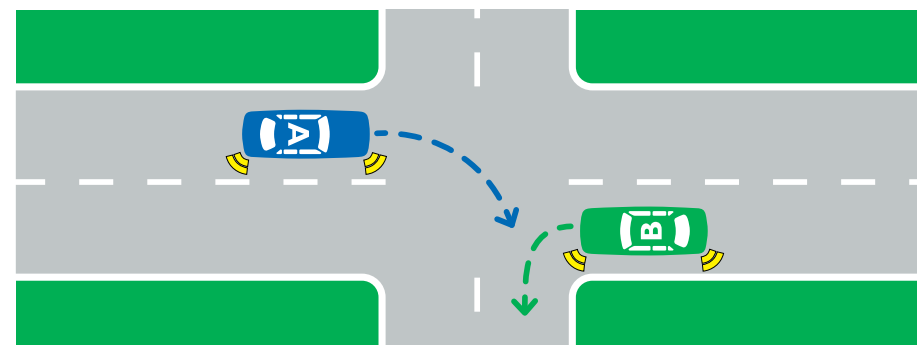
اگر شما از جاده ادامه دار به راست می‌پیچید، باید به وسایل نقلیه ای که از مقابل می‌آیند و در جاده ادامه دار مستقیم می‌روند یا به وسایل نقلیه ای که در تقاطع به چپ می‌پیچند، راه بدهید. این قانون همچنین برای آن گونه از تقاطع‌های T صدق می‌کند که در آنها جاده ادامه دار به جای مستقیم رفتن دور یک گوشه (corner) ادامه می‌یابد.

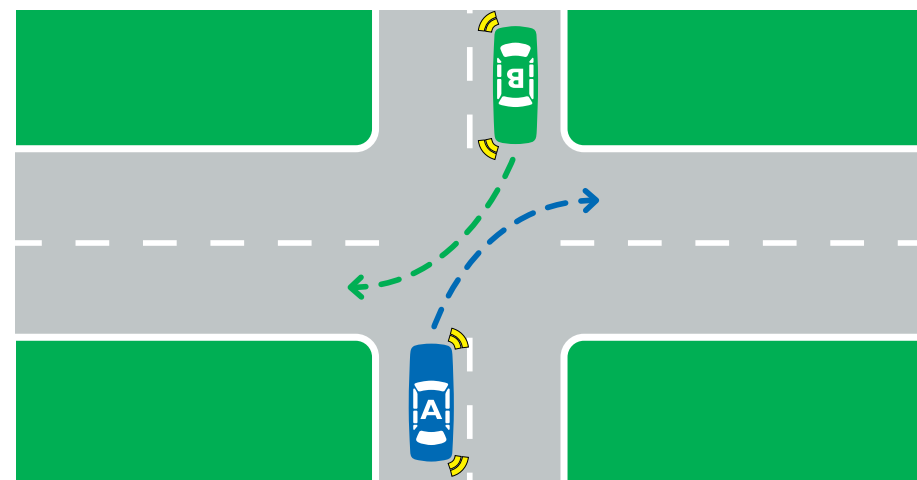
شما به یک تقاطع T نزدیک می‌شوید.

دو ماشین در جهت مخالف در حال حرکت هستند. ماشینی که به راست می‌پیچد (ماشین A) باید به ماشینی که مستقیم می‌رود (ماشین B) راه بدهد.

دو ماشین در جهت مخالف در حال حرکت هستند. ماشینی که به راست می‌پیچد (ماشین A) باید به ماشینی که به چپ می‌پیچد (ماشین B) راه بدهد.

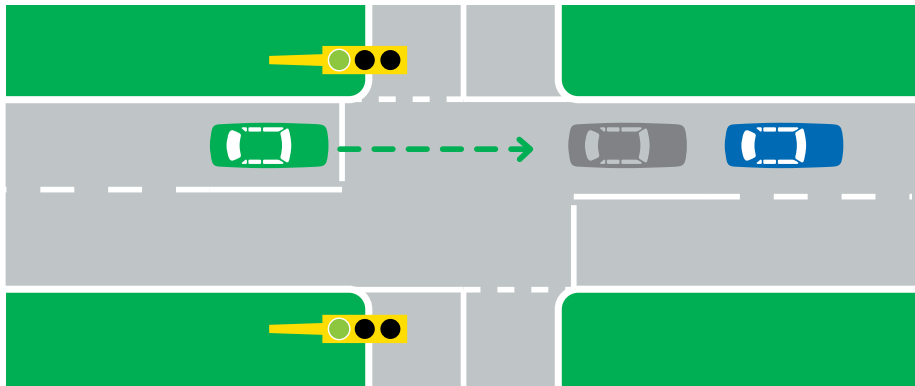

وقتی دو ماشین در دو طرف یک تقاطع قرار دارند و هر دو به راست می‌پیچند، ماشین A و ماشین B می‌توانند در حین پیچیدن از جلوی یکدیگر عبور کنند...

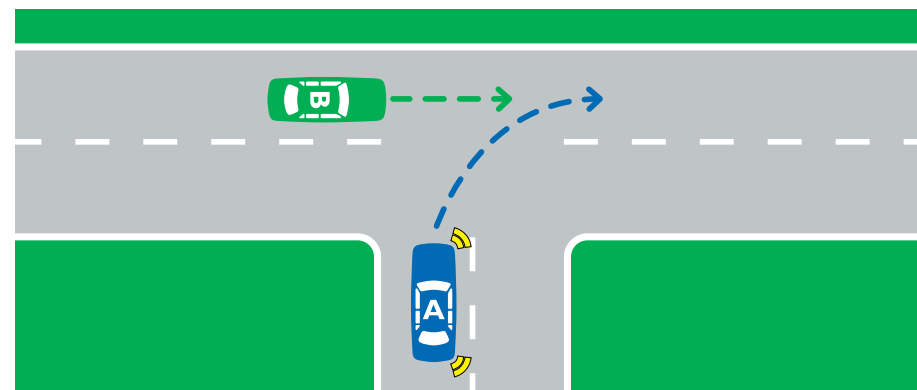
باز نگه داشتن تقاطع ها

شما نباید وارد یک تقاطع شوید مگر اینکه در لاین شما در طرف دیگر تقاطع، فضایی برای وسیله نقلیه تان وجود داشته باشد. این شامل تمام تقاطع ها و گذرگاه ها، از جمله تقاطع های دارای چراغ های راهنمایی، گذرگاه های راه آهن (railway level crossings) و گذرگاه های عابر پیاده می شود.

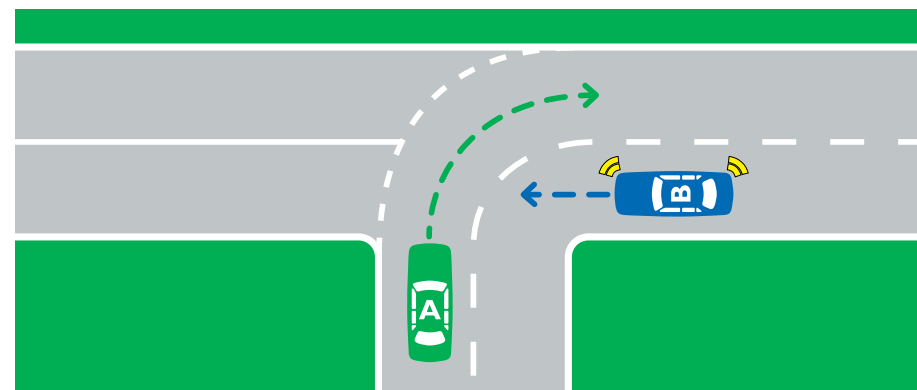
بعضی از تقاطع ها و جاده ها دارای تابلوهای "توقف نکنید" ("Keep clear") در جاده هستند. شما نباید در یک محدوده "توقف نکنید" متوقف شوید.

تقاطع را همیشه باز نگه دارید.

ماشینی که از جاده ای که به تقاطع T ختم می شود، به سمت راست می پیچد (ماشین A) باید به ماشینی که در جاده ادامه دار مستقیم می رود (ماشین B) راه بدهد.

در یک تقاطع T که در آن جاده ادامه دار دور یک گوشه ادامه دارد، ماشینی که از جاده ادامه دار خارج می شود (ماشین A) باید به ماشینی که در جاده ادامه دار از مقابل می آید (ماشین B) راه بدهد.

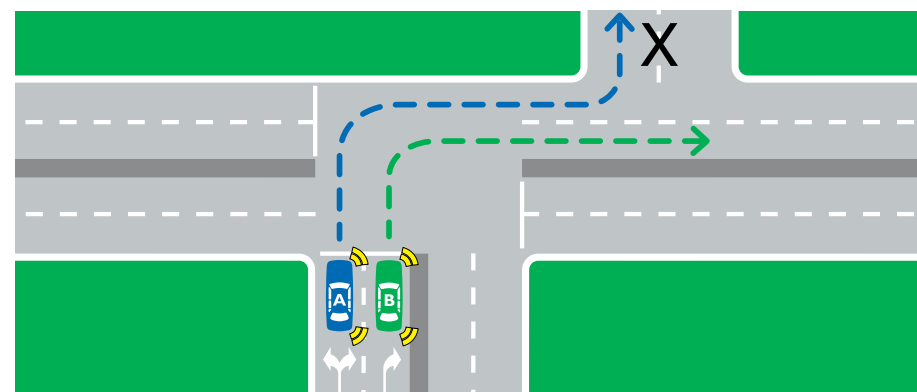
پیچیدن به چپ و راست

قبل از پیچیدن، شما باید همیشه وسایل نقلیه دیگر را در سمت چپ و راست تان بررسی کنید. همیشه باید به عابران پیاده در صورتیکه از جاده ای که به آن می پیچید عبور می کنند، راه بدهید. علائمی که نشان می دهد شما کجا باید یا نباید بپیچید یا وارد شوید، علائم نظارتی هستند و باید طبق قانون از آنها پیروی کنید.

برای مقررات مربوط به راه دادن در موقع گردش در تقاطع ها، به "تقاطع ها" مراجعه کنید. همچنین برای مقررات مربوط به گردش در چراغ های راهنمایی، به "چراغ های راهنمایی" مراجعه کنید.

موقع پیچیدن از قبل برنامه ریزی کنید

پیچیدن تان را زودتر برنامه ریزی کنید تا در لاین یا قسمت صحیح جاده باشید و زمان کافی برای راهنما زدن داشته باشید.

موقعی که یک ماشین (ماشین A) در حال پیچیدن به راست است و بعد می خواهد بلافاصله به چپ (به جاده ای که تابلو X دارد) بپیچد، باید از لاین چپ به راست بپیچد.

در صورت لزوم، موقع گردش به چپ یا راست، شما می توانید تا 100 متر روی خطوط حاشیه، در طول آنها یا خارج از آنها رانندگی کنید.

موقع پیچیدن، شما باید خطوط لاین را دنبال کنید. اگر خطی وجود ندارد، وقتی که می پیچید، باید در همان لاین بمانید.

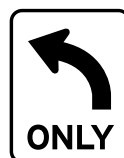
پیچیدن به چپ

موقع پیچیدن به چپ، شما باید:

- راهنمای چپ را بزنید
- نزدیک سمت چپ جاده حرکت کنید
- در سمت چپ جاده ای که به آن می پیچید، بمانید
- از یک لاین فرعی در صورت وجود، استفاده کنید.

موقع رانندگی در یک جاده چند لاینی، شما باید از لاین چپ یا از لاینی که فلش آن به سمت چپ است، به چپ بپیچید.

موقعی که تابلوی "گردش به چپ ممنوع" ("No left turn") را می بینید، نباید به چپ بپیچید.

وقتی در لاین چپ رانندگی می کنید و یک تابلوی "لاین چپ باید به چپ بپیچد" ("Left lane must turn left") را می بینید، باید به چپ بپیچید.

تابلوی "فقط چپ" ("Left only") به این معنی است که باید به چپ بپیچید.

پیچیدن به راست

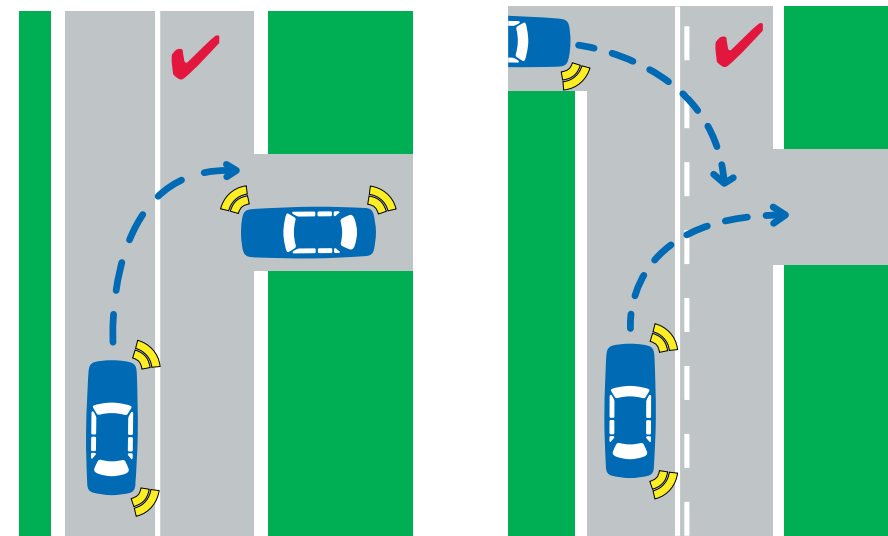
موقع پیچیدن به راست، شما باید:

- راهنمای راست بزنید
- برای پیچیدن از هر خط کشی جاده مانند خطوط لاین و فلش های رنگ شده پیروی کنید
- تا حد امکان به خط جداکننده (dividing line) در جاده ای که از آن می پیچید، نزدیک شوید
- وقتی از جاده ای به جاده دیگر می پیچید، در همان لاین بمانید.

موقع رانندگی در یک جاده چند لاینی، شما باید از لاین سمت راست یا از لاینی که فلش آن به سمت راست است، به راست پیچید.

شما می‌توانید از هر نوع خط جداکننده به راست بپیچید تا به یک جاده، یا یک محدوده مرتبط با جاده، مانند ورودی خودروی ساختمان (driveway) یا پارکینگ وارد یا خارج شوید.

شما قبل از اینکه به راست بپیچید، باید جهت چرخ‌های جلو و ماشین تان به جلو باشد تا جلوی ترافیک ماشین‌های مقابل را نگیرید.

موقع ورود یا خروج از جاده، شما می‌توانید از یک خط جداکننده تکی یا دوتایی عبور کنید.

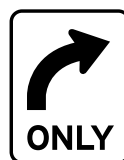
موقعی که شما تابلوی "گردش به راست ممنوع" ("No right turn") را می‌بینید، نباید به راست بپیچید یا یک دور کامل (U-turn) بزنید.

وقتی در لاین راست رانندگی می‌کنید و تابلوی "لاین راست باید به راست پیچد" ("Right lane must turn right") را می‌بینید، باید به راست پیچید.

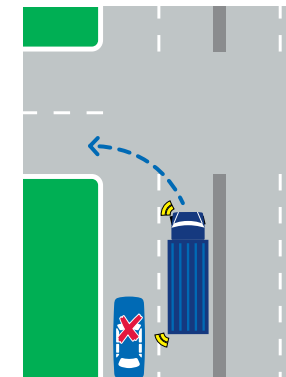

تابلوی "فقط راست" ("Right only") به این معنی است که شما باید به راست پیچید.

وسایل نقلیه طویل (long) و خیلی بزرگ (oversize)

بعضی از وسایل نقلیه بزرگ یا طویل دارای علامت "از وسیله نقلیه در حال گردش سبقت نگیرید" (Do not overtake turning vehicle) هستند. این وسایل نقلیه ممکن است موقع گردش به راست یا چپ، از بیش از یک لاین استفاده کنند.

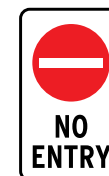
در پشت وسایل نقلیه سنگینی که در حال پیچیدن هستند، بمانید.

موقع پیچیدن، وسیله نقلیه تان را در لاین یک وسیله نقلیه بزرگ و سنگین قرار ندهید - ممکن است له شوید. ایمن‌ترین کار این است که در پشت آن قرار گرفته منتظر بمانید تا آن وسیله نقلیه کاملاً بپیچد.

همچنین برای مقررات مربوط به سبقت گرفتن از وسایل نقلیه طویل که علامت "از وسیله نقلیه در حال گردش سبقت نگیرید" دارند به "سبقت" مراجعه کنید.

ورود ممنوع

وقتی در جاده ای تابلوی "ورود ممنوع" (No entry) را می بینید، نباید به آن جاده بپیچید یا وارد شوید.

شما نباید فراتر از این تابلو بروید.

تابلوی "دوچرخه ممنوع" (No bicycles) به این معنی است که دوچرخه سواران نباید فراتر از این تابلو رکاب بزنند.

دوچرخه ها و گردش قلاب شکل (hook turns)

دوچرخه ها می توانند از گردش قلاب شکل برای گردش به راست استفاده کنند. این بدان معناست که آنها از لاین چپ برای گردش به راست استفاده می کنند.

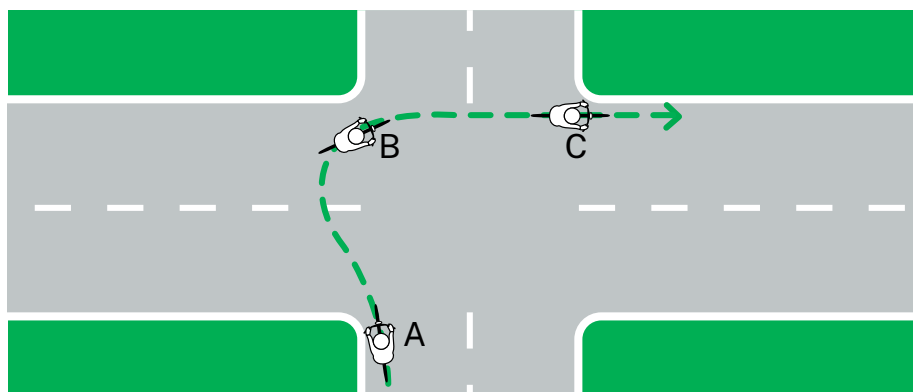

موقع انجام گردش قلاب شکل، دوچرخه سوار باید:

- از منتهی الیه سمت چپ به تقاطع نزدیک شود
- در حین ورود به تقاطع در منتهی الیه سمت چپ حرکت کند
- از گذرگاه های عابر پیاده خط کشی شده فاصله بگیرد
- به وسایل نقلیه ای که از سمت راست وی نزدیک می شوند، راه بدهد
- اگر چراغ راهنمایی وجود دارد، در سمت چپ بماند و صبر کند تا چراغ سبز شود.

به عنوان یک راننده، باید مراقب باشید که از برخورد با دوچرخه هایی که در تقاطع ها می پیچند، خودداری کنید.

دوچرخه سواران باید موقع گردش به راست با دست علامت بدهند. با این حال، آنها مجبور نیستند موقع پیچیدن قلاب شکل برای گردش به راست، با دست علامت بدهند.

دوچرخه سوار در انتهای سمت چپ جاده منتظر می ماند. (A)

دوچرخه سوار وقتی می پیچد در انتهای سمت چپ جاده می ماند. (B)

دوچرخه سوار وقتی که امن باشد، می پیچد. (C)

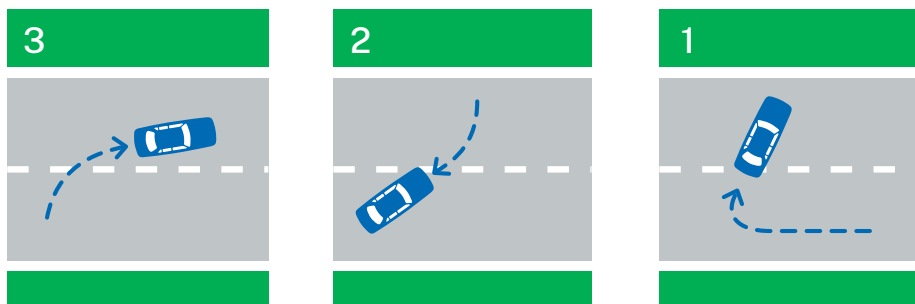
موقع انجام دادن یک دور کامل، شما باید:

- دید واضحی از ترافیک در حال نزدیک شدن داشته باشید
- دور زدن تان را از نزدیکترین لاین خط کشی شده به مرکز جاده شروع کنید
- در صورتی که خط کشی وجود ندارد، دورتان را به سمت چپ مرکز جاده شروع کنید
- بدون سد کردن راه ماشین های دیگر دور بزنید
- به وسایل نقلیه و عابرین پیاده راه بدهید
- قبل از شروع به پیچیدن، راهنما بزنید.

دور سه فرمانه

شما می توانید یک دور سه فرمانه را زمانی انجام دهید که جاده به اندازه کافی عریض نباشد که بتوان یک دور کامل انجام داد. این دور سه فرمانه نامیده می شود چون معمولاً باید حداقل سه گردش انجام دهید تا در جهت مخالف قرار بگیرید.

دور سه فرمانه معمولاً بیشتر از دور کامل طول می کشد. موقعی که در ترافیک شدید یا در یک جاده شلوغ هستید، امن تر است که برای دور زدن دور ساختمان ها برانید یا از یک میدان برای اینکار استفاده کنید.

یک دور سه فرمانه معمولاً حداقل شامل سه دور زدن است.

دور کامل (U-turns) و دور سه فرمانه (three-point turns)

شما باید موقع انجام دور کامل یا سه فرمانه بیشتر مراقب باشید.

قبل از اینکه بپیچید، راهنما بزنید، آینه ها و نقاط کورتان را بررسی کنید تا مطمئن شوید که هیچ ترافیکی از هیچ جهتی نزدیک نمی شود.

پس از اینکه می پیچید، دوباره آینه ها و نقاط کورتان را بررسی کنید، راهنما بزنید و فقط زمانی که جاده باز و ایمن است، وارد جاده شوید.

دور کامل

شما نباید در جاهای زیر دور کامل انجام دهید:

- در تقاطع های بدون چراغ راهنمایی که تابلوی "دور زدن ممنوع" ("No U-turn") وجود دارد
- در تقاطع های دارای چراغ راهنمایی، مگر اینکه تابلوی "دور زدن مجاز است" ("U-turn permitted") وجود داشته باشد
- از یک خط جدا کننده ممتد تکی یا خط جدا کننده ممتد دوتایی
- از روی خطوط جدا کننده دوتایی با خط ممتد نزدیکتر به شما
- در بزرگراهها و آزادراه ها.

تابلوی "دور زدن ممنوع" ("No U-turn") یک تابلوی نظارتی است و باید طبق قانون رعایت شود.

شما می توانید در چراغ های راهنمایی که این علامت نشان داده می شود دور کامل بزنید.

شما نباید دور کامل بزنید.

راهنما زدن

راهنما زدن (که سیگنال زدن نیز نامیده می شود) زمانی است که از راهنمای خودتان برای هشدار دادن به سایر رانندگان در مورد اینکه قصد دارید به چپ یا راست حرکت کنید، استفاده می کنید، به عنوان مثال، در موقع پیچیدن، سبقت گرفتن یا تعویض لاین ها.

دور ها، تعویض لاین ها و حرکت های تان را زودتر برنامه ریزی کنید تا در لاین درست باشید و زمان کافی برای راهنما زدن داشته باشید. همیشه با نگاه کردن به آینه ها و بررسی نقاط کورتان، وسایل نقلیه دیگر را چک کنید.

چه زمانی راهنما بزنید

شما باید قبل از موارد زیر راهنما بزنید:

- به راست یا چپ می پیچید
- به راست یا چپ حرکت می کنید
- یک دور کامل یا سه فرمانه انجام می دهید
- لاین عوض می کنید، از جمله موقع سبقت گرفتن
- به لاین دیگری ملحق می شوید
- برای توقف یا پارک کردن، کنار می کشید
- از کنار جاده وارد جاده می شوید
- در یک میدان به راست یا چپ می پیچید
- در یک تقاطع T که در آن جاده دار به سمت راست یا چپ متمایل می شود، مستقیم به جلو می روید
- در صورت عملی بودن، یک میدان را ترک می کنید.

مطمئن شوید که راهنمای شما پس از هر گردش یا تعویض لاین خاموش شده است.

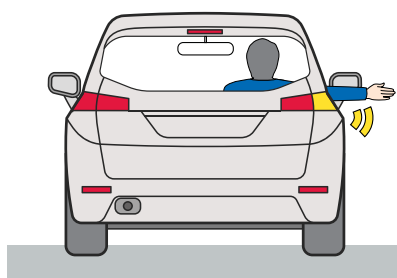
قبل از ورود به جاده از کنار جاده یا یک پارکینگ، باید حداقل 5 ثانیه راهنما بزنید.

علامت های دستی

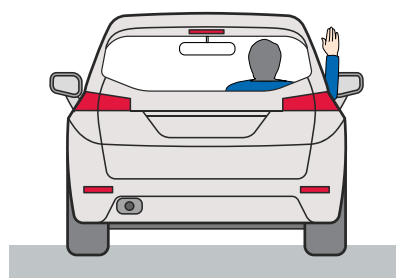
اگر وسیله نقلیه شما مجهز به راهنما باشد، راهنما باید کار کند و به وضوح قابل مشاهده باشد. اگر کار نمی کند، ممکن است یک برگه نقص فنی (Defect Notice) (از پلیس) دریافت کنید.

اگر راهنماهای شما کار نمی کنند یا به وضوح قابل مشاهده نیستند یا وسیله نقلیه شما مجهز به آنها نیست، موقع گردش به راست یا توقف باید با دست علامت بدهید.

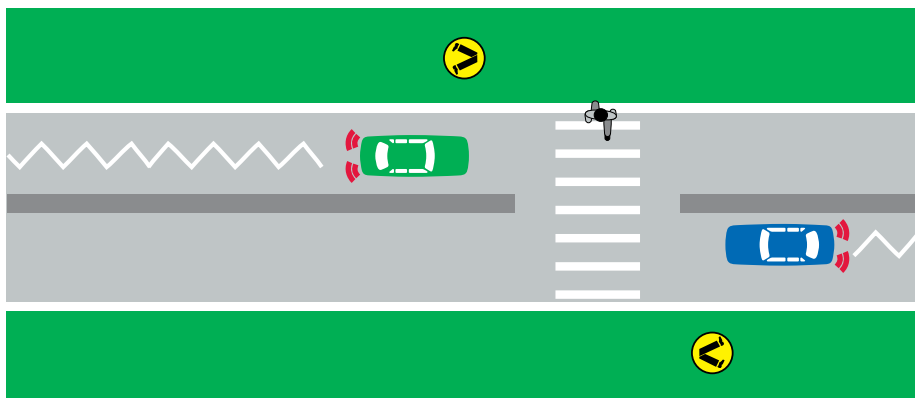
دوچرخه سواران باید موقع گردش به راست با دست علامت بدهند.

بازوی تان را به سمت راست دراز کنید تا علامت بدهید که شما به راست می پیچید.

بازوی تان را به سمت راست دراز کنید و از آرنج خم کنید تا علامت بدهید که شما در حال توقف هستید.

گذرگاه عابر پیاده با خطوط زیگزاگ.

در گذرگاه عابر پیاده:

- باید به عابرین پیاده راه بدهید
- نباید از وسیله نقلیه ای که برای دادن راه به عابران پیاده، در حال توقف کردن است یا توقف کرده است، سبقت بگیرید
- اگر جاده در جلو مسدود است، نباید روی گذرگاه رانندگی کنید.

اگر در نزدیکی گذرگاه تابلوی "توقف" وجود دارد، باید قبل از آن تابلو توقف کنید، حتی اگر به تازگی در گذرگاه توقف کرده باشید.

گذرگاه های پلیکان

گذرگاه پلیکان یک گذرگاه عابر پیاده با چراغ راهنمایی است. عابران پیاده وقتی می خواهند عبور کنند، دکمه مربوطه را فشار می دهند.

بیشتر گذرگاه های پلیکان دارای چراغ ها و علائم عابر پیاده مشابه با چراغ های راهنمایی معمولی هستند. شما باید پشت چراغ قرمز توقف کنید و به عابران پیاده ای که از جاده عبور می کنند، راه بدهید.

بعضی از گذرگاه های پلیکان دارای رنگ های متفاوتی برای چراغ های راهنمایی هستند. پس از چراغ قرمز، یک چراغ زرد (کهربایی) برای وسایل نقلیه و یک سیگنال قرمز عابر پیاده برای عابران پیاده چشمک می زند.

موقعی که چراغ زرد شروع به چشمک زدن می کند، اگر عابرین پیاده ای نباشند، شما می توانید از گذرگاه عبور کنید.

گذرگاه های (خطوط) عابر پیاده

شما باید به عابران پیاده ای که از گذرگاه عابر پیاده عبور می کنند، راه بدهید.

گذرگاه های عابر پیاده با علائم و خطوط روی جاده مشخص می شوند. گذرگاه های عابر پیاده انواع مختلفی دارند که هر کدام مقررات متفاوتی برای رانندگان دارد.

موقع نزدیک شدن به گذرگاه عابر پیاده، باید با سرعتی رانندگی کنید که به شما امکان دهد سرعت تان را کم کنید و قبل از گذرگاه توقف کنید.

اگر کودکان یا افراد مسن در حال عبور هستند، ممکن است لازم باشد به آنها زمان بیشتری برای عبور بدهید.

همیشه سرعت تان را کم کنید و برای دادن راه به عابران پیاده آماده شوید.

خطوط و علائم گذرگاه عابر پیاده

گذرگاه های عابر پیاده معمولاً با نوارهای موازی سفید در روی جاده علامت گذاری می شوند. آنها همچنین ممکن است یک علامت زرد داشته باشند که شکل دو پا را نشان می دهد.

گذرگاه های عابر پیاده را خطوط راهی شکل (zebra crossings) هم می گویند.

گذرگاه عابر پیاده.

بعضی از گذرگاه های عابر پیاده دارای علائمی هستند که به شما هشدار می دهند که به یک گذرگاه نزدیک می شوید.

خطوط زیگزاگ بعضی مواقع در روی جاده منتهی به گذرگاه های عابر پیاده می شوند. این خطوط وضوح دید را افزایش داده و به شما هشدار می دهند که به یک گذرگاه نزدیک می شوید.

گذرگاه عابر پیاده در پیش رو.

گذرگاه های کودکان

گذرگاه های کودکان گذرگاه های پاره وقت هستند. آنها معمولاً در ساعات محدوده مدرسه و در زمان‌ها و مکان‌های تایید شده دیگر کار می‌کنند.

موقعی که یک گذرگاه کودکان در حال فعالیت است، با پرچم های قرمز- نارنجی در دو طرف مشخص می شود. وقتی پرچم ها را می بینید، باید سرعت تان را کم کنید و قبل از نوار های سفید یا خط "توقف" توقف کنید و به عابران پیاده راه بدهید. شما باید در توقف کامل بمانید تا زمانی که همه عابران پیاده از گذرگاه خارج شوند.

وقتی که پرچم ها نمایش داده نمی شوند، این مکان به عنوان گذرگاه کودکان عمل نمی کند.

بعضی از گذرگاه های کودکان با گذرگاه عابر پیاده ترکیب می شوند. موقعی که پرچم ها نمایش داده می شوند، مقررات عبور کودکان اعمال می شود. موقعی که پرچم ها برداشته می شوند، مقررات عبور عابران پیاده اعمال می شود.

پرچم در گذرگاه کودکان.

ماموران گذرگاه های مدرسه

بعضی از گذرگاه های کودکان توسط ماموران گذرگاه مدرسه کنترل می شوند. موقعی که ماموری را می بینید که تابلوی "توقف - عبور کودکان" ("Stop - children crossing") را در دست دارد، باید سرعت تان را کم کنید و متوقف شوید.

شما باید در توقف کامل بمانید تا زمانی که:

- همه عابران پیاده گذرگاه را ترک کنند، و
- مامور گذرگاه مدرسه، دیگر تابلو را نشان نمی دهد.

محدوده های با عابران پیاده زیاد

بعضی از محدوده ها، عابران پیاده بیشتری نسبت به سایر محدوده ها دارند، مانند میدان های خرید و نزدیکی مدارس، پارک ها یا استخرهای شنا.

کودکان ممکن است در پیش رو در حال عبور باشند.

این محدوده ها ممکن است محدودیت سرعت پائین تر و علائمی داشته باشند که به شما هشدار می دهند که مراقب عابران پیاده باشید.

وقتی این علائم را می بینید، باید خودتان را برای کاهش سرعت آماده کنید.

پناهگاه های عابر پیاده (Pedestrian refuges)

پناهگاه عابر پیاده محدوده ای در وسط جاده است. این محدوده به عابرین پیاده اجازه می دهد تا در دو مرحله از جاده عبور کنند.

پناهگاه های عابر پیاده دارای علائمی هستند که به شما هشدار می دهند سرعت تان را کم کنید و مراقب عابران پیاده باشید.

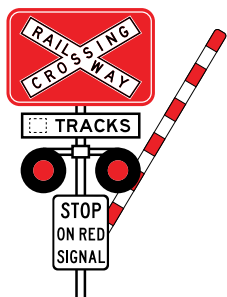

عابران پیاده ممکن است در پیش رو عبور کنند.

توقف در گذرگاه های راه آهن

شما باید در گذرگاه راه آهن زمانی توقف کنید، که:

- یک تابلوی "توقف" وجود دارد
- دروازه بسته است یا دروازه مانع (boom gate) پایین است
- چراغ های قرمز چشمک می زنند
- یک کارمند راه آهن به شما علامت می دهد که توقف کنید.

اگر دروازه مانع بسته است یا در حال باز یا بسته شدن است، توقف کنید.

اگر چراغ های قرمز چشمک می زنند، توقف کنید.

تابلوی گذرگاه راه آهن با تابلوی توقف.

در گذرگاه راه آهن راه بدهید، آماده توقف باشید.

وقتی در یک گذرگاه راه آهن تابلوی "حق تقدم" وجود دارد، باید سرعت تان را کم کنید، به هر دو طرف نگاه کنید و اگر قطاری می آید، توقف کنید.

تا زمانی که سیگنال ها چشمک نزنند و دروازه ها یا دروازه های مانع دار کاملاً باز نشده اند، نباید از روی گذرگاه راه آهن عبور کنید. اگر قبل از تابلوی "توقف" یا "حق تقدم" در گذرگاه توقف کرده اید، تا زمانی که امن نیست از آن عبور نکنید.

گذرگاه های (ریل) راه آهن (Railway level crossings)

عبور از گذرگاه ریل راه آهن می تواند خطرناک باشد. قطارها سریع و سنگین هستند و نمی توانند به سرعت توقف کنند.

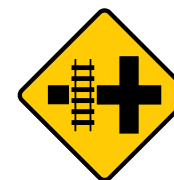
موقع نزدیک شدن به یک گذرگاه راه آهن، همیشه سرعت تان را کم کنید و به قطارها نگاه کنید و گوش دهید. در حالی که قطار در حال نزدیک شدن است یا اگر جاده در آن طرف گذرگاه مسدود است، نباید به داخل گذرگاه راه آهن برانید.

تابلوی گذرگاه راه آهن

علائم هشدار دهنده گذرگاه راه آهن

بیشتر گذرگاه های راه آهن دارای علائمی هستند که به شما هشدار می دهند که به یک گذرگاه نزدیک می شوید.

گذرگاه راه آهن در پیش رو در جاده کناری.

گذرگاه راه آهن در پیش رو.

گذرگاه راه آهن با چراغ های چشمک زن در پیش رو.

نحوه توقف در گذرگاه راه آهن

شما نباید یک گذرگاه راه آهن را مسدود کنید. باید طول وسیله نقلیه تان را بدانید و هرگز عبور نکنید مگر اینکه وسیله نقلیه شما بتواند بطور کامل از آن عبور کند.

پارک کردن در نزدیک گذرگاه های راه آهن

شما نباید در یک گذرگاه راه آهن یا در فاصله 20 متری از دو طرف یک گذرگاه توقف یا پارک کنید.

گذرگاه های راه آهن بدون سیگنال

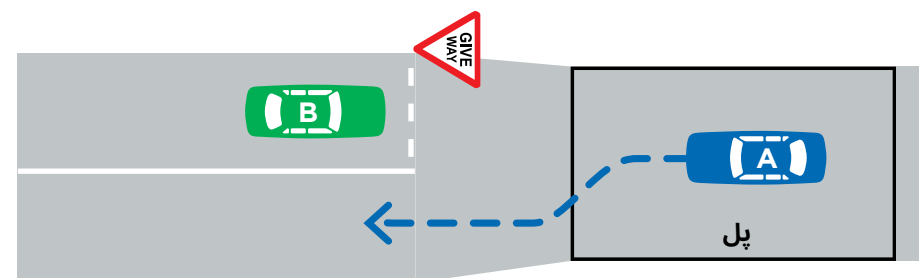
در جایی که هیچ دروازه، مانع دروازه یا چراغ چشمک زن در یک گذرگاه وجود ندارد، به ویژه در مناطق روستایی، بیشتر مراقب باشید.

موقعی که یک تابلوی هشدار را می بینید، سرعت تان را کم کنید و به صدای قطارها در هر دو جهت گوش دهید.

اگر برای یک قطار توقف می کنید، همیشه قبل از اینکه عبور کنید توجه کنید که قطار دیگری در حال نزدیک شدن نباشد.

پل ها و جاده های باریک

وقتی به یک پل یا جاده باریک دارای تابلوی "حق تقدم" نزدیک می شوید، باید سرعت تان را کم کنید و برای توقف آماده شوید. شما باید به وسایل نقلیه ای که از جهت مخالف نزدیک می شوند، راه بدهید.

ماشین B باید به ماشین A در روی یک پل راه بدهد.

اگر تابلوی "حق تقدم" وجود ندارد، همچنان باید به وسایل نقلیه ای که نزدیک می شوند، راه بدهید. مراقب وسایل نقلیه خیلی بزرگ باشید چون آنها ممکن است از مرکز پل عبور کنند و بیش از یک لاین را اشغال کنند. آماده باشید که توقف کنید و منتظر خروج آن وسیله نقلیه باشید.

جاده در پیش رو باریک می شود.

پل باریک در پیش رو.

پل باریک.

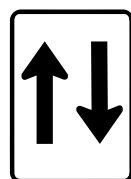
خیابان های یک طرفه

تابلوهای "یک طرفه" ("One way") و "دو طرفه" ("Two way") علائم نظارتی هستند و باید طبق قانون رعایت شوند.

وقتی تابلوی "یک طرفه" را می بینید، فقط باید در جهتی که با فلش روی تابلو نشان داده شده است رانندگی کنید.

موقع پیچیدن به راست از یک خیابان یک طرفه، شما باید از منتهی الیه سمت راست جاده بپیچید.

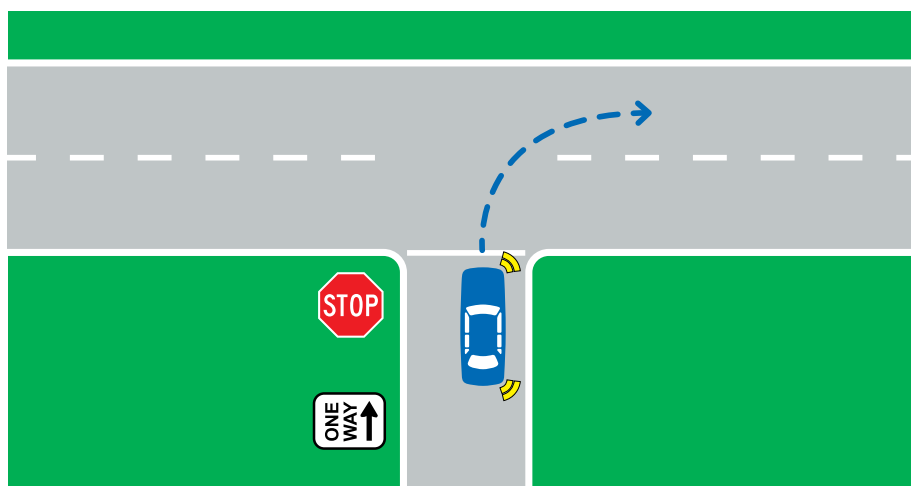
وقتی تابلوی "دو طرفه" را می بینید، جاده دارای لاین هایی است که وسایل نقلیه در هر دو جهت آن حرکت می کنند و می توانید در هر دو جهت رانندگی کنید.

لاین هایی که در جهت مخالف حرکت می کنند.

شما فقط می توانید در جهت فلش حرکت کنید.

موقع گردش به راست از یک خیابان یک طرفه در سمت راست حرکت کنید.

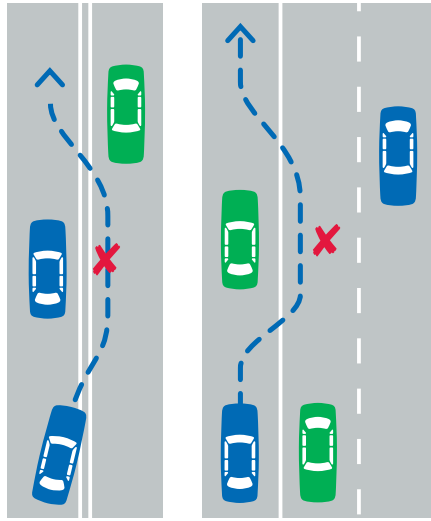
سبقت گرفتن و وارد یک لاین شدن (merging)

سبقت گرفتن و وارد یک لاین شدن (merging)

چه زمانی نباید سبقت بگیرید

شما در مکان های زیر نباید از وسیله نقلیه دیگر سبقت بگیرید:

- در عرض یک خط جدا کننده ممتد (unbroken dividing line) (تکی یا دوتایی)
- وقتی دید واضحی از ترافیکی که نزدیک می شود، ندارید، به عنوان مثال، قبل از یک مانع (crest) یا پیچ یا اگر دید محدودی دارید
- وقتی وسیله نقلیه ای در یک گذرگاه عابر پیاده، یک تقاطع یا یک گذرگاه راه آهن در حال توقف کردن است یا توقف کرده است
- جایی که جاده ای باریک می شود.

برای سبقت گرفتن نباید از خطوط دوتایی ممتد عبور کنید.
برای سبقت گرفتن نباید از یک خط ممتد تکی عبور کنید.

موقع سبقت گرفتن، لاین عوض کردن و وارد یک لاین شدن مراقب باشید. اگر شک دارید، صبر کنید تا راه ایمن تر شود.

قبل از سبقت گرفتن، لاین عوض کردن و وارد یک لاین شدن، همیشه آینه ها و نقاط کورتان را بررسی کنید. به خصوص مراقب موتورسواران، دوچرخه سواران و وسایل نقلیه بزرگ باشید. مطمئن شوید که راهنما می زنید تا دیگران از قصد شما مطلع شوند.

همیشه به وسایل نقلیه دیگر فضای کافی برای سبقت گرفتن، و وارد یک لاین شدن و تعویض لاین بدهید.

سبقت گرفتن

موقع سبقت مراقب باشید. شما باید در مورد فضای مورد نیازتان برای عبور ایمن از وسیله نقلیه دیگری به درستی قضاوت کنید. اگر شک دارید، صبر کنید تا راه ایمن تر شود.

قبل از سبقت گرفتن، همیشه آینه ها و نقاط کورتان را بررسی کنید. موتورسیکلت ها و دوچرخه ها همچنین می توانند به راحتی در پشت وسیله نقلیه دیگری مخفی شوند.

سبقت گرفتن ایمن

هر چه یک وسیله نقلیه سریعتر حرکت کند، به مسافت و زمان بیشتری برای سبقت نیاز دارد.

قبل از سبقت گرفتن از وسیله نقلیه دیگر:

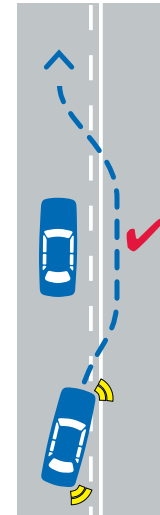
- بررسی کنید که در جاده پیش رو فاصله کافی برای سبقت ایمن وجود داشته باشد
- خیابان های فرعی و سایر لاین ها را بررسی کنید تا مطمئن شوید چیزی وارد فضای سبقت شما نخواهد شد
- آینه ها و نقاط کور را برای وجود موتورسیکلت و سایر وسایل نقلیه بررسی کنید
- برای هشدار دادن به سایر رانندگانی که قصد سبقت گرفتن از آنها را دارید، راهنما بزنید.

در موقع سبقت گرفتن از وسایل نقلیه دیگر:

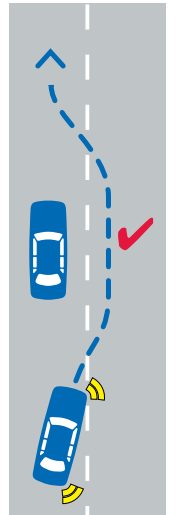
- در زیر حد سرعت مجاز بمانید
- مطمئن شوید که فضایی برای بازگشت به لاین وجود دارد (شما باید بتوانید وسیله نقلیه را در آینه عقب تان ببینید)
- زمانی که به لاین تان برمی گردید، راهنما بزنید.

هیچ خطی در جاده مشخص نشده است. موقع سبقت مراقب باشید.

شما می‌توانید از یک خط دوتایی با یک خط مقطع نزدیک‌تر به خودتان عبور کنید تا در صورت باز بودن جاده، سبقت بگیرید.

اگر جاده پیش رو باز است، می‌توانید از یک خط مقطع برای سبقت عبور کنید.

وقتی که از شما سبقت گرفته می شود

موقعی که وسیله نقلیه دیگر برای سبقت گرفتن از شما از خط جدا کننده یا مرکز جاده عبور می کند، نباید سرعت تان را افزایش دهید.

وقتی که از شما سبقت گرفته می شود ، شما باید:

- در لاین تان بمانید
- در سمت چپ بمانید
- فضایی را برای عبور وسیله نقلیه سبقت گیرنده بگذارید که رد شود و دوباره به لاین برگردد.

سبقت گرفتن در سمت چپ

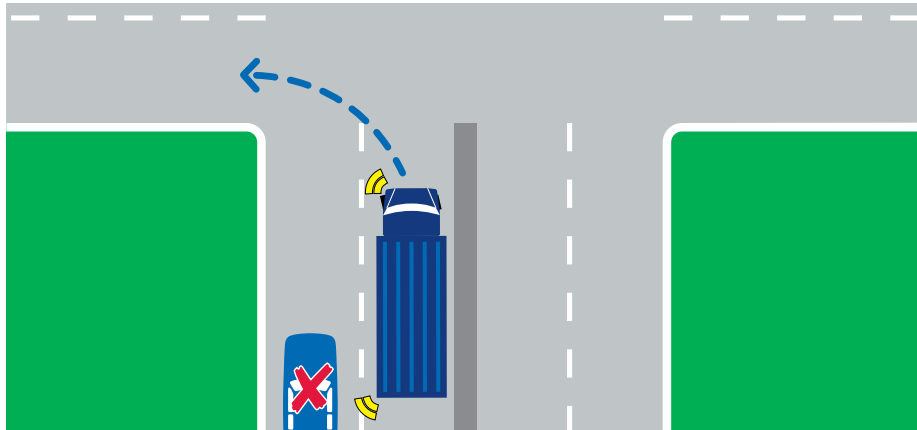
تنها زمانی که شما می‌توانید در سمت چپ سبقت بگیرید زمانی است که وسیله نقلیه ای که در حال سبقت گرفتن از آن هستید:

- منتظر است تا به راست بپیچد یا از مرکز جاده یک دور کامل بزند
- متوقف شده است
- در یک جاده چند لاینی حرکت می کند.

برای سبقت گرفتن از وسیله نقلیه ای که به سمت راست می‌پیچد یا از مرکز جاده دور کامل می‌زند، شما می‌توانید:

- از لاین چپ استفاده کنید
- تا 100 متر روی خط های حاشیه، در داخل آن یا خارج از آن رانندگی کنید
- در یک لاین اتوبوس، لاین ترانزیت یا لاین کامیون حداکثر تا 100 متر رانندگی کنید
- در لاین دوچرخه یا لاین تراموا حداکثر تا 50 متر رانندگی کنید.

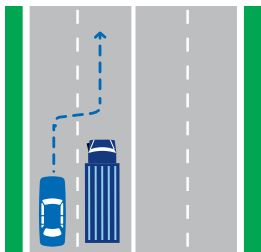
بعضی از وسایل نقلیه طویل دارای تابلوی "از وسیله نقلیه در حال گردش سبقت نگیرید" هستند. این وسایل نقلیه ممکن است موقع گردش به راست یا چپ از بیش از یک لاین استفاده کنند.

از سمت چپ یک وسیله نقلیه طویل که در حال گردش به چپ است، سبقت نگیرید.

موقعی که یک وسیله نقلیه تابلوی "از وسیله نقلیه در حال گردش سبقت نگیرید" را نشان می دهد، شما نباید:

- موقعی که وسیله نقلیه در حال گردش به چپ است، از سمت چپ آن سبقت بگیرید
- موقعی که وسیله نقلیه در حال گردش به راست است از سمت راست سبقت بگیرید، مگر اینکه انجام این کار امن باشد.
- موقعی که یک وسیله نقلیه تابلوی "از وسیله نقلیه در حال گردش سبقت نگیرید" را دارد، نباید از سمت چپ سبقت بگیرید، مگر اینکه انجام این کار امن باشد و:
- در جاده ای چند لاینی رانندگی می کنید
- آن وسیله نقلیه متوقف است
- آن وسیله نقلیه به راست می پیچد یا دور می زند.

در یک جاده چند لاینی، موقعی که انجام این کار امن است، از یک وسیله نقلیه طویل در سمت چپ سبقت بگیرید.

DO NOT OVERTAKE TURNING VEHICLE

در سمت چپ بمانید مگر اینکه بخواهید سبقت بگیرید

در جاده ای که تابلوی "در سمت چپ بمانید مگر اینکه بخواهید سبقت بگیرید" یا محدودیت سرعت بیش از 80 کیلومتر در ساعت وجود دارد، نباید در لاین سمت راست رانندگی کنید، مگر اینکه شما:

- سبقت می گیرید
- به راست می پیچید
- دور کامل می زنید
- به چپ نمی پیچید و تابلوی "لاین چپ باید به چپ بپیچید" یا چراغ راهنمایی با تابلوی فلش چپ وجود دارد
- برای اجتناب کردن از یک مانع
- رانندگی در ترافیکی که متوقف شده یا حرکت آهسته در لاین چپ دارد
- رانندگی با اتوبوس یا کامیون و لاین سمت راست فقط برای اتوبوس یا کامیون است
- برای سبقت گرفتن از یک وسیله نقلیه آهسته در حال گردش به چپ.

**KEEP LEFT
UNLESS
OVERTAKING**

سبقت گرفتن از وسایل نقلیه طویل

موقع سبقت گرفتن از وسایل نقلیه طویل یا خیلی بزرگ مانند کامیون یا اتوبوس یا وسیله نقلیه ای که کاروان یا تریلر را یدک می کشد، باید بسیار مراقب باشید. شما باید زمان بیشتری برای عبور کردن بگذرانید و مطمئن شوید که می توانید جاده پیش رو را ببینید.

LONG VEHICLE

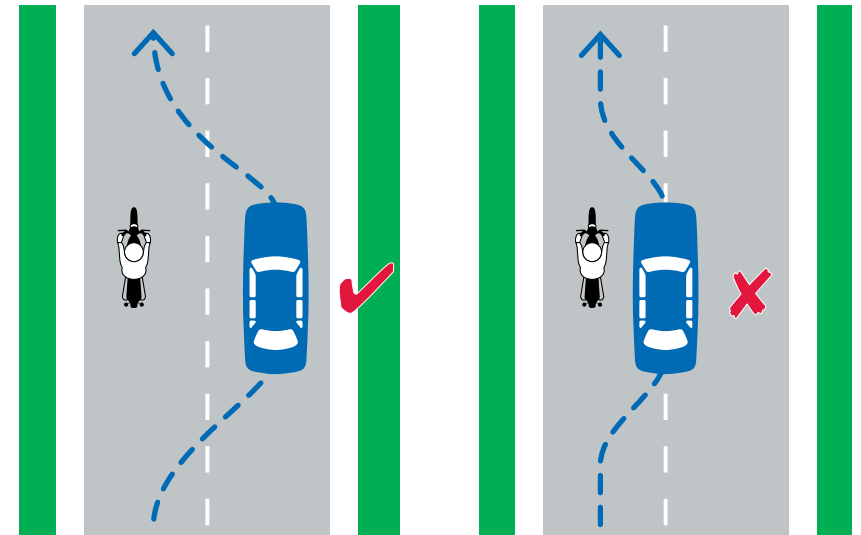
یک وسیله نقلیه طویل درازتر از یک وسیله نقلیه معمولی است.

OVERSIZE

یک وسیله نقلیه خیلی بزرگ از یک وسیله نقلیه معمولی عریض تر، دراز تر و/یا بلندتر است.

سبقت گرفتن از موتورسیکلت

موقع سبقت گرفتن از موتورسیکلت، باید مقررات مشابهی را رعایت کنید و به اندازه یک ماشین به آن ها فضا بدهید.

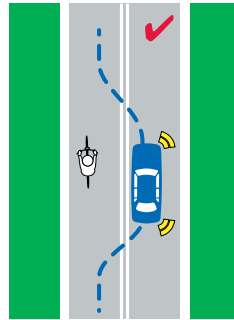

موقع سبقت گرفتن به موتورسیکلت ها فضای زیادی بدهید.

سبقت گرفتن از دوچرخه ها

موقع سبقت گرفتن از دوچرخه، باید فاصله بین شما و راکب حداقل به اندازه زیر باشد:

- 1 متر زمانی که محدودیت سرعت 60 کیلومتر در ساعت یا کمتر است
- 1.5 متر زمانی که محدودیت سرعت بیش از 60 کیلومتر در ساعت است.

موقع سبقت گرفتن از دوچرخه می توانید از خطوط جدا کننده دوتایی عبور کنید.

- برای سبقت گرفتن از دوچرخه، باید دید واضحی از ترافیک پیش رو داشته باشید، فقط در صورتی سبقت بگیرید که ایمن باشد. در صورت لزوم، موقع سبقت گرفتن از دوچرخه می توانید:
- به سمت راست مرکز جاده رانندگی کنید
- لاین های جدا کننده متقاطع یا خط دار (مقطع یا ممتد، تکی یا دوتایی)
- در محدوده مسطح رنگ شده و نوارهای میانی رانندگی کنید.
- دوچرخه ها می توانند از یک وسیله نقلیه در سمت چپ سبقت بگیرند.

سبقت بر روی پل ها

وقتی تابلوی "سبقت یا عبور ممنوع" روی پل وجود دارد، شما:

- باید به وسایل نقلیه ای که در جهت مخالف نزدیک می شوند، راه بدهید
- نباید از هیچ وسیله نقلیه ای که در همان جهت حرکت می کند سبقت بگیرید.

ورود به لاین و تعویض لاین

همیشه موقع تعویض یا ورود به یک لاین ، آینه ها و نقاط کورتان را بررسی کنید. به خصوص مواظب موتور سیکلت و دوچرخه باشید.

زمانی که قصد دارید به لاین دیگری حرکت کنید باید راهنما بزنید تا به دیگران اطلاع دهید. مطمئن شوید که راهنمای شما پس از ورود به لاین یا تعویض لاین خاموش است.

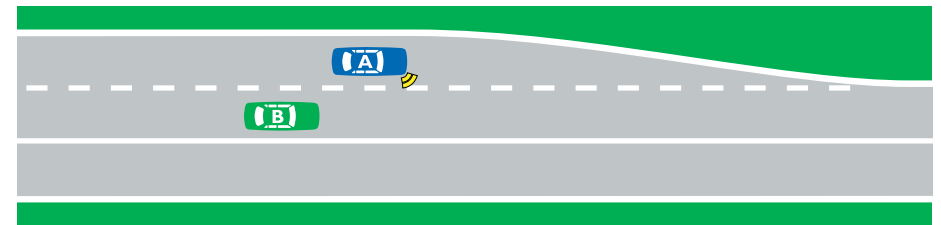
تعویض کردن لاین ها

موقع تعویض لاین ، شما باید به وسایل نقلیه ای راه بدهید که در لاینی که به آن وارد می شوید قرار دارند.

تعویض لاین ها زمانی که یک لاین به پایان می رسد

وقتی لاینی که در آن رانندگی می کنید به پایان می رسد و شما نیاز دارید از یک خط مقطع عبور کنید تا وارد لاین دیگری شوید، باید به وسایل نقلیه ای که قبلاً در آن لاین بوده اند، راه بدهید - مثلاً وقتی در حال ورود به یک بزرگراه هستید.

سرعت تان را کم کنید و به دنبال فاصله مناسب باشید تا بتوانید با ایمنی لاین خود را عوض کنید. اگر وسیله نقلیه ای در حال ورود به لاین شماست، باید فاصله مناسبی را به آن بدهید.

موقعی که یک ماشین از یک خط مقطع عبور می کند تا به لاین دیگری برود (ماشین A) ، باید به وسایل نقلیه ای که قبلاً در آن لاین هستند (ماشین B) راه بدهد.

وقتی یک اتوبوس لاین عوض می کند

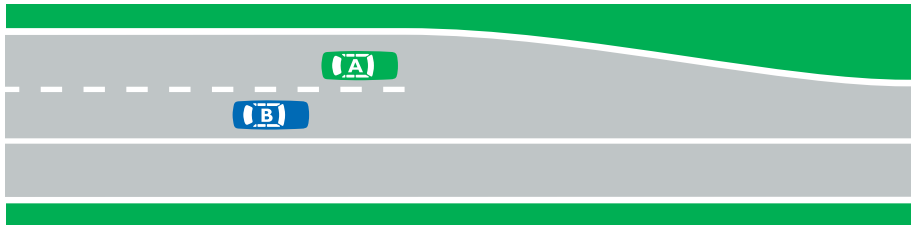

شما باید به اتوبوسی که تابلوی "به اتوبوس ها را بدهید" را دارد راه بدهید، وقتی که شما در لاین چپ رانندگی می کنید یا خط ترافیک و اتوبوس:

- در انتهای سمت چپ جاده متوقف شده یا به آرامی در حال حرکت است
- راهنمای راست می زند، و
- در حال بیرون آمدن در جلوی شما هست.

ورود به یک لاین

موقعی که در جاده ای رانندگی می کنید و تعداد لاین ها یا خطوط ترافیک کاهش می یابد و دیگر هیچ خط کشی جاده ای وجود ندارد، باید به وسیله نقلیه ای که جلوتر از شما است، راه بدهید. به اینکار، ورود به لاین بصورت زیپ شکل (zipper merge) می گویند.

موقعی که خط دوتایی به یک لاین کاهش می یابد، وسیله نقلیه پشت سر (ماشین B) باید به ماشین جلویی (ماشین A) راه بدهد.

بزرگراه ها و آزادراه ها

بزرگراه (که به آن آزادراه یا اتوبان نیز گفته می شود) معمولاً یک جاده پر سرعت با بیش از یک لاین در هر جهت است.

دوچرخه ها می توانند در بزرگراه ها حرکت کنند، مگر اینکه تابلویی باشد که نشان دهد نباید این کار را بکنند.

قبل از رانندگی در آزاد راه، مطمئن شوید وسیله نقلیه شما سوخت، روغن و آب کافی و فشار باد لاستیک درستی دارد.

ورود به یک بزرگراه

به طور کلی، موقعی که به یک بزرگراه وارد می شوید، لاینی که در آن رانندگی می کنید به پایان می رسد و شما باید از یک خط مقطع عبور کنید تا وارد یک لاین در بزرگراه شوید.

شما باید به وسایل نقلیه ای که قبلاً در آن لاین هستند، راه بدهید.

سرعت تان را کم کنید، آینه ها و نقاط کورتان را بررسی کنید و به دنبال فاصله مناسب باشید تا بتوانید با ایمنی لاین خود را عوض کنید.

این علائم شروع یک بزرگراه را نشان می دهند.

سیگنال های ورود به بزرگراه (Ramp)

بعضی از بزرگراه ها دارای سیگنال های ورود به بزرگراه دار هستند که به شما کمک می کند تا به بزرگراه وارد شوید. اینها چراغ های راهنمایی با تغییر سریع هستند که جریان وسایل نقلیه ورودی به بزرگراه را مدیریت می کنند. یک تابلو در ابتدای سطح شیب دار نشان می دهد که آیا سیگنال ها روشن هستند یا خیر.

علامت در سیگنال های ورود به بزرگراه.

سیگنال سبز فقط به اندازه ای سبز می ماند تا اولین وسیله نقلیه در هر لاین به بزرگراه وارد شود. وقتی سیگنال قرمز است، باید پشت لاین "توقف" توقف کنید.

شما باید در پشت یک سیگنال قرمز ورودی به بزرگراه توقف کنید.

رانندگی در بزرگراه

شما نباید موقع رانندگی در بزرگراه با محدودیت سرعت 80 کیلومتر در ساعت یا بیشتر و دو لاین یا بیشتر، در لاین سمت راست رانندگی کنید، مگر اینکه بخواهید:

- سبقت بگیرید
- از یک مانع اجتناب کنید
- ترافیک در همه لاین ها شلوغ باشد
- یک تابلو نشان دهد که شما می توانید این کار را بکنید.

شما نباید در بزرگراه دور کامل بزنید یا با وسیله نقلیه تان دنده عقب بروید.

همیشه فاصله ایمن بین خودتان و وسیله نقلیه جلویی را حفظ کنید. موقعی که وسایل نقلیه در حال ملحق شدن به بزرگراه هستند بیشتر مراقب باشید، چون این امر می تواند فضای اجتناب از تصادف شما را تغییر دهد.

بعضی از بزرگراه ها دارای سیگنال هایی هستند که محدودیت سرعت را نشان می دهند یا شما را برای تعویض لاین هدایت می کنند. این سیگنال ها جریان ترافیک را بهبود می بخشند، ازدحام را کاهش می دهند، واکنش به حوادث را مدیریت می کنند و ایمنی جاده را بهبود می بخشند.

سیگنال های محدودیت سرعت

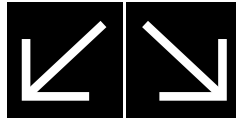
بعضی از بزرگراه ها دارای علائم الکترونیکی نصب شده بالای بزرگراه (به نام علائم محدودیت سرعت متغیر) هستند که محدودیت سرعت را نشان می دهند. شما نباید بیش از حد مجاز سرعت نشان داده شده در آنها رانندگی کنید.

سیگنال های استفاده از لاین

بعضی از بزرگراه ها دارای سیگنال های نصب شده بالای بزرگراه و در خصوص نحوه استفاده از لاین ها هستند. شما باید از این سیگنال ها تبعیت کنید.

سیگنال ملحق شدن لاین یک فلش سفید را نشان می دهد که به سمت چپ یا راست پایین سیگنال اشاره می کند. این به شما هشدار می دهد که در حال نزدیک شدن به یک خطر هستید. شما باید لاین خود را در جهت فلش عوض کنید.

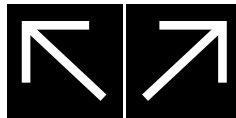
سیگنال های ملحق شدن لاین های چپ و راست.

سیگنال لاین بسته یک صلیب قرمز را نشان می دهد. این سیگنال هشدار می دهد که لاین بسته است و شما به یک خطر نزدیک می شوید. شما نباید در این لاین رانندگی کنید.

سیگنال های لاین بسته در بزرگراه.

سیگنال خروج از لاین یک فلش سفید را نشان می دهد که به سمت چپ یا راست بالای سیگنال اشاره می کند. این به شما هشدار می دهد که راه پیش رو بسته است و خروجی بعدی یک راه جایگزین (detour) است. شما باید لاین خود را در جهت فلش عوض کنید.

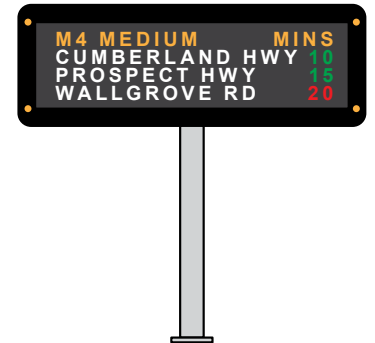
سیگنال های خروجی لاین چپ و راست.

سیگنال های ملحق شدن لاین چپ و لاین بسته. شما نباید در لاین سمت راست رانندگی کنید. اگر در لاین دوم از سمت راست هستید، باید لاین خود را به سمت چپ عوض کنید.

تابلوهای اطلاعات برای رانندگان

بعضی از جاده‌ها دارای تابلوهای بزرگ اطلاعات الکترونیکی هستند (به نام تابلوهای پیام متغیر). این تابلوها، اطلاعاتی مانند طول زمان سفر و تغییرات در شرایط ترافیک را نشان می‌دهند - به عنوان مثال، بسته شدن ورودی جاده و شرایط جاده.

تابلو پیام متغیر که طول زمان سفر را نشان می‌دهد.

توقف در بزرگراه

شما نباید در یک بزرگراه توقف یا پارک کنید، مگر در موارد اضطراری - به عنوان مثال، برای اجتناب از تصادف یا اگر ماشین تان خراب شده است.

اگر مجبور به توقف هستید، به لاین توقف اضطراری حرکت کنید.

ترک کردن بزرگراه

علائم به شما نشان می‌دهد که چه زمانی می‌توانید از بزرگراه خارج شوید و چه زمانی بزرگراه تمام می‌شود.

موقع خروج از بزرگراه، باید:

- از خیلی قبل به نزدیکترین لاین خروجی حرکت کنید
- سرعت تان را کاهش دهید
- قبل از خروج راهنما بزنید.

این علائم پایان یک بزرگراه را نشان می‌دهد.

از بزرگراه خارج شوید.

یک خروجی به بزرگراه در پیش رو است.

اگر نتوانستید از یک خروجی خارج شوید، به رانندگی ادامه دهید و از خروجی بعدی خارج شوید.

تابلوهای بزرگراه شماره گذاری عددی-الفبایی را برای مسیرهای مهم ملی و بین ایالتی نشان می‌دهد:

- "M" - بزرگراه‌های با اهمیت ملی، مثل M2
- "A" - مسیرهای با اهمیت ملی
- "B" - مسیرهای با اهمیت ایالتی.

جاده‌های عوارضی

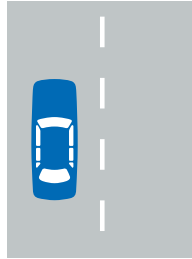
شما می‌توانید عوارض را با برچسب الکترونیکی یا کارت الکترونیکی پرداخت کنید.

برای رانندگی در بعضی از بزرگراه‌ها، شما باید عوارضی بپردازید. اگر پرداخت نکنید، یک اخطار عوارض برای شما ارسال می‌شود. وقتی عوارضی وجود دارد، علائم وجود آنها را به شما هشدار می‌دهند.

خط جدا کننده تکی

شما می توانید از یک خط جدا کننده مقطع عبور کنید تا:

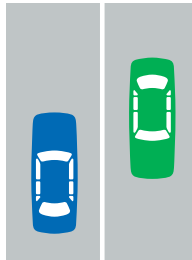
- از وسیله نقلیه دیگری سبقت بگیرید
- دور کامل بزنید
- به جاده وارد یا خارج شوید
- پارک با دور زدن به طرف مقابل جاده انجام دهید (بدون انجام دور کامل).

خط مقسم مقطع تکی.

شما می توانید از یک خط جدا کننده ممتد تکی عبور کنید تا:

- به جاده وارد یا خارج شوید
- پارک با دور زدن به طرف مقابل جاده انجام دهید (بدون انجام دور کامل).

خط جدا کننده ممتد تکی.

لاین ها، خطوط و خط کشی های جاده

لاین ها، خطوط و خط کشی های دیگر جاده، ترافیک را هدایت و به ایمنی کاربران جاده کمک می کنند. برای رانندگی ایمن باید بدانید که این لاین ها، خطوط و خط کشی ها چه معنایی دارند.

آنها به شما کمک می کنند بدانید که در یک جاده، شما اجازه دارید به کدام قسمت آن بروید یا نروید. به عنوان مثال، کجا توقف کنید، در چپ بمانید یا به راست بپیچید، یا در کدام لاین باید باشید.

لاین های جاده، ترافیک را جدا می کنند. موقع رانندگی باید در وسط لاین بمانید. جایی که هیچ لاین مشخصی وجود ندارد یا اگر به بالای تپه نزدیک می شوید، در سمت چپ جاده حرکت کنید. مراقب لاین های اختصاص داده شده به دوچرخه، اتوبوس، تراموا و کامیون باشید.

خطوط و خط کشی جاده ها

خطوط جدا کننده سفید

خطوط جدا کننده سفید، وسایل نقلیه ای را که در دو جهت مخالف حرکت می کنند، از هم جدا می کنند.

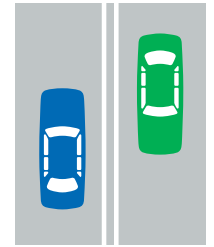
به طور کلی، همیشه باید در سمت چپ خطوط جدا کننده حرکت کنید، چه تکی یا دوتایی، و چه مقطع یا ممتد باشند.

برای جلوگیری از انسداد جاده می توانید از یک خط جدا کننده سفید عبور کنید اگر:

- دید واضحی از وسایل نقلیه در حال نزدیک شدن دارید
- این کار ضروری و معقول است
- می توانید با ایمنی این کار را انجام دهید.

خط جدا کننده دوتایی

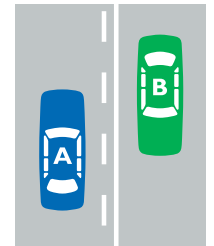
برای ورود یا خروج از جاده از کوتاه ترین مسیر، شما می توانید از خطوط دوتایی ممتد عبور کنید.

خط جدا کننده ممتد دوتایی.

شما می توانید از خطوط دوتایی با یک خط مقطع نزدیک به خودتان عبور کنید تا:

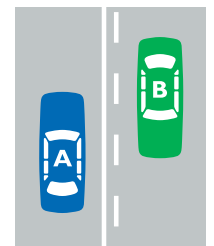
- از وسیله نقلیه دیگری سبقت بگیرید
- دور کامل بنزید
- به جاده وارد یا خارج شوید
- پارک یا دورزدن به طرف مقابل جاده انجام دهید (بدون انجام دور کامل).

خط دوتایی با خط مقطع نزدیک تر به ماشین A.

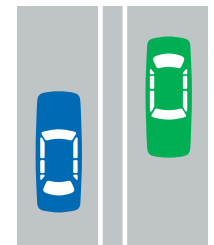
شما می توانید از خطوط دوتایی با یک خط ممتد نزدیکتر به خودتان عبور کنید تا:

- به یک جاده وارد یا خارج شوید
- پارک یا دور زدن به طرف مقابل جاده انجام دهید (بدون انجام دور کامل).

خط دوتایی با خط ممتد نزدیکتر به ماشین A.

بعضی از جاده ها دارای خطوط مرکزی عریضی هستند که تا 1.5 متر از هم فاصله دارند. آنها فاصله بین لاین های وسایل نقلیه ای که از روبرو می آیند را افزایش می دهند تا از تصادف با ماشین های روبرو جلوگیری شود. مقررات جاده برای خطوط مرکزی عریض، مانند سایر خطوط جدا کننده است.

خطوط مرکزی عریض.

خطوط حاشیه

خطوط حاشیه، حاشیه جاده را مشخص می کنند تا به هدایت شما در جاده کمک کنند. آنها همچنین به دور نگه داشتن وسایل نقلیه از حاشیه های نرم جاده و دور ماندن از لاین خودروهایی خراب شده کمک می کنند.

خطوط حاشیه می توانند مقطع یا ممتد باشند.

مقرراتی برای سبقت گرفتن و پیچیدن در نزدیک خطوط حاشیه وجود دارد.

خط حاشیه ممتد.

نوارهای غرشی (Rumble strips)

نوارهای صدادار، مواد برجسته روی خطوط حاشیه یا خطوط جدا کننده یا نزدیک به آن هستند. شما وقتی روی آن ها رانندگی می کنید، صدای غرش تولید می کنند و وسیله نقلیه شما می لرزد تا به شما هشدار دهد که دارید از لاین تان خارج می شوید.

وقتی چرخ های شما از روی خطوط حاشیه یا نوارهای غرشی می گذرند، سرعت تان را کم کرده و به جاده برگردید.

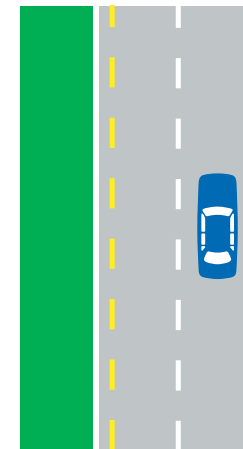
خطوط زرد حاشیه

خطوط زرد رنگ که در نزدیکی حاشیه جاده رنگ شده است، نشان می دهد محدودیت هایی برای توقف وجود دارد.

خط حاشیه مقطع (عدم توقف) (clearway)

خط حاشیه مقطع، عدم توقف کردن را مشخص می کند. شما نباید بین ساعاتی که روی تابلو نشان داده شده است و جز در مواقع اضطراری، در این محل ها توقف کنید.

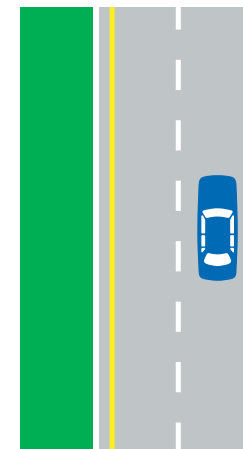
همچنین برای مقررات مربوط به محل های عدم پارک به "پارکینگ محدود" مراجعه کنید.

خطوط حاشیه محل های عدم توقف.

خط حاشیه ممتد (توقف ممنوع)

خط حاشیه ممتد به این معنی است که شما نباید در محل مربوطه توقف کنید، مگر در مواقع اضطراری.

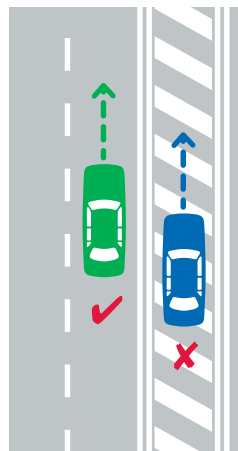
خطوط حاشیه محل های توقف ممنوع.

محدوده های رنگ شده

محدوده رنگ شده، یک محدوده با خطهای موازی روی جاده است که با خطوط دوتایی یا تکی احاطه شده است.

شما می توانید در محدوده رنگ شده که توسط خطوط تکی مقطع یا ممتد احاطه شده است تا 50 متر رانندگی کنید تا:

- به جاده وارد یا خارج شوید
- وارد یک لاین گردش شوید که بلافاصله بعد از این محدوده رنگ شده شروع می شود
- پارک با دور زدن به ر طرف مقابل جاده انجام دهید (بدون انجام دور کامل).

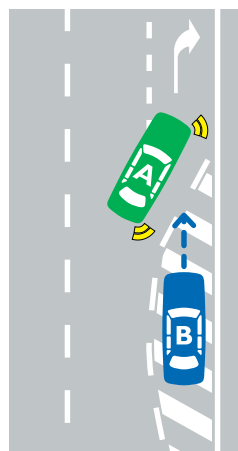
شما نباید در یک محدوده رنگ شده که توسط خطوط دوتایی احاطه شده است، رانندگی کنید یا توقف کنید.

شما نباید در یک محدوده رنگ شده رانندگی کنید که:

- دو خط ترافیک را که در یک جهت حرکت می کنند جدا می کند
- توسط خطوط دوتایی احاطه شده است، یا
- جاده را از یک لاین فرعی جدا می کند.

موقعی که شما از یک محدوده رنگ شده وارد یک لاین گردش می شوید، باید به تمامی وسایل نقلیه ای راه بدهید که:

- در حال حاضر در لاین گردش هستند، یا
- از لاین دیگری به لاین گردش وارد می شوند.

ماشینی که از یک محدوده رنگ شده وارد یک لاین گردش می شود (ماشین B)، باید به ماشینی که قبلاً در لاین گردش است (ماشین A) راه بدهد.

محدوده ترافیک (Traffic islands)

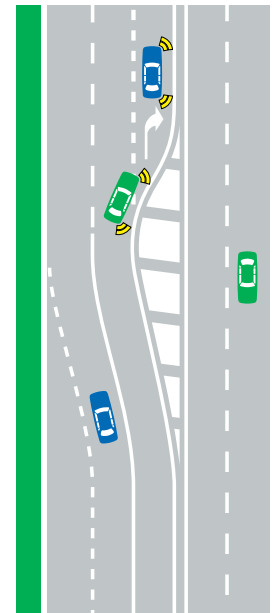
محدوده ترافیک یک قسمت برجسته در جاده برای هدایت ترافیک است. شما نباید در یک محدوده ترافیک رانندگی کنید، مگر اینکه آن برای رانندگی وسایل نقلیه طراحی شده باشد.

نوارهای میانی (Median strips)

نوار میانی محدوده ای است که وسایل نقلیه ای را که در دو جهت مخالف حرکت می کنند، از هم جدا می کند. این محدوده ممکن است برجسته، رنگ شده، یا با پوشش گیاهی باشد. شما نباید در یک نوار میانی توقف یا پارک کنید، مگر اینکه تابلویی باشد که نشان دهد این نوار، پارکینگ نوار میانیاست.

لاین های S (S-lanes)

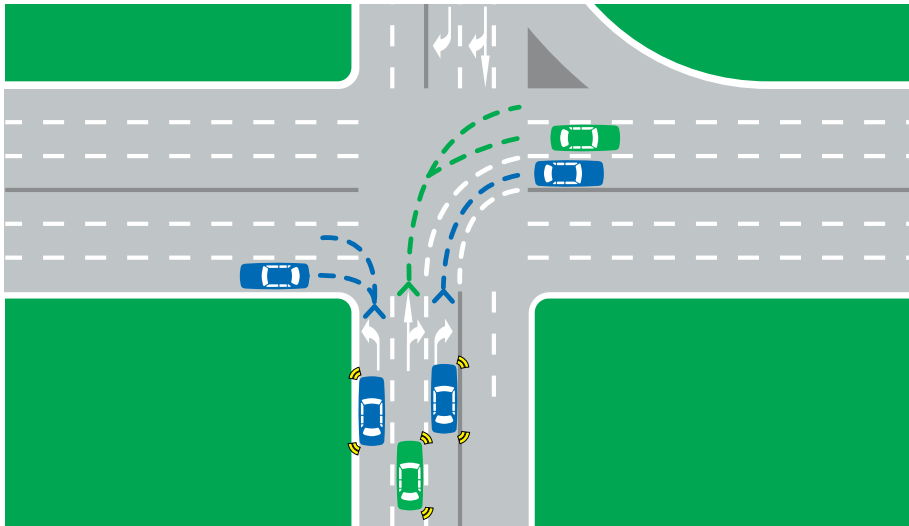
لاین S باعث می شود لاین های دیگر شکل S را دنبال کنند و با یک لاین حاشیه ای به هم بپیوندند، تا یک لاین گردش به راست ایجاد شود. یک لاین سفید ممتد تکی لاین های S شکل را از هم جدا می کند. شما موقع پیچیدن به لاین S نباید از این لاین عبور کنید.

شما برای پیچیدن به لاین S، شما نباید از خط ممتد عبور کنید.

فلش های رنگ شده

فلش های رنگ شده به شما نشان می دهند که در کدام لاین می توانید حرکت کنید. موقعی که فلش ها بیش از یک جهت را نشان می دهند، می توانید در هر یک از آن جهت ها حرکت کنید. همیشه باید موقع پیچیدن، راهنما بزنید، حتی زمانی که یک فلش رنگ شده وجود دارد. وقتی لاین های گردش وجود دارد، باید در همان لاین بمانید.

فلش های رنگ شده را دنبال کنید و موقع پیچیدن در لاین تان بمانید.

باز نگه داشتن راه (Keep clear)

تابلوهای "باز نگه دارید" برای باز نگه داشتن جاده در خارج از محل های خاص استفاده می شود تا وسایل نقلیه بتوانند وارد یا خارج شوند - به عنوان مثال، در بیمارستان ها، ایستگاه های آتش نشانی و پارکینگ ها.

از تابلوهای "باز نگه دارید" در تقاطع ها هم استفاده می شود تا:

- از مسدود کردن تقاطع توسط وسایل نقلیه جلوگیری شود
- خروج یا ورود وسایل نقلیه به یک جاده فرعی را آسان تر کند.

شما نباید در یک محدوده "باز نگه دارید" توقف کنید.

محدوده ای با علامت "باز نگه دارید" روی جاده.

علائم مثلثی شکل (Dragon's teeth)

علائم مثلثی شکل مثلث های رنگ شده ای هستند که به صورت جفت در هر طرف یک لاین یا جاده قرار گرفته اند.

آنها کمک می کنند تا محدوده های مدرسه بهتر دیده شوند و رانندگان را در مورد محدودیت سرعت 40 کیلومتر در ساعت آگاه کنند.

علائم مثلثی شکل روی جاده در محدوده مدرسه.

لاین های فرعی (Slip lanes)

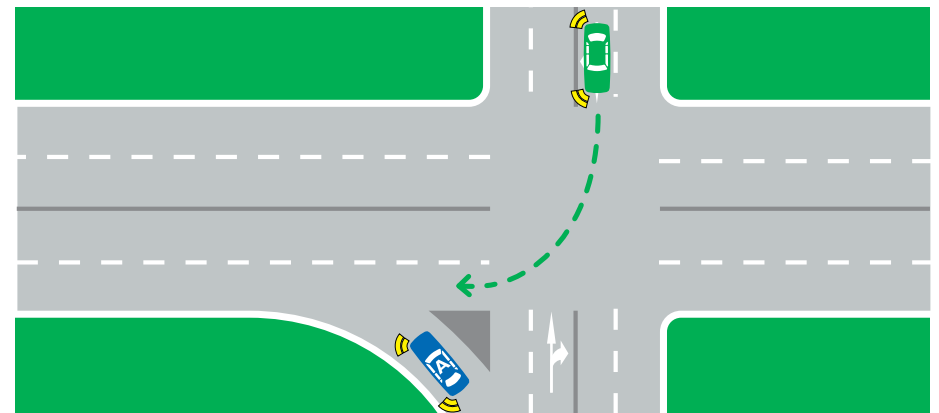
لاین های فرعی، ایمنی و جریان ترافیک را برای وسایل نقلیه ای که به سمت چپ می پیچند بهبود می بخشد. لاین های فرعی با یک محدوده رنگ شده یا محدوده ترافیکی مشخص شده اند.

برای پیچیدن، شما باید در صورت وجود، از یک لاین فرعی استفاده کنید.

وقتی در یک لاین فرعی به چپ می پیچید (با وجود تابلوی "حق تقدم" یا بدون آن) باید به وسایل نقلیه زیر راه بدهید:

- وسایل نقلیه در جاده ای که به آن می پیچید
- وسایل نقلیه ای که از روبه رو می آیند که به سمت راست به جاده ای می پیچند که شما به آن می پیچید
- هر وسیله نقلیه یا عابر پیاده دیگری در لاین فرعی.

شما نباید در یک لاین فرعی توقف کنید، مگر اینکه تابلوی پارکینگ نشان دهد که می توانید اینکار را کنید.

وقتی یک ماشین در یک لاین فرعی (ماشین A) به چپ می پیچد، باید به وسایل نقلیه ای راه بدهد که به سمت راست در جاده ای می پیچند که آنها در حال پیچیدن به آن هستند.

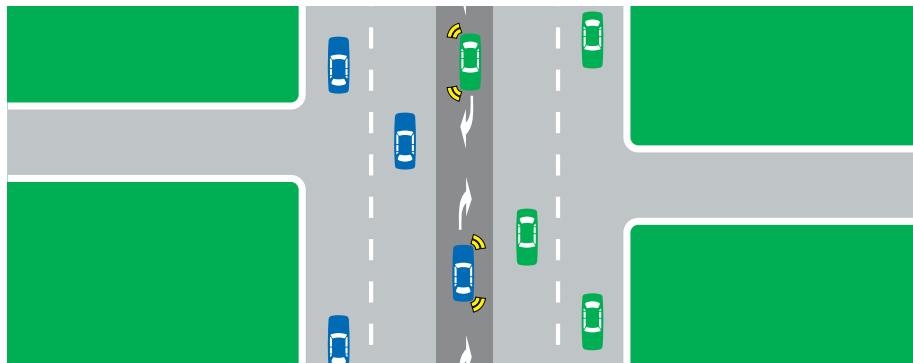
لاین های گردش میانی (Median turning lanes)

لاین گردش میانی یک لاین مشترک برای وسایل نقلیه ای است که در هر دو جهت می خواهند به سمت راست و به یک جاده فرعی (یا ورودی خودروی ساختمان یا راه دسترسی به یک ملک) بپیچند.

آن معمولاً در وسط جاده است و با علائم یا فلش هایی در جاده مشخص می شود.

اگر یک وسیله نقلیه که از روبه رو می آید، از قبل در یک لاین گردش میانی وجود داشته باشد، شما می توانید وارد لاین شوید، اما باید با کاهش دادن سرعت و در صورت لزوم توقف کردن، به آن وسیله نقلیه راه بدهید.

شما می توانید وارد یک لاین گردش میانی شوید و آنرا با وسیله نقلیه ای که از روبه رو می آید، مشترکاً استفاده کنید.

لاین های دوچرخه

لاین های دوچرخه برای دوچرخه ها طراحی شده است. علائم و خط کشی های جاده به شما نشان می دهد که آنها کجا قرار دارند.

وقتی یک لاین دوچرخه در جاده علامت گذاری شده است، دوچرخه سواران باید از آن استفاده کنند، مگر اینکه انجام این کار عملی نباشد.

لاین های دوچرخه با یک تابلو یا یک علامت روی جاده با تصویر دوچرخه و کلمه "Lane" شروع می شوند.

علائم دوچرخه روی جاده در امتداد لاین دوچرخه نمایش داده می شود تا آنرا به رانندگان و دوچرخه سواران یادآوری کند.

یک لاین دوچرخه با یک تابلو یا علامت گذاری روی جاده با تصویر یک دوچرخه و کلمات "Lane end" به پایان می رسد. یک لاین دوچرخه همچنین در یک تقاطع یا در یک بن بست به پایان می رسد (مگر اینکه در سمت ممتد جاده ادامه دار باشد یا در عرض تقاطع با لاین های مقطع ادامه یابد)

برای اجتناب از مانع، شما می توانید در یک لاین دوچرخه رانندگی کنید. شما همچنین می توانید تا 50 متر در لاین دوچرخه رانندگی کنید تا:

- به جاده وارد یا خارج شوید
- سبقت از یک خودروی دیگر که به سمت راست می پیچد یا دور کامل می زند
- از کنار جاده وارد یک لاین شوید.

اگر شما نیاز به رانندگی در لاین دوچرخه دارید، بیشتر مراقب باشید و محیط اطراف تان را برای وجود دوچرخه ها بررسی کنید.

مسیرهای دوچرخه

مسیرهای دوچرخه با لاین های دوچرخه متفاوت هستند. استفاده از مسیر دوچرخه برای دوچرخه سواران اختیاری است.

مسیرهای دوچرخه با تابلوی "مسیر دوچرخه" یا علامت گذاری روی جاده شروع می شود. آنها در کنار جاده یا محدوده های خارج از جاده ادامه می یابند.

افراد زیر هم می توانند از مسیرهای دوچرخه استفاده کنند:

- افرادی که از اسکیت بورد، اسکوتر پا و رولرلید استفاده می کنند
- افرادی که از ویلچر یا اسکوترهای موتوردار استفاده می کنند
- کارمندان پست موتورسوار.

سایر وسایل نقلیه تنها در صورتی می توانند از مسیر دوچرخه استفاده کنند که در حال ورود یا خروج از جاده باشند، یا اگر تابلویی وجود داشته باشد که نشان دهد می توانند این کار را بکنند. موقع رانندگی در مسیر دوچرخه، شما باید به سایر کاربران جاده در این مسیر راه بدهید.

لاین های اتوبوس

لاین های اتوبوس برای اتوبوس ها هستند اما می توانند توسط وسایل نقلیه زیر نیز استفاده شوند:

- تاکسی (اما نه تاکسی های اینترنتی (rideshare))
- ماشین های کرایه ای با پلاک HC
- وسایل نقلیه با مقاصد ویژه (که توسط Transport for NSW یا تحت نظر آن اداره می شوند) که به شرایط اضطراری پاسخ می دهند
- دوچرخه و موتور سیکلت.

شما نباید در لاین اتوبوس توقف کنید. تنها وسایل نقلیه ای که می توانند در لاین اتوبوس توقف کنند، اتوبوس هایی هستند که در ایستگاه اتوبوس هستند، یا تاکسی ها و ماشین های اجاره ای با شوفر که مسافران را سوار یا پیاده می کنند.

سایر وسایل نقلیه می توانند در لاین های اتوبوس حرکت کنند تا از یک مانع اجتناب کنند یا اگر تابلویی وجود داشته باشد که نشان می دهد انجام اینکار مجاز است. آنها همچنین می توانند در یک لاین اتوبوس حداکثر تا 100 متر رانندگی کنند تا:

- به جاده وارد یا خارج شوند
- از وسیله نقلیه دیگری که به راست می پیچد یا دور کامل می زند، سبقت بگیرند
- از کنار جاده وارد یک لاین شوند.

لاین های مخصوص اتوبوس

وقتی تابلو یا علامت گذاری لاین "مخصوص اتوبوس" یا "مخصوص اتوبوس ها" را نشان می دهد، فقط اتوبوس ها می توانند در این لاین ها حرکت کنند.

لاین های T-way

لاین های T-way لاین های ویژه ای برای اتوبوس ها و وسایل نقلیه خدماتی مجاز هستند.

شما نباید در لاین T-way رانندگی کنید.

راههای تراموا و لاین های تراموا

راه تراموا

فقط تراموا (وسایل نقلیه ریلی سبک)، وسایل نقلیه بازیابی تراموا، بعضی از اتوبوس ها و وسایل نقلیه با اهداف خاص می توانند در راه تراموا تردد کنند.

این لاین ها با یک تابلوی 'Tramway' و دو تا خط زرد ممتد در کنار جاده یا با ساختاری مانند یک محدوده ترافیک، پناهگاه عابر پیاده یا مانع (bollards) مشخص می شوند.

سایر وسایل نقلیه می توانند برای اجتناب از مانع در راه تراموا حرکت کنند، اما به شرطی که در مسیر یک تراموا یا اتوبوسی که در حال نزدیک شدن است، حرکت نکنند.

لاین های تراموا

فقط ترامواها، وسایل نقلیه بازیابی تراموا و بعضی اتوبوس ها می توانند در لاین های مشخص شده با تابلوی "لاین تراموا" حرکت کنند.

این وسایل نقلیه می توانند در لاین های تراموا برانند تا از مانع اجتناب کنند، یا اگر تابلویی وجود داشته باشد که نشان دهد می توانند این کار را بکنند. آنها همچنین می توانند در یک لاین تراموا برای حداکثر 50 متر رانندگی کنند تا:

- به جاده وارد یا خارج شوند
- از وسیله نقلیه دیگری که به راست می پیچد یا دور کامل می زند، سبقت بگیرند
- از کنار جاده وارد یک لاین شوند.

شما نباید به مسیر یک تراموا که در لاین تراموا حرکت می کند، وارد شوید.

لاین های کامیون

لاین های کامیون برای وسایل نقلیه با بیش از 4.5 تن وزن ناخالص (GVM) است، اما همچنین می تواند توسط وسایل زیر استفاده شود:

- دوچرخه
- وسایل نقلیه با هدف خاص
- وسایل نقلیه Transport for NSW که بررسی های جاده و ترافیک را انجام می دهند.

سایر وسایل نقلیه می توانند برای اجتناب از یک مانع در لاین کامیون حرکت کنند یا اگر تابلویی وجود داشته باشد که نشان دهد آنها می توانند این کار را بکنند.

آنها همچنین می توانند در یک لاین کامیون حداکثر تا 100 متر رانندگی کنند تا:

- به جاده وارد یا خارج شوند
- از وسیله نقلیه دیگری که به راست می پیچد یا دور کامل می زند، سبقت بگیرند
- از کنار جاده وارد یک لاین شوند.

کامیون ها از لاین چپ استفاده می کنند

در جایی که تابلوی "کامیون ها باید از لاین چپ استفاده کنند" وجود داشته باشد، کامیون ها باید از لاین چپ استفاده کنند تا زمانی که تابلوی دیگری نشان دهد که آنها نباید این کار را بکنند.

کامیون ها همچنین باید این کار را زمانی انجام دهند که تابلوی "اتوبوس" یا "کامیون و اتوبوس" وجود داشته باشد. سایر وسایل نقلیه نیز می توانند از این لاین استفاده کنند.

لاین های ترانزیت

لاین های ترانزیت می توانند توسط وسایل نقلیه ای که تعداد معینی از افراد را در خود جا داده اند، استفاده شود.

اتوبوس ها و مینی بوس های عمومی، تاکسی ها، وسیله نقلیه کرایه ای با پلاک HC، موتورسیکلت و دوچرخه و همچنین وسایل نقلیه اورژانس، وسایل نقلیه با اهداف ویژه و برای خرابی ماشین نیز می توانند بدون در نظر گرفتن تعداد افرادی که در وسایل نقلیه شان وجود دارد از لاین های ترانزیت استفاده کنند.

فقط وسایل نقلیه با دو نفر یا بیشتر در روز یا زمان مشخص.

شما فقط می توانید در زمان ها و روزهایی که روی تابلو مشخص شده است و در صورتیکه دو یا چند نفر از جمله راننده در وسیله نقلیه شما هستند در این لاین رانندگی کنید.

فقط وسایل نقلیه با سه نفر یا بیشتر در روز یا زمان مشخص.

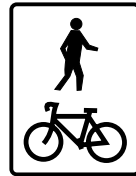
شما فقط می توانید در زمان ها و روزهایی که روی تابلو مشخص شده است، و وقتی که سه نفر یا بیشتر شامل خود راننده در وسیله نقلیه تان هستند، در این لاین رانندگی کنید.

اگر شما کمتر از تعداد افراد مورد نیاز در وسیله نقلیه تان دارید، فقط می توانید تا حداکثر 100 متر وارد یک لاین ترانزیت شوید تا:

- به جاده وارد یا خارج شوید
- از وسیله نقلیه دیگری که به راست می پیچد یا دور کامل می زند، سبقت بگیرید
- از کنار جاده وارد یک لاین شوید.

هر وسیله نقلیه می تواند برای اجتناب از مانع در یک لاین ترانزیت رانندگی کند یا اگر تابلویی باشد که نشان دهد می توان این کار را انجام داد.

مسیرهای مشترک

مسیرهای مشترک فقط توسط دوچرخه سواران و عابران پیاده قابل استفاده است.

در مسیرهای مشترک، دوچرخه سواران باید:

- در سمت چپ بمانند (مگر اینکه اینکار عملی نباشد)
- به عابرین پیاده راه بدهند. این به معنای کاهش دادن سرعت و حتی توقف در صورت لزوم است
- در سمت چپ هر دوچرخه سواری که از روبرو می آید حرکت کنند.
- راکب های اسکیت برد، اسکوترهای پا و رولر بلیدها باید:
- در سمت چپ بمانند (مگر اینکه اینکار عملی نباشد)
- به عابرین پیاده راه بدهند.

در سمت چپ یا راست بمانید

در سمت چپ تابلو رانندگی کنید.

وقتی تابلوی "در چپ بمانید" را می بینید، باید در سمت چپ تابلو بمانید.

تابلوهای "در راست بمانید" و "در چپ بمانید" علائم نظارتی هستند و باید طبق قانون رعایت شوند.

وقتی تابلوی "در راست بمانید" را می بینید، باید در سمت راست تابلو بمانید.

در سمت راست تابلو رانندگی کنید.

پارک کردن

مقررات مربوط به پارک کردن به شما کمک می کند در جایی پارک کنید که برای دیگران ایمن و بهتر است.

راه های مختلفی برای پارک کردن و همچنین مکان های امنی برای توقف یا پارک کردن وجود دارد. زمان ها و مکان هایی وجود دارد که شما می توانید برای مدت کوتاهی توقف کنید اما نباید پارک کنید. تابلوهای پارکینگ را به دقت بخوانید تا از محدودیت ها آگاه شوید.

برای پارک غیرقانونی، شما ممکن است جریمه دریافت کنید و در بعضی شرایط امتیازهای منفی (demerit points) بگیرید.

هرگز نباید کودکان یا حیوانات را در وسیله نقلیه تنها بگذارید. آنها در خطر موارد زیر هستند:

- کم آبی بدن و سوختگی در داخل یک وسیله نقلیه داغ
- بازی با دستگاه های کنترل کننده، مانند ترمز دستی، دنده ها و پنجره های برقی
- صدمه دیدن، در صورت دزدیده شدن وسیله نقلیه.

پارک ممنوع

شما نباید وسیله نقلیه تان را در جاهای زیر متوقف یا پارک کنید:

- در کنار وسیله نقلیه پارک شده دیگر (پارک موازی)
- در عرض یک ورودی خودروی ساختمان، مگر اینکه در حال سوار یا پیاده کردن مسافران باشید
- روی یک محدوده میانی خیابان، مگر اینکه تابلویی باشد که نشان دهد شما می توانید این کار را بکنید
- در یک محدوده ترافیکی
- در یک تقاطع
- روی گذرگاه کودکان یا عابران پیاده
- در تقاطع گذرگاه راه آهن
- در مسیرهای پیاده روی و در طبیعت، مگر اینکه تابلویی نشان دهد می توانید این کار را بکنید
- در یک خط فرعی، مگر اینکه تابلویی نشان دهد شما می توانید این کار را بکنید.

وسيله نقلیه پارک شده شما نباید جریان ترافیک را مسدود کند یا برای سایر استفاده کنندگان از جاده خطرناک باشد.

در بعضی مکان ها، شما نباید در زمان های خاص یا در شرایط خاص پارک کنید.

تابلو های پارک ممنوع

در سمت چپ این تابلو پارک نکنید.

شما نباید در جاده یا محلی که تابلوی "پارک ممنوع" وجود دارد پارک کنید. همانطور که روی تابلو نشان داده شده است، ممکن است این محدودیت، همیشگی یا در زمان های خاصی باشد.

اگر در فاصله 3 متری وسیله نقلیه خود بمانید، می توانید کمتر از 2 دقیقه توقف کنید، اگر شما:

- مسافران را پیاده یا سوار می کنید
- اقلامی را بارگیری یا تخلیه می کنید.

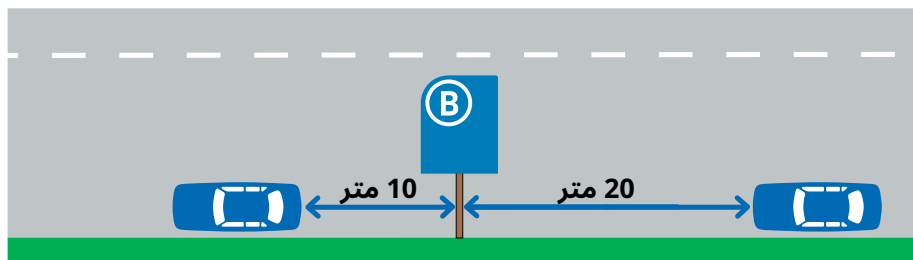
اگر شما مجوز طرح پارک وسایل نقلیه (Mobility Parking Scheme) دارید، می توانید تا 5 دقیقه توقف کنید.

وسایل نقلیه پارک شده

شما نباید در فاصله 1 متری وسیله نقلیه دیگری که در جلو یا پشت شما پارک شده است پارک کنید (اما نه موقع پارک بصورت زاویه ای)

ایستگاه های اتوبوس

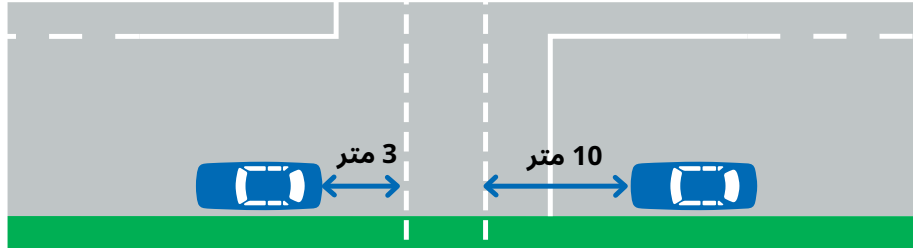
شما نباید در فاصله 20 متری قبل و 10 متری بعد از ایستگاه اتوبوس پارک کنید، مگر اینکه تابلویی نشان دهد می توانید این کار را بکنید. این شامل تابلویی است که مکان ایستگاه اتوبوس و تابلوهایی که محدوده اتوبوس را نشان می دهد نیز می شود. مکان های ایستگاه اتوبوس با تابلویی نشان داده می شوند که عبارت "ایستگاه اتوبوس" و/یا تصویری از اتوبوس را در خود دارد.

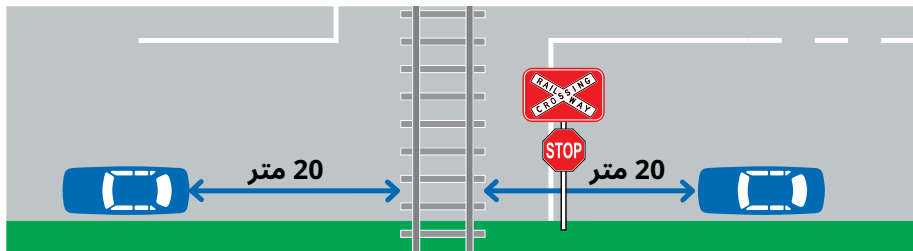
نمونه ای از تابلوی ایستگاه اتوبوس.

شما نباید در فاصله 10 متری قبل و 3 متری بعد از چراغ‌های راهنمایی توقف یا پارک کنید که در یک تقاطع نیستند اما علائم زیر را دارند:

- علائم عابر پیاده مگر اینکه تابلویی باشد که نشان دهد می‌توانید این کار را بکنید
- چراغ‌های گذرگاه دوچرخه، مگر اینکه تابلویی باشد که نشان دهد می‌توانید این کار را بکنید.

شما نباید در فاصله 20 متری قبل و بعد از تقاطع راه آهن توقف یا پارک کنید، مگر اینکه تابلویی باشد که نشان دهد می‌توانید این کار را بکنید.

خطوط جدا کننده دوتایی

شما نباید در فاصله 3 متری از خطوط جدا کننده دوتایی پارک کنید.

شیرهای آتش نشانی

شما نباید در فاصله 1 متری شیر آتش نشانی، نشانگر شیر آتش نشانی یا نشانگر پریر آتش نشانی پارک کنید.

روی یک تپه (crest) یا پیچ یا نزدیک آنها

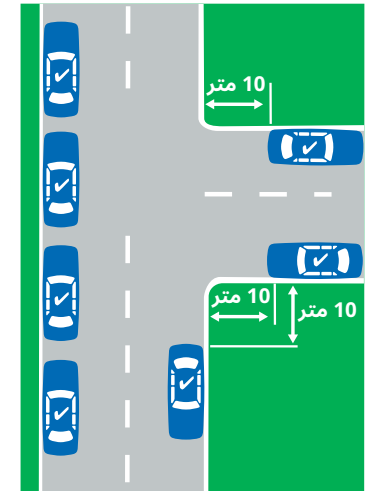
شما نباید روی یک تپه یا یک پیچ در خارج از یک محدوده مسکونی توقف یا پارک کنید، مگر اینکه رانندگان بتوانند وسیله نقلیه شما را حداقل از فاصله 100 متری ببینند. اگر تابلوی پارکینگ وجود دارد، دستورالعمل‌های نشان داده شده را دنبال کنید.

تقاطع‌ها

شما نباید در 20 متری تقاطع دارای چراغ راهنمایی پارک کنید، مگر اینکه تابلویی نشان دهد می‌توانید این کار را بکنید.

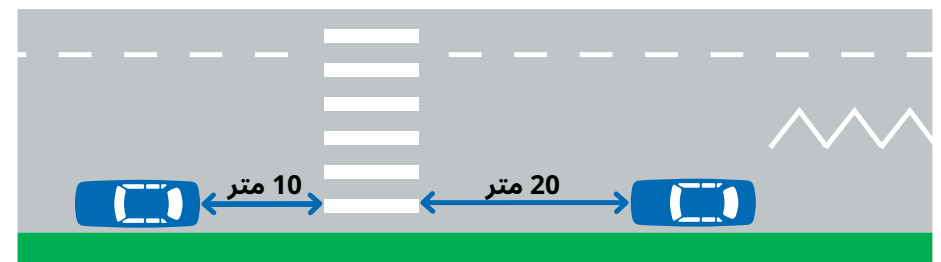
شما نباید در فاصله 10 متری یک تقاطع بدون چراغ راهنمایی پارک کنید، مگر اینکه:

- تابلویی نشان دهد می‌توانید این کار را بکنید
- آن محل، یک تقاطع T است و شما در امتداد سمت پیوسته جاده ادامه دار پارک می‌کنید.

گذرگاه‌ها

شما نباید در فاصله 20 متری قبل و 10 متری بعد از گذرگاه کودکان یا عابران پیاده (خطوط عابر پیاده) توقف یا پارک کنید، مگر اینکه تابلویی نشان دهد می‌توانید این کار را بکنید.

پارک محدود

شما می‌توانید در مکان‌هایی که زمان یا شرایط برای پارک کردن دارند، توقف یا پارک کنید.

محدودیت‌ها ممکن است روی یک تابلو قید شده باشد یا روی جاده مشخص شده باشد. به دقت بررسی کنید تا از جریمه شدن برای پارکینگ یا بکسل شدن وسیله نقلیه تان اجتناب کنید.

توقف ممنوع

تابلوی "توقف ممنوع" به این معنی است که شما نباید در هیچ نقطه ای از جاده یا حاشیه آن و در مسیر فلش توقف کنید، مگر در موارد اضطراری.

محدوده‌های "توقف ممنوع" بعضی مواقع با یک خط حاشیه ای زرد رنگ و ممتد مشخص می‌شوند.

محدودیت‌ها ممکن است فقط در زمان‌های خاصی که روی تابلو نشان داده شده است، اعمال شوند.

مکان‌های پارکینگ محدود

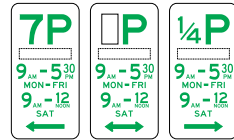
مکان‌های پارکینگ محدود در نقاط عمومی بزرگ که محدودیت در ورود و خروج دارند استفاده می‌شود، مانند دارلینگ هاربر و هومبوش بی.

شما نباید بین تابلوهای "پارکینگ محدود" و "پایان پارکینگ محدود" توقف یا پارک کنید، مگر در مواردی که تابلویی نشان دهد می‌توانید این کار را بکنید. شما می‌توانید توقف کنید تا کالاها یا مسافران خود را سوار یا پیاده کنید.

پارکینگ ساعتی

شما می‌توانید در روزهای هفته و در طی ساعاتی که روی تابلو نشان داده شده است، پارک کنید.

پارکینگ قابل دسترسی

اگر شما مجوز معتبر طرح پارک وسایل نقلیه (Mobility Parking Scheme) دارید، یا اگر شخصی را که این مجوز را دارد، سوار کرده اید، می‌توانید در محدوده‌ای پارک کنید که برای افراد دارای معلولیت در نظر گرفته شده است. مجوز مربوطه باید در وسیله نقلیه نمایش داده شود.

دارندگان مجوز MPS همچنین می‌توانند برای مدت طولانی تری در محدوده‌های دارای محدودیت‌های زمانی پارک کنند.

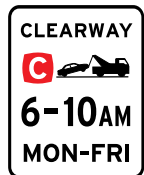

محدوده عدم توقف (clearway) و محدوده عدم توقف برای رویدادهای ویژه

ممکن است از یک خط زرد منقطع نیز برای نشان دادن یک محدوده عدم توقف استفاده شود.

محدوده عدم توقف جریان ترافیک و ایمنی را در زمان‌های شلوغ یا رویدادهای خاص بهبود می‌بخشند. در طول مدت زمان قید شده روی تابلوها، شما نباید در بین این تابلوها توقف یا پارک کنید، مگر در موارد اضطراری.

اتوبوس‌ها و تاکسی‌ها (اما نه تاکسی‌های اینترنتی (rideshare) می‌توانند برای پیاده و سوار کردن مسافر در محدوده عدم توقف بایستند.

شما نباید بین تابلوی "محدوده عدم توقف" (Clearway) و "پایان محدوده عدم توقف" (End Clearway) پارک کنید.

در زمان‌ها و تاریخ‌های نشان داده شده روی تابلو نباید در محدوده عدم توقف در زمان رویدادهای ویژه پارک کنید.

پارکینگ ساکنان

اگر شما مجوز معتبر پارکینگ برای یک مکان را داشته باشید، می توانید بدون هزینه یا محدودیت زمانی در آن مکان پارک کنید. مجوز پارکینگ باید همواره در معرض دید باشد.

پارکینگ رویدادهای ویژه

محدوده های پارکینگ برای رویدادهای ویژه در نزدیکی مکان های ورزشی یا تفریحی استفاده می شوند. شما نباید بیش از مدت زمان مشخص شده در روی تابلوها پارک کنید، مگر اینکه مجوز پارکینگ داشته باشید.

شما نباید بیش از مدت زمانی که در پارکینگ رویداد ویژه نشان داده شده است پارک کنید، مگر اینکه مجوز پارک داشته باشید.

پارکینگ موتور سیکلت

شما نباید بین این تابلوها پارک کنید، مگر اینکه یک موتورسوار باشید. شما می توانید برای پیاده کردن یا سوار کردن مسافران توقف کنید.

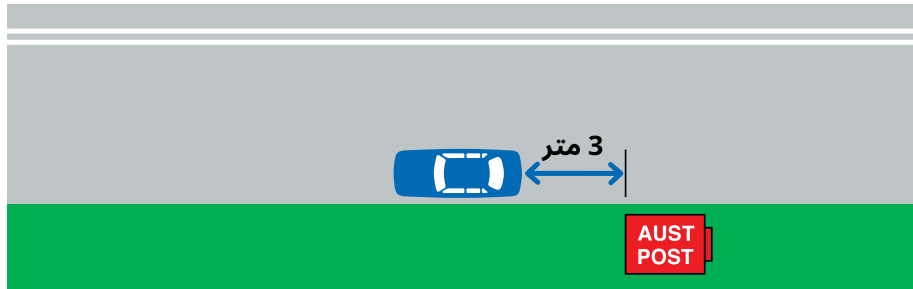
پارکینگ پولی

اگر تابلویی نشان دهد که هزینه ای باید پرداخت شود یا روی آن، پارکینگ "متر"، "بلیت"، "تلفن" یا "کوین" نوشته شده است باید هزینه پارکینگ را پرداخت کنید. شما می توانید برای مدت زمانی که روی تابلو نشان داده شده است، پارک کنید.

به عنوان مثال، تابلوی "2P متر" به این معنی است که شما می توانید تا 2 ساعت پارک کنید و باید با استفاده از کنتور هزینه آنرا پرداخت کنید.

صندوق پست استرالیا

شما نباید در فاصله 3 متری صندوق پست استرالیا پارک کنید. شما می توانید برای پست کردن نامه توقف کنید یا مسافران خود را پیاده کنید یا سوار کنید.

محدوده تاکسی

شما نباید در جهت فلش یا فلش های روی تابلو توقف کنید، مگر اینکه تاکسی می رانید. در بعضی از محدوده های تاکسی زمان نشان داده می شود. شما می توانید وسیله نقلیه تان را خارج از آن زمان ها در آنجا متوقف یا پارک کنید.

محدوده تاکسی در دو طرف تابلو.

محدوده اتوبوس

شما نباید در جهت فلش یا فلش های روی تابلو توقف کنید، مگر اینکه یک اتوبوس عمومی را می رانید. بعضی از محدوده های اتوبوس زمان پارک را نشان می دهند. شما می توانید وسیله نقلیه تان را در خارج از آن زمان ها در آنجا متوقف یا پارک کنید.

محدوده اتوبوس در دو طرف تابلو.

محدوده بارگیری

محدوده بارگیری در سمت چپ تابلو.

وسایل نقلیه ای که در اصل برای حمل کالا طراحی شده اند می توانند تا 30 دقیقه در محدوده بارگیری توقف کنند تا کالایی را تحویل بدهند یا تحویل بگیرند. این کالاها شامل وسایل شخصی یا خرید نمی شود.

اتوبوس های عمومی می توانند تا 30 دقیقه توقف کنند تا مسافران را سوار یا پیاده کنند.

هر وسیله نقلیه می تواند برای سوار کردن یا پیاده کردن مسافران برای مدت کوتاهی توقف کند.

محدودیت ها ممکن است فقط برای زمان های خاصی اعمال شوند که در روی تابلو مربوطه نشان داده شده است.

محدوده کاری

محدوده کاری در سمت چپ تابلو.

شما نباید در یک محدوده کاری پارک کنید، مگر اینکه از وسیله نقلیه شما در کار ساختمانی در آن محدوده یا نزدیک آن استفاده شود.

هر وسیله نقلیه می تواند برای سوار کردن یا پیاده کردن مسافران متوقف شود.

محدودیت ها ممکن است فقط در زمان های خاصی که روی تابلو نشان داده شده است، اعمال شوند.

محدوده کامیون

محدوده کامیون در سمت چپ تابلو.

شما نباید در ساعات نشان داده شده روی تابلو توقف یا پارک کنید، مگر اینکه کالاهایی را در کامیونی با وزن ناخالص 4.5 تن (GVM) تخلیه می کنید یا تحویل می گیرید.

هر وسیله نقلیه می تواند برای سوار یا پیاده کردن مسافران توقف کند.

محدودیت ها ممکن است فقط در زمان های خاصی که روی تابلو نشان داده شده است، اعمال شوند.

راه های پارک کردن

دو راه اصلی برای پارک وجود دارد - موازی و زاویه ای. بعد از اینکه پارک کردید، چک های موقع پارک کردن را انجام دهید تا ایمن بمانید.

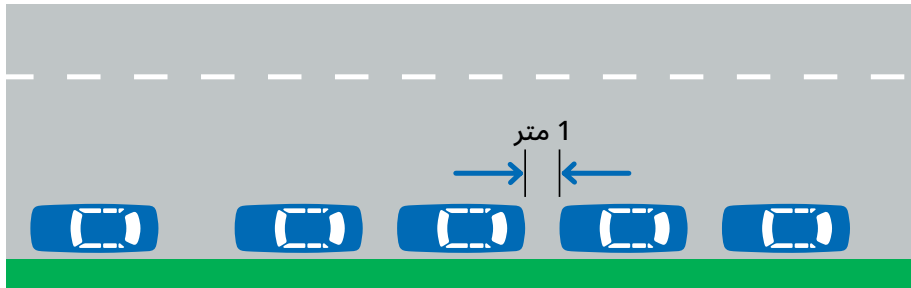
پارکینگ موازی

این روش معمول برای پارک کردن است، مگر اینکه تابلویی خلاف آن را نشان دهد.

شما باید با شرایط زیر پارک کنید:

- در جهت یکسان با ترافیک
- موازی و تا حد امکان نزدیک به حاشیه
- در داخل خط کشی ها
- حداقل 1 متر جلو و عقب هر وسیله نقلیه پارک شده دیگر.

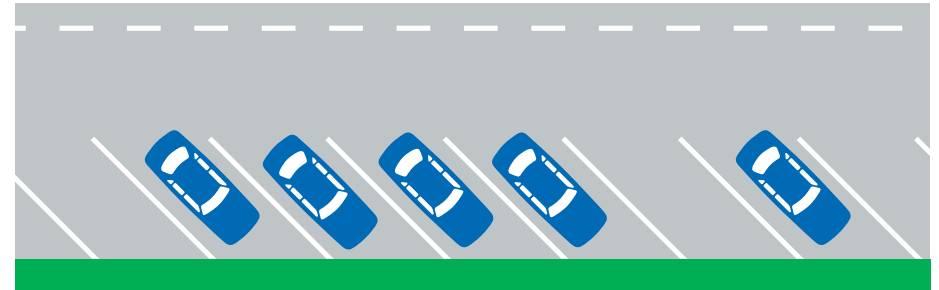
شما در یک خیابان یک طرفه نیز می توانید در سمت راست جاده پارک کنید.

پارکینگ زاویه ای

شما می‌توانید در جایی که تابلوها یا خط کشی‌ها نشان می‌دهند پارک زاویه ای کنید:

- در یک زاویه 45 درجه
- جلوی وسیله نقلیه به طرف حاشیه.

بررسی های موقع پارک کردن

قبل از ترک وسیله نقلیه تان، مطمئن شوید که ترمز دستی را کشیده اید.

اگر بیش از 3 متر از وسیله نقلیه تان دور می‌شوید، باید:

- سویچ را از داخل فرمان بردارید
- تمام درها و پنجره‌ها را قفل کنید (اگر کسی در وسیله نقلیه نباشد).

قبل از باز کردن در، باید آینه‌ها و نقاط کورتان را برای عابران پیاده، دوچرخه و سایر وسایل نقلیه بررسی کنید.

قبل از خارج کردن وسیله نقلیه تان از کنار جاده یا پارکینگ، باید:

- حداقل 5 ثانیه راهنما بزنید
- آینه‌ها را بررسی کنید
- به پشت سر خود نگاه کنید تا نقاط کور را بررسی کنید.

هشدارها و خطرات جاده

در موقع رانندگی مراقب خطرات احتمالی باشید. یک خطر بالقوه هر گونه خطر احتمالی است که ممکن است منجر به تصادف شود. این خطر می‌تواند یک عابر پیاده منتظر عبور، یک جاده خیس، یا چیزی باشد که مانع دید وسایل نقلیه روبرو است. همچنین مراقب وسایل نقلیه در حال نزدیک شدن و وسایل نقلیه پارک شده ای باشید که می‌خواهند وارد جاده شوند.

اگر شما نمی‌توانید حداقل 5 ثانیه در پیش رو خود را ببینید، باید سرعت تان را کم کنید. وقتی خطری بالقوه می‌بینید، سرعت تان را کم کرده و برای توقف آماده شوید.

بررسی چشمی (اسکن کردن) به شما کمک می‌کند تا از وضعیت جاده و هر گونه خطر احتمالی آگاه شوید.

مراقب تابلوهای هشدار دهنده باشید که به شما در مورد خطرات یا تغییر جاده پیش رو هشدار می‌دهند.

تابلوهای هشدار دهنده

تابلوهای هشدار دهنده به شما در مورد خطرات یا تغییر شرایط جاده پیش رو هشدار می‌دهند. این تابلوها معمولاً به شکل الماس با تصاویر، نمودارها، نمادها یا کلمات به رنگ سیاه در یک زمینه زرد هستند.

این علائم بعضی از رایج ترین تابلوهای هشدار دهنده هستند.

شرایط جاده در حال تغییر
به دو لاین در ترافیک
روبرو است.

شما به یک تقاطع T نزدیک می
شوید و جاده ای که در آن رانندگی
می‌کنید به پایان می‌رسد. شما
باید به همه وسایل نقلیه راه
بدهید.

چهارراه در پیش رو

به یک پل باریک نزدیک می شوید - سرعت تان را کم کنید و برای توقف آماده شوید.

پل باریک.

وضعیت اضطراری موقت در پیش رو، مانند نشست نفت روی جاده، سقوط درخت، برف یا رانش زمین.

مراقب وسایل نقلیه ای باشید که آهسته در حال عبور هستند یا وارد ترافیک می شوند.

پیچ تند به سمت چپ در پیش رو.

گردش تند به راست در پیش رو.

جاده در پیش رو به سمت راست می پیچد.

جاده کناری در پیش رو. یک جاده کناری جاده ای را که در آن رانندگی می کنید قطع می کند.

وقتی که به بالای تپه پیش رو نزدیک می شوید، نمی توانید تا فاصله امنی در مقابل تان را ببینید. با احتیاط رانندگی کنید.

مراقب کانگوروها باشید

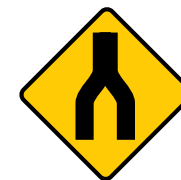
برآمدگی جاده در پیش رو (یک شیب ناگهانی به بالا، بعد به پایین).

جاده در پیش رو گود می شود (یک شیب ناگهانی به پایین، بعد بالا).

جاده در پیش رو باریک می شود.

جاده تقسیم شده در پیش رو به پایان می رسد.

جاده پیش رو تقسیم می شود

جاده پر پیچ و خم در پیش رو

شبکه آهنی در پیش رو (یک ردیف از میله های فلزی در عرض جاده).

جاده در پیش رو زیر آب است (مثلاً یک جریان نهر).

دام ها ممکن است در حال عبور باشند.

عابران پیاده ممکن است در پیش رو عبور کنند.

گذرگاه عابر پیاده در پیش رو.

تابلوی "توقف" در پیش رو.

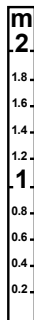
تابلوی "حق تقدم" در پیش رو.

جاده پل دار (causeway) در پیش رو ممکن است زیر آب باشد (این مسیر جاده ای است که در یک عرض یک منطقه کم ارتفاع یا مرطوب یا آبگیر قرار دارد).

جاده پیش رو ممکن است با سیلاب پوشیده شود.

مقیاسی که عمق سیلاب را در عرض جاده نشان می دهد.

شیب تند (با درجه کم) در پیش رو.

جاده خیس، لغزنده است.

مراقب دوچرخه ها باشید

کودکان ممکن است در پیش رو عبور کنند.

تعمیر جاده

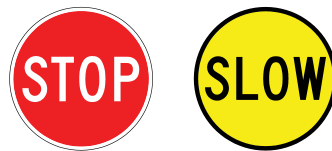
تابلوهایی موقت به شما هشدار می دهند که تعمیر جاده در پیش است. موقع نزدیک شدن به محل تعمیر جاده، سرعت تان را کم کنید، مراقب هرگونه خطر و آماده توقف باشید.

شما باید از تابلوهای نظارتی و چراغ های راهنمایی در جاده ها پیروی کنید. مراقب کارگران تعمیر جاده باشید و از دستورات ماموران کنترل ترافیک اطاعت کنید.

چراغ های راهنمایی موقت در یک جاده، شما باید در پشت یک چراغ قرمز توقف کنید.

از تابلوهای "توقف" و "آهسته" در جاده ها برای کنترل ترافیک استفاده می شود. قبل از رسیدن به تابلوی دستی باید توقف کنید.

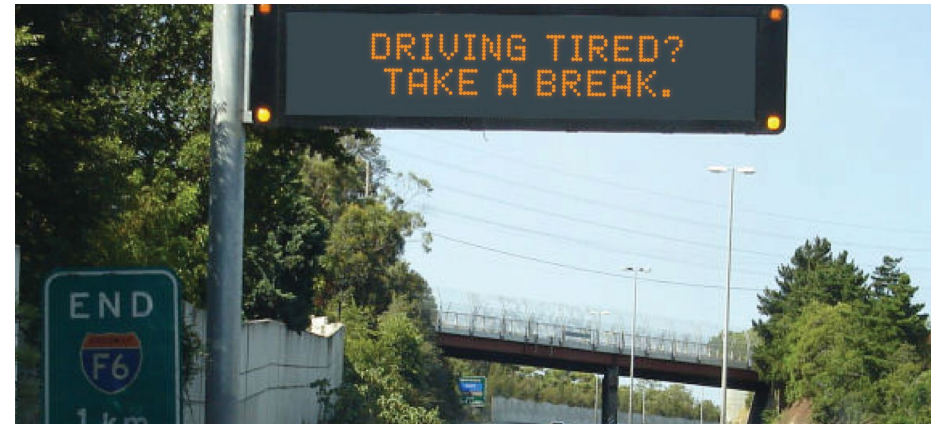
تابلوهای "توقف" و "آهسته" توسط ماموران کنترل ترافیک نگه داشته می شوند. شما باید از این تابلوها تبعیت کنید.

بعضی مواقع از تابلوی سرعت همراه با تابلوی هشدار استفاده می شود. به عنوان مثال، برای نشان دادن حداکثر سرعت ایمن در شرایط خوب، یا مدت زمانی که شما باید مراقب یک خطر بالقوه خاص باشید.

جاده پیش رو به سمت راست انحناء دارد. حداکثر سرعت 55 کیلومتر در ساعت در شرایط خوب.

بعضی از جاده ها دارای تابلوهای الکترونیکی بزرگ هستند (به نام تابلوهای پیام متغیر). این تابلوها به شما در مورد تغییرات در شرایط ترافیک پیش رو هشدار می دهند - به عنوان مثال، مه، تصادف، تعمیر جاده، ازدحام، بسته شدن جاده یا عملیات پلیس.

تابلوی پیام متغیر در بزرگراه.

تابلوهای سرعت تابلوهای نظارتی هستند. شما نباید سریعتر از سرعت مجاز نشان داده شده در تابلو رانندگی کنید.

محدودیت سرعت 40 کیلومتر در ساعت برای تعمیرات جاده ای. این محدودیت سرعت باید رعایت شود.

سرعت تان را کم کنید و آماده توقف باشید.

مامور کنترل ترافیک در پیش رو. برای توقف آماده باشید.

تعمیر جاده در پیش رو. سرعت تان را کم کنید.

به تعمیر جاده نزدیک می شوید. سرعت تان را کم کنید و آماده توقف باشید.

تعمیر جاده به پایان رسید

هیچ خطی در جاده مشخص نشده است. در صورت سبقت مراقب باشید.

لاین در پیش رو بسته است. به جاده سمت راست وارد شوید.

مراقب سنگ های لغزان باشید. سرعت تان را کم کنید.

حیات وحش و دام ها

در جاده های روستایی، مراقب دام ها در محل های بدون حصار و حیات وحش باشید. حیوانات در جاده می توانند خطرناک باشند و باعث تصادفات جدی شوند. آنها می توانند به سرعت حرکت کنند و غیرقابل پیش بینی باشند.

موقعی که یک تابلو هشدار حیوانات را می بینید، ممکن است در حال نزدیک شدن به حیوانات اهلی باشید که در سطح جاده یا نزدیک به آن باشند.

ممکن است دام ها در حال عبور در پیش رو باشند.

مراقب کانگورهای پیش رو باشید.

وقتی تابلوهای هشدار دهنده حیوانات را می بینید، سرعت تان را کم کنید. حیوانات در نزدیکی چاله های آب و نهرها فعال تر هستند و دیدن آنها در زمان طلوع و غروب خورشید سخت تر است.

اگر شما حیوانی را در جاده یا نزدیک آن می بینید، سرعت تان را کم کرده و بصورت کنترل شده ترمز کنید. هرگز برای اجتناب از حیوان، نیچیید. این ممکن است باعث شود وسیله نقلیه تان را از دست بدهید یا با ترافیک روبرو برخورد کنید.

اگر با حیوانی برخورد کردید، فقط در صورتی توقف کنید که این کار امن باشد.

اگر حیوان آسیب دیده باشد:

- برای حیوانات بومی یا وحشی، با مرکز خدمات و اطلاعات نجات حیات وحش (Wildlife and Information Rescue Service) در wires.org.au تماس بگیرید.
- برای حیوانات خانگی، با صاحب آن، پلیس یا RSPCA در rspca.org.au تماس بگیرید

یک فلش موقت روی وسیله نقلیه تعمیرات جاده به شما هشدار می دهد که یک خطر بالقوه در جاده پیش رو وجود دارد. لاین خود را عوض کنید.

تصادفات

اگر شما تصادف کرده اید، همیشه باید متوقف شوید و تا حد امکان کمک کنید. شما باید مشخصات خود را به افراد دیگر درگیر در تصادف یا پلیس ارائه دهید.

اگر شما تصادفی کرده اید که منجر به مرگ یا جراحت شده است و توقف و کمک نکنید ممکن است جریمه یا زندانی شوید.

رانندگی ایمن احتمال تصادف را کاهش می دهد.

بعد از تصادف چه کار باید کرد

اگر تصادف کردید:

- موتورماشین تان را خاموش کنید تا خطر آتش سوزی کاهش یابد.
- چراغ خطر ماشین تان را روشن کنید.
- در صورت ایمن بودن، بررسی کنید که آیا چیزی ناشی از تصادف در سطح جاده وجود دارد که خطرناک باشد یا باعث تصادف دیگری شود، مانند خرده ها و تکه های باقیمانده از تصادف یا شیشه شکسته. در صورتیکه ایمن باشد آنها را از سطح جاده خارج کنید.
- اگر شما درگیر تصادف با کامیونی هستید که بار خطرناکی را حمل می کند:
- با پلیس یا آتش نشانی با شماره سه صفر (000) تماس بگیرید.
- به دیگران برای دور ماندن از محل تصادف هشدار دهید.
- از دست زدن به مواد شیمیایی ریخته شده یا تنفس دود یا گرد و غبار خودداری کنید.
- به دنبال راهنمای اقدامات اضطراری که به درب طرف راننده کامیون نصب شده است، باشید. در صورت ایمن بودن، این اقدامات را دنبال کنید.

رد و بدل کردن مشخصات

اگر تصادف کرده اید، باید به فرد یا افرادی که درگیر در تصادف هستند، اطلاعات زیر را بدهید:

- نام و آدرس شما
- شماره ثبت وسیله نقلیه شما
- نام و آدرس صاحب وسیله نقلیه، اگر شما مالک آن نیستید.

چه زمانی باید با آمبولانس و پلیس تماس بگیرید

اگر کسی در تصادف مجروح یا کشته شود، با آمبولانس تماس بگیرید و بعد با پلیس به شماره سه صفر (000) تماس بگیرید.

پلیس در موارد زیر در صحنه تصادف حضور می یابد و تصادفات را بررسی می کند:

- فردی در وسیله نقلیه خود گیر کرده، کشته شده یا مجروح شده است
- احتمال می رود راننده تحت تأثیر الکل یا مواد مخدر بوده باشد
- فرد درگیر در تصادف توقف نکرده یا اطلاعات اش را رد و بدل نکرده است
- پلیس باید ترافیک را هدایت یا با خطر بالقوه ای برخورد کند
- یک اتوبوس یا کامیون باید بکسل شود.

همیشه باید در صحنه تصادف مدارک زیر را به پلیس بدهید:

- گواهینامه رانندگی تان
- جزئیات تصادف و وسایل نقلیه درگیر
- نام و آدرس تان
- اطلاعات در مورد شاهدان و سایر رانندگان درگیر در تصادف.

چه موقعی باید به پلیس زنگ نزیند

در موارد زیر لازم نیست به پلیس زنگ بزیند تا در صحنه تصادف حضور یابد:

- هیچ آسیب جسمی وجود نداشته باشد
- وسایل نقلیه درگیر در تصادف نیازی به بکسل شدن نداشته باشند.

اگر فردی که درگیر در تصادف بوده است بعداً به دلیل جراحت تحت درمان قرار گرفته باشد، با خط کمکی پلیس به شماره **131 444** تماس بگیرید.

اگر پلیس در صحنه تصادف حاضر نشود، شما باید در اسرع وقت (در عرض 24 ساعت) تصادف را گزارش دهید اگر:

- یک وسیله نقلیه بکسل شده است
- خانه ای آسیب دیده یا حیوانی زخمی شده است
- شما قادر نیستید مشخصات تان را به راننده دیگر ارائه دهید.

تصادف را به نزدیکترین ایستگاه پلیس یا خط کمکی پلیس به شماره **131 444** تماس بگیرید.

کمک های اولیه بعد از تصادف

کمک های اولیه مهارتی است که همه باید آن را بیاموزند. برای اطلاع از جزئیات دوره های کمک های اولیه با سازمانهای زیر تماس بگیرید:

- آمبولانس سنت جان در stjohnnsw.com.au
- صلیب سرخ استرالیا در redcross.org.au
- شورای ملی ایمنی استرالیا در training.nasca.org.au

تماس با کامیون یدک کش

اگر وسیله نقلیه تان پس از تصادف نیاز به یدک کشی داشته باشد، شما در خصوص موارد زیر حق انتخاب دارید:

- چه کسی وسیله نقلیه شما را بکسل کند
- وسیله نقلیه شما به کجا بکسل شود.

برای داشتن اجازه یدک، کامیون های یدک کش NSW که در صحنه تصادف حضور می یابند، باید:

- دارای یک شماره پلاک با چهار رقم باشند که به "TT" ختم می شود
- توسط راننده ای رانده شوند که گواهینامه رانندگی معتبر دارد.

1234-TT

از کامیون یدک کشی که این الزامات را برآورده نمی کند استفاده نکنید. این مسئولیت شماست که بررسی کنید آیا کامیون یدک کش، یک یدک کش مجاز است یا خیر.

قبل از اینکه کامیون یدک کش وسیله نقلیه شما را بکسل کند، شما (به عنوان مالک و/یا راننده) باید فرم مجوز یدک کشی را امضا کنید. این به راننده کامیون یدک کش اجازه می دهد تا وسیله نقلیه شما را بکسل کند.

شما حق دارید:

- قبل از امضای فرم مجوز یدک کش برای کمک با شخصی تماس بگیرید - به عنوان مثال، یک مکانیک، تا بدانید که وسیله نقلیه تان را به کجا بکسل بکنید
- یک کپی از فرم مجوز بکسل را دریافت کنید.

اگر نمی توانید یک کامیون یدک کش پیدا کنید یا فرم مجوز را امضا کنید، یک افسر پلیس یا افسر مجاز می تواند درخواست یک کامیون یدک کش را برای شما ترتیب دهد.

اگر بیمه جامع خودرو دارید، ممکن است هزینه یدک کشی توسط بیمه پوشش داده شود. اینرا با بیمه گر تان چک کنید.

خرابی ماشین

برای کاهش دادن خطر خرابی ماشین، از قبل برنامه ریزی کنید. سوخت، روغن، آب و فشار باد لاستیک (از جمله زاپاس) تان را به طور منظم بررسی کنید. داخل وسیله نقلیه تان یک جلیقه با قابلیت دید بالا و یک چراغ قوه همراه داشته باشید.

وقتی که ماشین تان خراب می شود

وقتی که ماشین تان خراب می شود:

- یک نقطه امن برای پارک کردن پیدا کنید، مانند کنار جاده (شانه جاده)، لاین توقف اضطراری، یا لاین خرابی ماشین
- وسیله نقلیه تان را تا حد امکان در سمت چپ و دور از سایر خودروها پارک کنید
- چراغ های خطر تان (و چراغ های پارکینگ، در صورتی که قابلیت دید ضعیف است) را روشن کنید
- با بستن کمر بند ایمنی در وسیله نقلیه تان بمانید و با امداد جاده ای تماس بگیرید
- اگر لاستیک ماشین تان پنچر شده است، در صورت امکان به نقطه ای امن دور از ترافیک بروید.

فقط لاین توقف اضطراری

اگر مجبور هستید از وسیله نقلیه تان پیاده شوید:

- قبل از بیرون آمدن ترافیک را بررسی کنید
- در امن ترین سمت جاده، به دور از ترافیک خارج شوید
- دور از جاده بایستید و در صورت امن بودن، پشت مانع ایمنی حرکت کنید
- از عبور از جاده خودداری کنید
- تایر را عوض نکنید مگر اینکه انجام این کار امن باشد.

وسایل نقلیه پلیس و اورژانس

مراقب وسایل نقلیه اورژانس در جاده باشید، مانند ماشین های پلیس، ماشین های آتش نشانی و آمبولانس. شما ممکن است به دلیل عدم راه دادن به یک وسیله نقلیه اورژانس، جریمه و امتیازات منفی دریافت کنید.

شما باید از دستورات پلیس جاده ای، از جمله علائم پلیس و سیگنال های دستی پیروی کنید. اگر پلیس به شما دستور داد که کنار بکشید، باید در اسرع وقت در مکانی امن توقف کنید.

عبور از وسیله نقلیه اورژانس متوقف شده

موقع عبور از یک وسیله نقلیه اورژانس متوقف شده با چراغ های آبی یا قرمز چشمک زن:

- اگر محدودیت سرعت 80 کیلومتر در ساعت یا کمتر باشد، باید سرعت را تا 40 کیلومتر در ساعت کاهش دهید.
- اگر محدودیت سرعت بیش از 80 کیلومتر در ساعت باشد، باید با ایمنی سرعت تان را کم کنید و به آنها راه بدهید. این شامل تعویض لاین ها در یک جاده چند لاینی است، اگر انجام این کار ایمن باشد.

شما تا زمانی که از کنار همه وسایل نقلیه و افراد درگیر در تصادف، نباید سرعت تان را افزایش دهید.

راه دادن به وسیله نقلیه اورژانس که در حال نزدیک شدن است

موقعی که صدای آژیر را می شنوید یا چراغ های آبی یا قرمز چشمک زن یک وسیله نقلیه اورژانس را می بینید، باید به آن راه بدهید تا بتواند عبور کند.

شما ممکن است لازم باشد به سمت چپ حرکت کنید، توقف کنید یا از جاده کنار بکشید.

دسته های تشییع جنازه

وقتی یک مراسم تشییع جنازه یا یک مراسم رسمی را می بینید، نباید در آن مراسم وقفه ایجاد کنید. اگر در مراسم اختلال ایجاد کنید، ممکن است جریمه دریافت کنید.

سرعت تان را کم کنید و پشت آن بمانید.

اگر ماشین تان در یک تونل خراب شده است:

- به محل خرابی وسایل نقلیه یا کناره لاین بروید
- چراغ های خطر تان را روشن کنید
- در وسیله نقلیه تان بمانید
- منتظر رسیدن کمک باشید (تونل های اصلی دائماً تحت نظارت هستند).

وقتی یک ماشین خراب می بینید

وقتی ماشینی را می بینید که خراب شده است، بیشتر مراقب باشید. سرعت تان را کم کنید و فاصله ایمن را حفظ کنید.

- موقع عبور از یک کامیون بیدک کش متوقف شده یا وسیله نقلیه امدادی با چراغ های چشمک زن:
- اگر حد مجاز سرعت 80 کیلومتر در ساعت یا کمتر باشد، باید سرعت را تا 40 کیلومتر در ساعت کاهش دهید.
- اگر حد مجاز سرعت بیش از 80 کیلومتر در ساعت است، باید با ایمنی سرعت تان را کم کنید و به آنها راه بدهید. این شامل تعویض لاین ها در یک جاده چند لاینی است، اگر انجام این کار ایمن باشد.

تا زمانی که از همه وسایل نقلیه و افراد درگیر در تصادف عبور نکرده اید، نباید سرعت تان را افزایش دهید.

اگر برای کمک توقف می کنید، یک نقطه امن برای کنار کشیدن از جاده پیدا کنید و قبل از خارج شدن از جاده، ترافیک را بررسی کنید.

بعضی از وسایل نقلیه سنگین موقعی که خراب می شوند، از مثلث های هشدار دهنده استفاده می کنند. اگر این مثلث ها را در جاده می بینید، سرعت تان را کم کنید.

مثلث هشدار در جاده. آهسته تر برانید.

رانندگی در شرایط نامناسب

در شرایط جوی غیرقابل پیش بینی و نامناسب باید از رانندگی اجتناب کنید. قبل از اینکه رانندگی کنید، از عدم وجود طوفان، آتش سوزی در جنگل، تگرگ، برف، طوفان گرد و غبار و مه شدید اطمینان حاصل کنید.

اگر در حال رانندگی هستید و شرایط در حال بدتر شدن است، به یک مکان امن بروید. صبر کنید تا شرایط بهتر شود.

وقتی مجبورید در شرایط بد هوایی رانندگی کنید، سرعت تان را کم کنید، با احتیاط رانندگی کنید و قابلیت دیدتان را با استفاده از چراغ های روشنایی روز یا چراغ های جلو (headlights) افزایش دهید. با گوش دادن به رادیو از شرایط آب و هوا مطلع بمانید. ممکن است لازم باشد مسیر تان را عوض کنید تا از رانندگی در شرایط خطرناک اجتناب کنید.

با استراحت منظم، هوشیاری خود را حفظ کنید.

رانندگی در آب و هوای مرطوب

موقع رانندگی در آب و هوای مرطوب، جاده ممکن است لغزنده شده باشد و وسیله نقلیه شما زمان بیشتری برای توقف نیاز داشته باشد.

اگر باران شروع به باریدن کند، باید چراغ های جلو را روشن کنید (اگر به طور خودکار روشن نشده اند)، به آرامی ترمز کنید تا سرعت تان را کاهش دهید و فاصله بین خود و وسیله نقلیه جلویی (فضای اجتناب از تصادف) را افزایش دهید.

رانندگی در جاده های شوسه

موقع رانندگی در جاده های شوسه (خاکی یا شنی) بیشتر مراقب باشید و سرعت تان را کاهش دهید. توقف وسیله نقلیه شما بیشتر طول می کشد و کنترل آن سخت تر است. اگر با سرعت رانندگی کنید، ممکن است وسیله نقلیه شما سر بخورد، بلغزد یا واژگون شود.

عبور از آب در رانندگی

باید از عبور از آب در رانندگی اجتناب کنید. اینکار می تواند بسیار خطرناک باشد. برای عمق آبی که وسیله نقلیه شما می تواند با ایمنی از آن عبور کند، محدودیتی وجود دارد.

ارزیابی میزان عمق و سرعت آب در موقع جریان آن در روی جاده دشوار است. سطح جاده زیر آب ممکن است آسیب دیده باشد یا ممکن است بقایای اشیاء وجود داشته باشد یا سطح آب در حال افزایش باشد.

سیلاب بسیار خطرناک است. راه دیگری پیدا کنید یا صبر کنید تا جاده باز شود. برگشتن از مسیر ایمن تر از رانندگی در سیلاب است.

حواس پرتی در رانندگی

حواس پرتی توجه شما را از رانندگی دور می کند. اینکار می تواند به طور قابل توجهی خطر تصادف را افزایش دهند.

حواس پرتی هر چیزی است که چشم تان را از جاده، دستان تان را از روی فرمان یا ذهن تان را از رانندگی دور می کند. حواس پرتی می تواند هم از داخل و هم از خارج وسیله نقلیه تان ایجاد شود.

دور کردن چشم از جاده به مدت 2 ثانیه خطر تصادف یا احتمال تصادف را دو برابر می کند. به عنوان مثال، موقع رانندگی با سرعت 50 کیلومتر در ساعت، اگر به مدت 2 ثانیه چشم تان را از جاده بردارید، 28 متر حرکت خواهید کرد.

وقتی حواس تان پرت می شود یا توجه تان به جای دیگری معطوف می شود، احتمال اینکه اشتباه کنید بیشتر است. عدم تمرکز کوتاه مدت می تواند عواقب مادام العمر داشته باشد.

مسافران

مسافران می توانند در موقع رانندگی با شناسایی خطرات و موقعیت های پرخطر مفید باشند. آنها همچنین می توانند در فعالیت های دیگر مانند عوض کردن موسیقی و ناوبری به راننده کمک کنند.

با این حال، سر و صدا و رفتار مسافران می تواند حواس شما را در حین رانندگی پرت کند. بعضی از مسافران ممکن است شما را تشویق به ریسک کردن، مانند انجام سرعت غیرمجاز یا تخلف از مقررات جاده کنند.

رانندگان جوان در موقع رانندگی با مسافرانی که با آنها هم سن و سال هستند در معرض خطر تصادف بیشتری هستند.

حیوانات در وسیله نقلیه

حیوانات در وسیله نقلیه شما می توانند حواس شما را پرت کنند. آنها باید در یک قسمت مناسب در وسیله نقلیه تان قرار داده شوند.

شما نباید در شرایط زیر رانندگی کنید:

- با یک حیوان در بغل خود
- وقتی که یک حیوان از وسیله نقلیه به بیرون هدایت می شود، شامل هدایت آن توسط شما یا یک مسافر
- وقتی که حیوانی در قسمت بیرونی وسیله نقلیه بسته شده است.

کاهش حواس پرتی

اجتناب یا کاهش حواس پرتی در موقع رانندگی می تواند خطر تصادف را کاهش دهد.

برای کاهش حواس پرتی:

- رادیو یا موسیقی را خاموش کنید، به خصوص در موقعیت های ترافیکی جدید یا چالش برانگیز
- وسایل سرگردان را در کیف یا جعبه یا در صندوق عقب قرار دهید
- از مسافران تان بخواهید که حواس تان را پرت نکنند
- رادیو یا موسیقی را در موقع رانندگی تنظیم نکنید
- تعداد مسافران و حیواناتی را که حمل می کنید، محدود کنید
- اگر گواهینامه راننده مبتدی یا موقت P1 یا P2 دارید، تلفن همراه تان را در حالت صامت یا دور از دسترس قرار دهید یا آن را خاموش کنید
- اگر گواهینامه کامل (بدون محدودیت) دارید، از استفاده از تلفن همراه خودداری کنید.

چراغ ها و بوق ها

چراغ ها

حدود یک سوم از تصادفات در شب اتفاق می افتد. برای عابرین پیاده، دوچرخه ها و موتورسیکلت ها دیدن در شب سخت تر از روز است.

در شب یا زمانی در روز که روشنایی کافی برای دیدن فردی با لباس تیره در فاصله 100 متری وجود ندارد، وسایل زیر در وسیله نقلیه تان باید به وضوح قابل مشاهده باشند:

- چراغ های جلو
- چراغ های عقب
- شماره پلاک
- چراغ های ارتفاع (clearance) و چراغ های نشانگر جانبی، در صورت نصب بودن روی وسیله نقلیه تان.

چراغ های جلو

استفاده از چراغ های روز در وسیله نقلیه، احتمال دیدن شما از سوی سایر کاربران جاده را افزایش می دهد. اگر وسیله نقلیه شما به چراغ های روز مجهز نیست، شما می توانید از چراغ های جلو با نور پائین استفاده کنید.

چراغ های جلو شما باید در موارد زیر روشن باشند:

- موقع رانندگی بین غروب و طلوع خورشید
- در هر زمان دیگری که روشنایی روز به اندازه کافی نیست که بتوانید فردی را با لباس تیره در فاصله 100 متری ببینید.

چراغ های نور بالا

اگر شما نیاز به دید بیشتری در پیش روی خود دارید، حتی اگر چراغ های خیابان وجود داشته باشند، می توانید از چراغ های جلوی وسیله نقلیه تان با نور بالا استفاده کنید.

شما باید در شرایط زیر نور چراغ های جلو را از نور بالا به نور پایین تبدیل کنید:

- وقتی وسیله نقلیه ای که به سمت شما می آید در فاصله 200 متری شما است
- موقعی که در فاصله 200 متر یا کمتر در پشت وسیله نقلیه دیگری رانندگی می کنید.

شما همچنین می توانید قبل از سبقت گرفتن از وسیله نقلیه دیگر، چراغ های نور بالایتان را روشن کنید.

موقع رانندگی در پشت وسیله نقلیه دیگر، چراغ های جلو را روی نور پایین قرار دهید.

وقتی وسیله نقلیه ای به سمت شما می آید، چراغ های جلو را روی نور پایین قرار دهید.

چراغ‌های مه شکن

شما باید از چراغ‌های مه شکن فقط در مه یا باران یا زمانی که شرایط جوی دیگر دید شما را محدود می‌کند استفاده کنید مانند دود یا گرد و غبار.

وقتی شرایط بهبود پیدا می‌کند و شما می‌توانید واضح‌تر ببینید، باید چراغ‌های مه شکن را خاموش کنید.

اگر وسیله نقلیه شما چراغ مه شکن ندارد، می‌توانید از چراغ‌های جلو و چراغ‌های خطر در مه یا باران استفاده کنید.

چراغ‌های خطر

چراغ‌های خطر (یا چراغ‌های هشدار خطر) چراغ‌های نارنجی یا قرمز چشمک زن در روی وسیله نقلیه هستند.

شما باید فقط زمانی از چراغ خطر تان استفاده کنید که وسیله نقلیه شما در یک جای خطرناک متوقف شده است، به عنوان مثال، موقع سد راه وسایل نقلیه دیگر یا عابران پیاده، یا زمانی که شما در شرایط جوی خطرناکی مانند مه یا باران رانندگی می‌کنید.

از چراغ‌های گمراه کننده اجتناب کنید

از نصب یا استفاده از چراغ‌هایی که می‌تواند باعث گمراه شدن یا پرت کردن حواس کاربران دیگر جاده شود، در وسیله نقلیه تان اجتناب کنید.

از نگاه مستقیم به چراغ‌های جلوی وسایل نقلیه روبرو خودداری کنید. اگر دیدتان با تابش نور بالا کم یا محدود شده است، به سمت چپ جاده نگاه کنید و به سمت چپ لاین خود برانید. سرعت تان را کم کنید یا از خط ترافیک خارج شوید تا دید چشمان تان بهبود یابد.

بوق‌ها و سایر وسایل هشدار دهنده

شما نباید از بوق یا هر وسیله هشدار دهنده دیگری استفاده کنید، مگر اینکه بخواهید:

- به سایر کاربران جاده در مورد موقعیت وسیله نقلیه تان هشدار دهید
- به دیگررانندگان هشدار دهید که در حال نزدیک شدن به آنها هستید
- به حیوانات هشدار دهید تا از جاده خارج شوند
- آن وسیله، بخشی از یک دستگاه ضد سرقت یا قفل الکل باشد.

هرگز از بوق زدن برای ترساندن یا ارباب سایر کاربران جاده، به ویژه دوچرخه سواران، عابران پیاده و اسب سواران استفاده نکنید.

ایمنی و انطباق در وسیله نقلیه

عمر و شرایط وسیله نقلیه به ایمنی جاده کمک می‌کند. موارد قابل بررسی و مقرراتی وجود دارد تا بدینوسیله هر وسیله نقلیه ای جاده ای تا حد امکان ایمن باشد.

وسیله نقلیه شما باید برای رانندگی ایمن بوده و ثبت شده باشد. با چک منظم در خصوص اینکه همه چیزدر وسیله نقلیه به درستی کار می‌کند، از وسیله نقلیه تان به خوبی نگهداری کنید.

صندلی و وسایل هدایت خودرو را طوری تنظیم کنید که در رانندگی راحت باشید و بتوانید با اطمینان رانندگی کنید.

موقع رانندگی به محیط زیست فکر کنید. زباله یا سیگارهای روشن را از وسیله نقلیه تان به بیرون پرتاب نکنید. موقع یدک کشی، مطمئن شوید که بار شما خوب بسته شده است.

ثبت وسیله نقلیه

همه وسایل نقلیه باید برای رانندگی در NSW ثبت شده باشند.

همه وسایل نقلیه (به استثنای تریلرها و کاروان‌ها) برای ثبت باید دارای بیمه CTP (یک برگه سبز) باشند.

رانندگی با وسیله نقلیه ای که ثبت و بیمه نشده است، غیرقانونی است. شما ممکن است جریمه و امتیازات منفی دریافت کنید.

اگر شما در حال رانندگی با وسیله نقلیه ای هستید که ثبت نشده است و تصادف کنید، تحت پوشش بیمه CTP نخواهید بود و ممکن است مجازات‌های سنگینی دریافت کنید.

برای پارک وسیله نقلیه ای که ثبت نشده است مجازات‌هایی وجود دارد.

شما فقط در صورتی می‌توانید وسیله نقلیه ثبت نشده را برانید که در حال گرفتن یا تمدید ثبت آن وسیله نقلیه باشید، یا در صورتیکه مجوزبرای وسیله نقلیه ثبت نشده داشته باشید.

اخذ ثبت جدید

آنچه که شما باید برای ثبت وسیله نقلیه تان در NSW ثبت کنید به عمر آن و اینکه آیا در حال حاضر این وسیله نقلیه ثبت شده است یا خیر، بستگی دارد.

انتقال ثبت

موقع خرید وسیله نقلیه ای که در حال حاضر ثبت شده است، باید ظرف 14 روز ثبت آن به نام خودتان را انجام دهید تا از پرداخت هزینه تاخیر در ثبت جلوگیری کنید.

تمدید ثبت

شما باید تمدید ثبت وسیله نقلیه تان را در تاریخ مقرر یا قبل از آن انجام دهید. مهم است که به موقع ثبت وسیله نقلیه تان را تمدید کنید تا از رانندگی با وسیله نقلیه ثبت نشده و دریافت جریمه و امتیازات منفی اجتناب کنید.

اگر ثبت وسیله نقلیه تان را ظرف 3 ماه از تاریخ مقرر تمدید نکنید، ثبت آن به طور خودکار لغو می شود. برای رانندگی مجدد با وسیله نقلیه تان، باید یک ثبت جدید انجام دهید.

به طور کلی، وسایل نقلیه بالای 5 سال باید برای تمدید ثبت، بررسی ایمنی وسیله نقلیه (معاینه فنی) داشته باشند.

اگر وسیله نقلیه شما در بررسی ایمنی (معاینه فنی) رد شود، نباید با آن رانندگی کنید مگر اینکه آن را تعمیر کنید یا بازبینی شود. تا زمانی که وسیله نقلیه تان بازبینی و ثبت نشده است، نباید با آن رانندگی کنید.

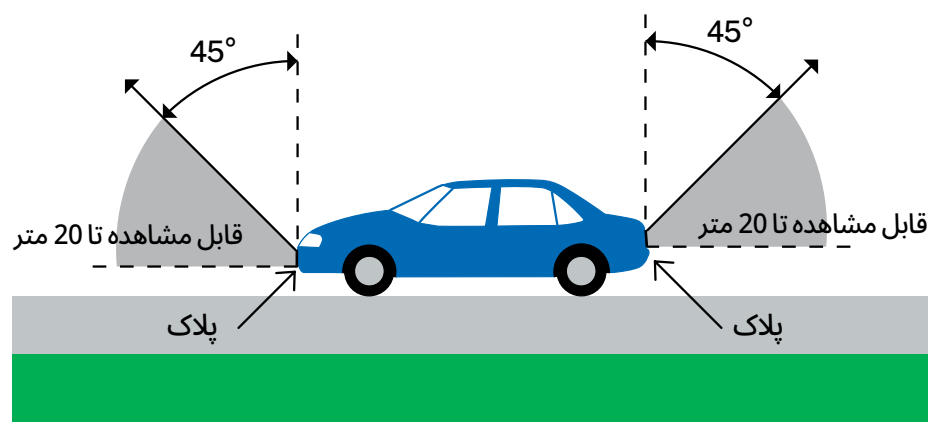
شماره پلاک ها

وسیله نقلیه شما باید دارای پلاک‌هایی باشد که به طور دائمی به جلو و عقب آن نصب شده باشند. موتورسیکلت ها فقط به یک شماره پلاک در پشت نیاز دارند.

پلاک ها باید توسط Transport for NSW صادر شده باشند. اعداد باید با اعداد مندرج در گواهی ثبت وسیله نقلیه مطابقت داشته باشند. شما نباید پلاک های تان را به وسیله نقلیه دیگری نصب کنید.

به هیچ وجه نباید پلاک ها را تغییر دهید یا خراب کنید. برای مثال، نباید آنها را با پلاک L یا پلاک P مخفی کنید. پوشش پلاک باید شفاف، تمیز، رنگ نشده، بدون بازتاب نور و صاف باشند.

پلاک ها باید تمیز و آسیب ندیده باشند. اعداد باید از فاصله (حداقل 20 متری)، از بالا و از کنار (در یک قوس 45 درجه ای از مرکز وسیله نقلیه) قابل خواندن باشند.

قابلیت تردد (Roadworthiness)

برای ثبت شدن، وسیله نقلیه تان باید برای استفاده ایمن (قابل تردد) مناسب باشد و استانداردهای مورد نیاز قانون را رعایت کند.

برگه نقص فنی (Defect Notices)

پلیس می تواند وسیله نقلیه شما را متوقف کرده و در هر زمانی آن را بازرسی کند. اگر وسیله نقلیه شما برای رانندگی ایمن نباشد، ممکن است پلیس برگه نقص فنی برای وسیله نقلیه شما صادر کند.

به عنوان مثال، شما می توانید یک برگه نقص فنی دریافت کنید، اگر وسیله نقلیه تان:

- بیش از حد سر و صدا می کند، نشت روغن دارد یا دود زیادی می دهد
- دارای میله سپری (bull bar) است که ایمن نیست یا استانداردها را برآورده نمی کند - برای مثال، اگر گوشه های نوک تیز یا حاشیه های تیز داشته باشد
- دارای لوازم جانبی است که به درستی نصب نشده اند - به عنوان مثال، میله نگهدارنده قلاب ماهیگیری، پایه نورافکن، یا وینچ (کابل فلزی).

اگر شما یک اخطار نقص فنی دریافت کردید، باید وسیله نقلیه تان را تا موعد مقرر در برگه اخطار تعمیر کنید. بعضی از تعمیرات باید توسط یک شخص مجاز مانند بازرس وسیله نقلیه تأیید شود.

اگر شما نقص وسیله نقلیه را در موعد مقرر تعمیر نکنید، ثبت آن می تواند به حالت تعلیق درآید.

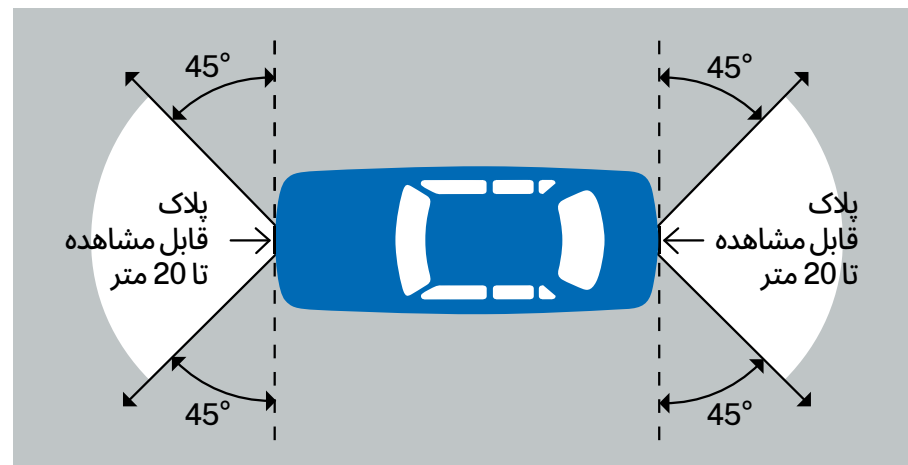
اصلاحات

یک وسیله نقلیه دارای اصلاحات قابل توجه باید قبل از ثبت، ارزیابی و تایید شود.

اینکار باید توسط یک شخص تایید کننده دارای مجوز طرح صدور گواهی انطباق ایمنی وسیله نقلیه (Vehicle Safety Compliance Certification Scheme) انجام شود. وی باید مطمئن شود که اصلاح وسیله نقلیه مطابق با استانداردها صورت گرفته است و خطری از نظر ایمنی ایجاد نمی کند.

اصلاحات همچنین ممکن است بر پوشش بیمه وسیله نقلیه و گارانتی آن تأثیر بگذارد.

رانندگان موقت P1 و P2 نباید وسایل نقلیه ای را برانند که اصلاحاتی برای افزایش عملکرد موتور در آنها صورت گرفته است.

همه پلاک های عقب باید چراغ داشته باشند تا در شب دیده شوند.

اگر شما در حال یکدکشیدن تریلر هستید، تریلر نیز باید یک پلاک در پشت داشته باشد.

اگر وسیله نقلیه شما دارای میله حمل دوچرخه یا میله بکسل است، پلاک عقب باید به وضوح قابل مشاهده باشد.

شما می توانید یک کپی کوچکتر از شماره پلاک تان را (با همان حروف و اعداد) از یک مرکز خدماتی خریداری کنید. برای اطلاعات یا سفارش پلاک های جانبی به service.nsw.gov.au مراجعه کنید.

مخفی کردن هر قسمت از پلاک، جریمه در پی خواهد داشت.

بررسی وسیله نقلیه

به طور مرتب این را بررسی کنید که برف پاک کن ها و آب پاش های شیشه جلو، بوق و کمربند های ایمنی کار می کنند.

بررسی کنید که چراغ‌های تان کار می‌کنند، از جمله چراغ‌های جلو، چراغ‌های ترمز و راهنماها. اگر چراغ‌های وسیله نقلیه شما کار نمی‌کنند، نباید در شب رانندگی کنید.

لاستیک ها (از جمله زاپاس) باید سالم باشند. آنها نباید صاف باشند و باید آج با حداقل 1.5 میلی متر عمق داشته باشند. آنها باید فشار باد توصیه شده داشته و نباید ترک یا برآمدگی داشته باشند یا ساییدگی آنها ناموزون باشد.

ویژگی های ایمنی وسیله نقلیه

ویژگی های ایمنی وسیله نقلیه می تواند ایمنی آنرا را به طور قابل توجهی بهبود بخشد و این ویژگی ها به روزافزون در دسترس همه قرار می گیرند. فناوری هایی مانند ترمز اضطراری خودکار (AEB) و سیستم های پشتیبانی لاین می توانند خطر تصادف را کاهش دهند. در صورت عدم امکان اجتناب از تصادف، کیسه‌های هوای پرده‌ای جانبی می‌توانند شدت آسیب را کاهش دهند.

شما چه به دنبال یک ماشین نو یا دست دوم باشید، باید ویژگی‌های ایمنی را در نظر بگیرید و به دنبال وسایل نقلیه ای باشید که با توجه به برنامه ارزیابی وسایل نقلیه جدید استرالیا (Australasian New Car Assessment Program) یا راهنمای خریدار برای رتبه‌بندی ایمنی ماشین های دست دوم (Used Car Safety Ratings Buyer's Guide) رتبه بالایی کسب کرده اند.

کیسه های هوا

کیسه های هوا یک سیستم مهار مکمل (SRS) هستند. آنها برای کار با کمربندهای ایمنی طراحی شده اند. برای اینکه کیسه هوای راننده بهترین عملکرد را داشته باشد، باید فرمان را پایین و رو به سینه تنظیم کرد.

این مهم است که کیسه های هوا خوب کار کنند و با مقررات مطابقت داشته باشند. یک کیسه هوای معیوب به معنی ایمن نبودن وسیله نقلیه است.

سیستم های الکترونیکی کمک راننده

سیستم های الکترونیکی کمک راننده در بیشتر وسایل نقلیه استاندارد وجود دارند. در عین حال که این سیستم‌ها ایمنی را بهبود می‌بخشند، ولی اگر شما خطرناک رانندگی نکنید، آنها نمی توانند مانع از دست دادن کنترل وسیله نقلیه یا تصادف شوند.

کنترل پایداری الکترونیکی (ESC)

در صورتی که فرمان وسیله نقلیه به درستی کار نکند، سیستم های ESC کمک می کنند تا وسیله نقلیه در مسیر مورد نظر باقی بماند. این سیستم به طور انتخابی ترمزها را روی چرخ ها اعمال می کند یا قدرت موتور را تغییر می دهد.

سیستم های ترمز ضد قفل (ABS)

ABS یک سیستم ESC است که نیروی ترمز را کنترل می کند تا از لغزش لاستیک های شما جلوگیری کند - به عنوان مثال، موقعی که شما به شدت ترمز می کنید یا جاده لغزنده است. ABS ممکن است باعث شود پدال ترمز در موقع استفاده از آن به لرزش درآید.

سیستم های کنترل کشش (TCS)

TCS یک سیستم ESC است که با کاهش دادن قدرت موتور یا به‌کارگیری موقت ترمز، چرخش چرخ‌ها را متوقف می‌کند. TCS به وسیله نقلیه اجازه می دهد، حتی در سطوح لغزنده سرعت اش را به آرامی افزایش دهد.

کمک ترمز اضطراری (EBA)

EBA ترمز ناگهانی را تشخیص می دهد. آن به طور خودکار نیروی وارد شده به ترمزها را افزایش می دهد تا فاصله توقف وسیله نقلیه شما را به حداقل برساند. آن همچنین به عنوان سیستم کمکی ترمز (BAS) شناخته می شود.

ترمز اضطراری مستقل (AEB)

AEB در مورد اجسام نزدیک در مسیر وسیله نقلیه هشدار می دهد. اگر به هشدار پاسخ ندهید، این ترمز به طور خودکار سرعت وسیله نقلیه شما را کاهش می دهد.

سیستم های پشتیبانی لاین (LSS)

یک LSS علامت گذاری های لاین جاده را تشخیص می دهد. این سیستم در زمانی که به لاین نزدیک می‌شوید به شما هشدار می‌دهد یا کنترل فرمان را به دست می‌گیرد تا وسیله نقلیه شما را از آن دور کند.

نحوه نشستن در رانندگی

نحوه درست نشستن در رانندگی باعث کاهش خستگی و داشتن راحتی، کنترل و ایمنی بیشتر می شود. تنظیم صندلی راننده و ابزارهای کنترل متناسب با قد و جثه راننده بسیار مهم است.

برای نحوه نشستن خوب در رانندگی:

- صندلی تان را طوری تنظیم کنید که دید واضحی از جاده داشته باشید و دست تان به راحتی به ابزارهای کنترلی برسد
- فرمان را به سمت پایین و رو به سینه تنظیم کنید
- تکیه گاه سر را برای قد خود تنظیم کنید
- کمر بند ایمنی تان را روی باسن و بدون پیچ و تاب تنظیم کنید
- آینه ها را طوری تنظیم کنید که دید خوبی از عقب و کناره های وسیله نقلیه داشته باشید
- برای داشتن تکیه گاه مناسب در پشت و شانه های تان، صندلی را به صورت عمودی قرار دهید
- بازوهای تان را خم کنید. انگشت شست باید روی حاشیه فرمان باشد
- زانوها پتان را کمی خم کنید
- در قسمت عقب صندلی بنشینید
- بدنتان را با استفاده از پای چپ جابجا کنید.

موقع رانندگی از پای چپ خود برای جابجا کردن بدن تان استفاده کنید.

اجتناب از برخورد هنگام دنده عقب رفتن (RCA)

RCA از دوربین ها برای بهبود دید در موقع دنده عقب رفتن استفاده می کند. اگر حس گرهایی روی وسیله نقلیه تعبیه شده باشند، موقعی که فرد یا شیئی درحین دنده عقب رفتن، از مسیر شما عبور کند، این سیستم آنرا به شما هشدار می دهد.

نظارت بر نقاط کور (BSM)

وقتی که شما لاین خود را عوض می کنید، BSM به شما در مورد سایر وسایل نقلیه ای که در نقاط کورتان هستند، هشدار می دهد.

یدک کشی

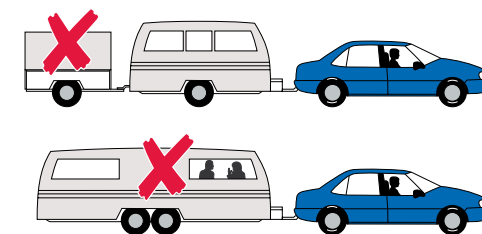
موقع یدک کشی تریلر یا کاروان مراقب باشید. شما در این مواقع به دانش و مهارت بیشتری نسبت به رانندگی معمولی نیاز دارید.

موقع یدک کشی:

- شما نباید بیش از یک تریلر را در یک زمان یدک بکشید
- نباید هیچ شخصی سوار بر تریلر یا کاروانی که در حال یدک کشیدن آن هستید باشد
- باید بارتان را محکم کرده و بپوشانید، و مطمئن شوید که بار آویزان نیست.

رانندگان مبتدی و موقت P1 محدودیت هایی در مورد آنچه که می توانند یدک بکشند، دارند.

شما ممکن است در صورت یدک کشی غیرقانونی جریمه شده و امتیازات منفی دریافت کنید.

وسيله نقلیه و محیط زیست

آشغال ریختن

شما نباید هیچ زباله ای را از وسیله نقلیه خود بیرون بریزید. شما مسئول هر چیزی هستید که از وسیله نقلیه تان به بیرون پرت شود یا بیافتد و هر چیزی که از تریلری که در حال یدک کشیدن آن هستید. اگر کسی اینکار شما را گزارش کند، ممکن است جریمه سنگینی دریافت کنید.

اگر این وجود داشته باشد احتمال که این جسم به شخصی آسیب برساند، یا مانع عبور یک وسیله نقلیه در جاده شود و به آن آسیب برساند، باید به محض ایمن شدن آن را از سطح جاده خارج کنید. اگر این کار را نکنید، ممکن است جریمه و امتیاز منفی دریافت کنید.

ته سیگار

نبايد ته سیگار را از وسیله نقلیه تان بیرون بیندازید. سیگارهای روشن مخصوصاً خطرناک هستند. اگر یک سیگار روشن را از وسیله نقلیه به بیرون پرتاب کنید، ممکن است امتیازات منفی و جریمه سنگین دریافت کنید.

رانندگی زیست محیطی

کارهایی که شما می توانید برای کاهش مصرف سوخت و انتشار گازهای گلخانه ای انجام دهید (رانندگی زیست محیطی) عبارتند از:

- باک بنزین تان را بیش از حد پر نکنید. این امر باعث می شود تا سوخت منبسط شود و انتشار گازهای گلخانه ای کاهش یابد.
- فقط در مواقع لزوم از تهویه خودرو استفاده کنید. زمانی که با سرعت بالای 60 کیلومتر در ساعت رانندگی می کنید، اینکار بیشترین کارایی را دارد.
- فشار تایرها را به طور منظم چک کنید. لاستیک های کم باد، اصطکاک تایرها و مصرف سوخت را افزایش می دهند.
- اگر شما برای طولانی مدت توقف می کنید، موتور را خاموش کنید.
- از حمل وسایل غیر ضروری خودداری کنید. وسایلی مانند باربند، جایگاه نگهدارنده دوچرخه و چوب های گلف را زمانی که از آنها استفاده نمی کنید، از خودروی خود بردارید.
- وسیله نقلیه تان را به طور منظم سرویس کنید و از مقدار صحیح روغن موتور و آب رادیاتور استفاده کنید.
- موقع رانندگی با ماشین دنده ای، دنده ها را با دور موتور کمتر عوض کنید.
- موقع شروع به حرکت از گاز دادن بیش از حد خودداری کنید.
- یک سرعت ثابت را حفظ کنید.

مجازات ها

مقررات جاده ای کمک می کند تا جاده ها برای همه ایمن باشد. اگر شما آنها را نقض کنید، خودتان و سایر کاربران جاده را در معرض خطر قرار می دهید. به همین دلیل است که مجازات ها برای تشویق رانندگان به پیروی از مقررات و رانندگی ایمن اعمال می شوند.

مجازات ها از جریمه نقدی و امتیازات منفی گرفته تا از دست دادن گواهینامه و زندانی شدن را شامل می شود. این جرائم نشان دهنده میزان تخلف در رانندگی ایمن است. برای مثال، جرایمی که ممکن است باعث آسیب جدی یا مرگ شود، مانند سرعت غیر مجاز یا رانندگی در حالت مستی، مجازات شدیدتری دارند.

جریمه

برای هر نوع تخلف رانندگی جریمه های متفاوتی وجود دارد - برای مثال، پارک غیرقانونی، سرعت غیرمجاز، نبستن کمربند ایمنی، رانندگی با وسیله نقلیه ای که ثبت نشده است، یا عدم رعایت محدودیت های گواهینامه.

شما ممکن است یک برگه جریمه را در محل یا در صندوق پست خود دریافت کنید و باید جریمه را بپردازید. مبلغ جریمه بستگی به تخلف دارد. اگر آن یک جرم جدی باشد، ممکن است دادگاهی شوید. برای دسترسی به اطلاعات مربوط به پرداخت جریمه، به revenue.nsw.gov.au مراجعه کنید.

جریمه های پرداخت نشده

اگر جریمه را تا تاریخ مقرر پرداخت نکنید، گواهینامه رانندگی شما ممکن است تعلیق شود و/یا ثبت وسیله نقلیه تان لغو شود.

اگر نمی توانید همه مبلغ جریمه را بپردازید، ممکن است بتوانید یک برنامه پرداخت را در revenue.nsw.gov.au تنظیم کنید.

پس از اینکه جریمه را پرداخت کردید، تعلیق گواهینامه به پایان می رسد و شما گواهینامه تان را پس می گیرید.

اگر ظرف 6 ماه پس از تعلیق گواهینامه، پرداخت را انجام ندهید یا برنامه پرداخت تنظیم نکنید، گواهینامه شما می تواند لغو شود و باید برای صدور مجدد گواهینامه تان اقدام کنید. فقط زمانی می توانید این کار را انجام دهید که تمام جریمه های معوقه را پرداخت کرده باشید. وقتی که تعلیق گواهینامه تان پایان می یابد یا گواهینامه جدید دریافت می کنید، امتیازهای منفی به آن منتقل می شود.

امتیازات منفی

امتیازات منفی امتیازات مجازاتی هستند که وقتی شما مرتکب جرایم خاص رانندگی شوید، آنها را دریافت می کنید.

همه رانندگان با امتیاز منفی صفر شروع می کنند. اگر با ایمنی رانندگی کنید و هیچ قانونی را نقض نکنید، همچنان امتیاز منفی صفر خواهید داشت.

هر بار که شما مرتکب تخلفی می شوید که امتیازات منفی در پی دارد، آن امتیازات به سوابق رانندگی شما اضافه می شود.

وقتی که امتیازات منفی شما به یک حد خاص برسد، گواهینامه تان به حالت تعلیق در می آید. این محدودیت به نوع گواهینامه رانندگی شما بستگی دارد.

نوع گواهینامه رانندگی	حد امتیاز منفی (دوره 3 ساله)	زمان تعلیق
گواهینامه مبتدی	4 امتیاز	3 ماه
گواهینامه موقت P1	4 امتیاز	3 ماه
گواهینامه موقت P2	7 امتیاز	3 ماه
گواهینامه کامل (بدون محدودیت).	13 امتیاز	3 ماه (13 تا 15 امتیاز)
		4 ماه (16 تا 19 امتیاز)
		5 ماه (20 امتیاز یا بیشتر)

تعلیق گواهینامه بخاطر داشتن امتیازات منفی بیش از حد مجاز علاوه بر هر تعلیق دیگری که برای ارتکاب یک تخلف می گیرید، اعمال می شود.

بعضی از تخلفات رانندگی در طول دوره های تعطیلات امتیاز منفی دو برابری دارند. این جرایم عبارتند از:

- رانندگی با سرعت بیش از حد مجاز
- نبستن کمربند ایمنی (شما یا مسافران تان)
- عدم استفاده از صندلی ماشین کودک تایید شده و مناسب
- استفاده غیرقانونی از تلفن همراه.

از دست دادن گواهینامه

دو دلیل اصلی برای از دست دادن گواهینامه رانندگی وجود دارد - تعلیق و رد صلاحیت. رانندگی در زمانی که گواهینامه تان را از دست داده اید، یک تخلف جدی است.

تعلیق

وقتی که گواهینامه شما به حالت تعلیق در می آید، برای مدتی اصلاً نباید رانندگی کنید.

گواهینامه شما می تواند به دلیل تخلفاتی مانند زیر تعلیق شود:

- داشتن امتیاز منفی بیش از حد مجاز در یک دوره 3 ساله
- رانندگی با سرعت بیش از 30 کیلومتر در ساعت بالاتر از حد مجاز
- رانندگی با الکل خون بیش از حد مجاز (زیر 0.08، اولین تخلف)
- عدم پرداخت جریمه
- سالم نبودن از نظر پزشکی برای رانندگی.

برای بعضی از تخلفات، پلیس می تواند بلافاصله گواهینامه شما را تعلیق و از شما بگیرد. این تخلفات شامل موارد زیر هستند:

- رانندگی بدون فرد ناظر (دارندگان گواهینامه مبتدی)
- رانندگی با سرعت بیش از 30 کیلومتر در ساعت بالاتر از حد مجاز (گواهینامه مبتدی و موقت P1 و P2)
- رانندگی با سرعت بیش از 45 کیلومتر در ساعت بیش از حد مجاز (برای همه گواهینامه ها)
- رانندگی با الکل خون بیش از حد مجاز
- رانندگی خطرناک یا مسابقات خیابانی.

وقتی تعلیق گواهینامه شما به پایان برسد، می توانید دوباره رانندگی کنید. اگر پلیس گواهینامه شما را گرفته است، قبل از اینکه بتوانید رانندگی کنید، باید برای دریافت یک نسخه دیگر از آن در یک مرکز خدماتی درخواست دهید. اگر به دادگاه بروید، ممکن است تعلیق شما با عدم صلاحیت برای رانندگی جایگزین شود.

عدم صلاحیت

اگر دادگاه شما را به یک تخلف محکوم کند و شما را برای رانندگی رد صلاحیت کند، گواهینامه تان باطل می شود. بدان معناست که اصلاً نباید رانندگی کنید.

دادگاه تصمیم خواهد گرفت تا چه مدت شما رد صلاحیت خواهید شد. جرایم اغلب دارای حداقل و حداکثر دوره رد صلاحیت هستند.

وقتی که مدت رد صلاحیت تمام می شود، شما می توانید برای صدور مجدد گواهینامه تان در یک مرکز خدمات درخواست دهید. بسته به طول مدت رد صلاحیت، شما ممکن است مجبور شوید دوباره در آزمون دانش راننده (DKT) و/یا آزمون رانندگی شرکت کنید.

گواهینامه همه رانندگان، از جمله رانندگان مبتدی، P1 و P2، می تواند رد صلاحیت شود. اگر شما به موارد زیر محکوم شوید، رد صلاحیت خواهید شد:

- رانندگی با گواهینامه تعلیقی
- رانندگی با میزان الکل خون بیشتر از حد مجاز
- رانندگی تحت تأثیر الکل
- رانندگی با وجود مواد مخدر غیرقانونی در سیستم تان
- رانندگی تحت تأثیر مواد مخدر یا داروها
- رانندگی با سرعت بیش از 30 کیلومتر در ساعت بالاتر از حد مجاز
- رانندگی سهل انگارانه یا خطرناک که باعث جراحت یا مرگ شود
- رانندگی خطرناک یا مسابقات خیابانی
- توقف نکردن بعد از تصادفی که در آن شخصی مجروح یا کشته شده است.

قفل های الکل

اگر شما به جرم رانندگی در حالت مستی محکوم شده اید، ممکن است مجبور شوید یک قفل الکل در وسیله نقلیه تان نصب کنید. این یک دستگاه الکترونیکی تست تنفس است که به سوپج وسیله نقلیه شما وصل میشود اگر این وسیله در نفس شما الکل را تشخیص دهد، از روشن شدن وسیله نقلیه جلوگیری می کند.

تخلفات رانندگی در حالت مستی که می تواند منجر به قفل الکل شود عبارتند از:

- رانندگی با غلظت الکل خون 0.08 یا بیشتر
- هر گونه تخلف مکرر رانندگی در حالت مستی
- رانندگی تحت تأثیر الکل
- امتناع از آزمایش خون یا ادرار.

دوره های آموزش رانندگی

اگر شما در طی 5 سال دو بار از حد مجاز امتیاز منفی برای گواهینامه تان تجاوز کنید، ممکن است مجبور باشید تا یک دوره آموزش رانندگی مانند دوره متخلفین ترافیکی را تکمیل کنید. هدف از این دوره این است که اطمینان حاصل شود رانندگان مقررات جاده و خطرات مربوط به رانندگی غیر ایمن را درک می کنند و رفتار شان را تغییر می دهند.

برنامه راننده هشیار برنامه ای است که هدف آن تغییر نگرش و رفتار متخلفان رانندگی در حال مستی است. اگر دادگاهی شما را به رانندگی با الکل خون بیش از حد مجاز محکوم کند اما از شما نخواهد از قفل الکل استفاده کنید، ممکن است از شما خواسته شود که دوره راننده هوشیار را تکمیل کنید.

توقیف وسیله نقلیه

پلیس می تواند وسیله نقلیه شما را توقیف کند (ببرد)، یا اگر شما تخلفات پرخطر مانند موارد زیر را داشته باشید، پلاک ها را از خودروی شما بردارد:

- رانندگی با سرعت بیش از 45 کیلومتر در ساعت بالاتر از حد مجاز
- رانندگی با غلظت الکل خون 0.08 یا بیشتر (تخلفات تکراری)
- رانندگی خطرناک یا مسابقات خیابانی
- رانندگی در زمانی که گواهینامه ندارید (2 تخلف یا بیشتر)
- رانندگی در حالی که گواهینامه شما رد صلاحیت شده است (2 تخلف یا بیشتر)
- رانندگی برای فرار از پلیس.

ضبط وسیله نقلیه یا پلاک به همراه از دست دادن گواهینامه باعث دور ماندن رانندگان پرخطر از جاده می شود.

زندانی

اگر دادگاه شما را برای یک تخلف رانندگی پرخطر مثل موارد زیر مقصر تشخیص دهد ممکن است زندانی شوید، مانند:

- رانندگی با غلظت الکل خون 0.08 یا بیشتر
- رانندگی تحت تأثیر الکل
- رانندگی تحت تأثیر مواد مخدر یا داروها
- امتناع از آزمایش خون یا ادرار
- رانندگی سهل انگارانه یا خطرناک که باعث جراحت یا مرگ شود
- رانندگی در زمانی که گواهینامه تان به حالت تعلیق درآمده یا رد صلاحیت شده است
- hooning یا مسابقات خیابانی.

مدت زندان در صورت تکرار تخلفات می تواند افزایش یابد.

برگه های عوارض

اگر از جاده ای که دارای عوارضی است استفاده می کنید و برچسب یا پاس الکترونیکی ندارید، باید هزینه عوارضی پرداخت کنید. اگر آنرا ظرف 3 روز پرداخت نکنید، برگه پرداخت عوارض دریافت خواهید کرد. شما باید عوارض را به اضافه هزینه اداری آن بپردازید.

اگر هزینه عوارض را پرداخت نکنید، یک برگه یادآوری با هزینه های اضافی اداری یا هزینه های معوق دریافت می کنید.

اگر باز هم آنرا پرداخت نکنید، یک اخطار نهایی با هزینه های معوق دریافت می کنید. اگر این مبلغ را در تاریخ مقرر پرداخت نکنید، ممکن است مجبور شوید بابت اینکار به دادگاه مراجعه کنید.

Pub. 20.208

Catalogue number 48024644

7/23

سلب مسئولیت

با اینکه دقت کامل در تولید این متن شده است، اما هیچ مسئولیتی با ضمانتی در رابطه با صحت هر گونه اطلاعات، داده‌های آن داده نمی‌شود. قصد از تهیه این متن جایگزین شدن آن با مقررات مربوطه بعنوان مرجع خواننده نیست و Transport for NSW به صراحت تمام مسئولیت مربوط به اتکا به محتوای این متن را از خود سلب می‌کند.

© Transport for New South Wales (2022)

نسخه برداری، تکثیر و توزیع‌گرفته‌هایی از این متن صرفاً برای مقاصد غیرتجاری بلا مانع است، مشروط بر اینکه Transport for NSW به‌عنوان مالک حق نشر شناخته شود و عنوان این متن به عنوان منبع، ذکر شده باشد.